

บทสรุปรายงานการศึกษาต่งงานต่างประเทศ

ณ สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐไอร์แลนด์ และสหราชอาณาจักร

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม
หลักสูตรหลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ ๔
วิทยาลัยรัฐธรรมนูญ
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ลิขสิทธิ์ของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

บทสรุปรายงานการศึกษาดูงานต่างประเทศ

ณ สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐไอร์แลนด์ และสหราชอาณาจักร

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม
หลักสูตรหลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ ๔
วิทยาลัยรัฐธรรมนุญ
สำนักงานศาลรัฐธรรมนุญ

ลิขสิทธิ์ของสำนักงานศาลรัฐธรรมนุญ

ส่วนที่ ๑ รายการองค์กรที่ศึกษาดูงาน ณ สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐไอร์แลนด์ และ สหราชอาณาจักร

(๑) ศาลสูงบอมเบย์

(๒) มหาวิทยาลัย Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada University BAMU

เมืองออร์ังกาบัต

(๓) ศาลสูงสุดไอร์แลนด์

(๔) มหาวิทยาลัยคาร์ดิฟ

(๕) The Honorable Society of the Inner Temple

(๖) หอสมุดแห่งชาติอังกฤษ

ส่วนที่ ๒ การศึกษาดูงาน ณ ศาลสูงบอมเบย์

๑. การก่อตั้งและอำนาจหน้าที่

- มีภูมิหลังของความเก่าแก่ตั้งขึ้นโดยธรรมนูญศาลสูงเมื่อปี ๑๘๖๒ ก่อนได้รับอิสระภาพปี ๑๙๔๗ และใช้รัฐธรรมนูญปี ๑๙๕๐
- พิจารณาคดีอุทธรณ์ในรัฐทุกประเภท
- เขตอำนาจครอบคลุมรัฐมหาราษฏร์อีกหลายเมืองใกล้เคียง
- ผู้พิพากษา ๗๕ คน

๒. การบรรยายสรุป

- เป็นศาลสูงสุดของรัฐ
- รัฐธรรมนูญให้อำนาจพิจารณาคดีปกครอง
- การให้คำแนะนำแก่ศาลและองค์กรทางกฎหมายอื่น
- ช่วยฝ่ายบริหารให้คำแนะนำและอบรมเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม

๓. อภิปราย

- เทียบกับศาลสูงสุดมีอำนาจกว้างขวางกว่า ขึ้นกับกฎหมายของแต่ละรัฐ มีบางคดีที่สามารถฎีกาต่อศาลสูงสุดได้
- พิจารณาคดีกฎหมายขัดรัฐธรรมนูญด้วย
- ส่วนใหญ่เป็นกฎหมายละเมิดสิทธิเสรีภาพพื้นฐานที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้
- กฎหมายอินเดียมีที่มาจากทั้งรัฐสภาสหพันธ์และจากรัฐเอง
- กฎหมายรัฐที่ขัดรัฐธรรมนูญถือเป็นสิ้นสุดไม่ต้องฎีกาต่อไปศาลสูงสุดอีก
- มีอำนาจชี้ขาดอำนาจระหว่างศาลของรัฐด้วย

๔. ข้อพิจารณาแวดล้อม

- ภูมิประวัติทางประชากร ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม
- การปกครอง อังกฤษปกครองเมื่อปี ๑๘๕๘ ได้เอกราชจากอังกฤษปี ๑๙๔๗ รัฐธรรมนูญใช้บังคับปี ๑๙๕๐ เป็นสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยแบบอาณาจักรนิยม (Sovereign Socialist Secular Democratic Republic) รัฐบาลแบบรัฐสภา มี ๒๙ รัฐกับ ๗ ดินแดน ประธานาธิบดีเป็นประมุข นายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำบริหาร รัฐสภาแบบสภาคู่ ศาลแบบ ๓ ชั้น (ศาลต้น ศาลสูง ศาลสูงสุด)
- รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด เหนือกว่ารัฐ ประชาชนเป็นผู้กำหนด เป็นที่มาของระบบกฎหมายและการปกครอง จัดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน และ จัดสรรอำนาจและจัดความสัมพันธ์ทางอำนาจระหว่างองค์กรการเมืองการปกครอง
- ระบบกฎหมายยึดโยงกับรากฐานประเพณีวัฒนธรรม รัฐธรรมนูญให้การรับรองทั้งกฎหมายที่เป็นบทบัญญัติ บรรทัดฐานคำพิพากษา และประเพณี มีผลวิถิตตามวิถีประชาที่แตกต่างหลากหลาย หลักการประกันสิทธิพื้นฐานที่บังคับทั้งโดยกฎหมายและโดยนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
- ระบบสหพันธ์ ยึดหลักรัฐธรรมนูญสูงสุด หลักอิสระของศาล หลักแบ่งแยกอำนาจ หลักรัฐธรรมนูญและพลเมืองเดี่ยว อำนาจสหพันธ์เหนือรัฐแบบไม่เบ็ดเสร็จ รัฐสภาเปลี่ยนแปลงอาณาเขตของรัฐได้ ระบบศาลแบบบูรณาการเป็นระบบเดียวร่วมกันทั้งสหพันธ์และรัฐ หลักผู้ว่าการรัฐมาจากการแต่งตั้ง

ส่วนที่ ๓ การศึกษาดูงาน ณ มหาวิทยาลัย Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada University (BAMU) เมืองออร์ังกาบัต

๑. การสถาปนา

- ประชาชนในภูมิภาคเรียกร้องต้องการสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นอิสระประจำเมืองตั้งเมื่อปี ๑๙๕๘ โดยนายกรัฐมนตรีเนรู ในชื่อ Marathwada University

- ปี ๑๙๔๔ เปลี่ยนชื่อเป็น Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada University เพื่อเป็นเกียรติคุณแก่ผู้มีคุณูปการต่อการพัฒนาการศึกษาของเมืองนี้

๒. วัตถุประสงค์

- เผยแพร่ ผลิต และรักษาองค์ความรู้โดยการเรียนการสอน การวิจัย การขยายโอกาส และการบริการทางการศึกษาให้ประชาชน การส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคม

- มีการเรียนการสอน ๓๙ สาขาวิชาทั้งสายสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

๓. บทบาทหน้าที่

- พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา วัฒนธรรมแก่ประชาชนในภูมิภาค

- จัดการศึกษาขั้นสูงตามความต้องการของประชาชน

- ฝึกฝนสนับสนุนด้านศิลปะ การค้า วิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนและการวิจัย

- อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนและการวิจัย

- สนับสนุนเผยแพร่องค์ความรู้โดยจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในสาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนทั้งในมหาวิทยาลัยและเครือข่ายภายนอก

๔. การบริหารจัดการ

- ผู้ว่าการรัฐเป็นอธิการบดีโดยตำแหน่ง

- การบริหารจัดการเป็นอิสระจากรัฐ

- ผู้ว่าการรัฐเป็นอธิการบดีโดยตำแหน่ง มีส่วนช่วยป้องกันการแทรกแซงความเป็นอิสระ และช่วยเสนอผลักดันโครงการตามความต้องการของมหาวิทยาลัยต่อรัฐในระดับสูง

๕. วิสัยทัศน์

- เป็นเลิศด้านการวิจัยและนวัตกรรม

- เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก

ส่วนที่ ๔ การศึกษาดูงาน ณ ศาลสูงไอซ์แลนด์

๑. การก่อตั้ง ที่มาและอำนาจหน้าที่

- ตั้งเมื่อปี ๑๙๓๗ ตามรัฐธรรมนูญ ไอซ์แลนด์ มาตรา ๓๔ ที่เมืองดับลิน
- มีประธาน ๑ คนและผู้พิพากษาไม่เกิน ๙ คน ในนี้มีผู้พิพากษา ๒ คนที่มาจากประธานศาลอุทธรณ์และประธานศาลสูง
- ประธานศาลสูงสุดปัจจุบันเคยเป็นผู้พิพากษาในศาลอุทธรณ์และศาลสูงมาก่อน
- เป็นศาลสูงสุดที่เทียบได้กับศาลรัฐธรรมนูญ มีอำนาจควบคุมความชอบด้วย รัฐธรรมนูญของกฎหมาย และการปฏิบัติหน้าที่ของประธานาธิบดีไอซ์แลนด์
- เกษียณอายุ ๗๐ ปี

๒. เขตอำนาจและวิธีพิจารณา

- พิจารณาคำร้องจากศาลอุทธรณ์ รวมทั้งจากศาลท้องถิ่นในคำร้องความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายด้วย
- มีอำนาจพิจารณาในข้อกฎหมายเป็นหลัก ยกเว้นที่จะพิจารณาข้อเท็จจริงตามความจำเป็น
- มีการแบ่งองค์คณะย่อยมีจำนวนองค์คณะแตกต่างกันตามลักษณะคดีแต่ละกรณี แต่ในคดีสำคัญที่ตัดสินให้ ประธานาธิบดีไอซ์แลนด์ไม่สามารถอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ต้องมีองค์คณะไม่น้อยกว่า ๕ คน
- การพิจารณากระทำเปิดเผยต่อสาธารณะ เว้นคดีที่เกี่ยวกับครอบครัวและการละเมิดทางเพศ
- การตัดสินชี้เสียงข้างมาก
- ประธานศาลสูงสุดไม่ต้องนั่งพิจารณาทุกคดี
- อำนาจเฉพาะตำแหน่งของประธานศาลสูงสุด (๑) เป็นสมาชิกลำดับแรกของคณะกรรมการประธานาธิบดีทำหน้าที่รักษาการแทนประธานาธิบดี กรณีที่ไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ได้ (๒) เป็นสมาชิกคณะกรรมการกฤษฎีกาในสภาที่ปรึกษาให้การปรึกษาและช่วยเหลือประธานาธิบดี

ส่วนที่ ๕ การศึกษาดูงาน ณ มหาวิทยาลัยคาร์ดิฟ

๑. การสถาปนา และการเรียนการสอน

- ตั้งเมื่อปี ๑๘๓๓ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเก่าแก่ ๑ ใน ๑๐ ของอังกฤษ อยู่ที่เมืองคาร์ดิฟ เมืองหลวงของเวลส์
- สาขาวิชาที่สอนมีทั้งวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

- คณะนิติศาสตร์เน้นเสริมสร้างประสบการณ์และความเป็นเลิศด้านการวิจัย มีทั้งการเรียนการสอนในระดับปริญญาและการอบรมการประกอบอาชีพกฎหมายโดยทำงานร่วมกับทนายความอาชีพ องค์กรการกุศลและองค์กรอาสาสมัครเพื่อให้ นศ. มีโอกาสฝึกทักษะวิชาชีพด้วย

๒. การบรรยายสรุป

- การศึกษากฎหมายในอังกฤษและเวลส์แต่เดิมทั้ง Barristers และ Solicitors ดำเนินการโดยเนติบัณฑิตยสภา
- บทบาทของมหาวิทยาลัยเพิ่งเริ่มในช่วงทศวรรษที่ ๑๗๕๐ ส่วนปริญญาทางกฎหมายเริ่มเมื่อทศวรรษที่ ๑๘๕๐
- ต่อมามีการศึกษาและการประเมินทดสอบอย่างเป็นทางการเมื่อปี ๑๘๖๐
- มีพัฒนาการเป็น ๓ ระยะ (๑) ความเป็นวิชาการโดยสร้างระบบเทียบชั้นคุณวุฒิ (๒) ความเป็นวิชาชีพโดยสร้างระบบฝึกอบรมวิชาชีพ (๓) ความเป็นอาชีพโดยสร้างระบบควบคุมรับรองความเป็นอาชีพ
- มีข้อจำกัดสำคัญทั้งด้านการจัดตั้งองค์กรสถาบันที่มีการแยกตัวกันแตกต่างหลากหลาย ด้านการทับซ้อนกันระหว่างอำนาจตามกฎหมายกับอำนาจตามประเพณีของผู้ปกครอง และด้านคำพิพากษาของศาลเป็นที่มาของรัฐธรรมนุญเสียเอง และความสูงสุดของสถาบันรัฐสภา
- การเกิดจุดเปลี่ยนจากการแยกองค์กรวิชาชีพทางกฎหมายระหว่าง Solicitor กับ Barrister ซึ่งก่อผลต่อการสร้างจุดเน้นเนื้อหาการศึกษา คุณวุฒิ และการประกอบวิชาชีพที่แตกต่างตามกันไปด้วย
- การส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาที่สำคัญได้แก่ การแยกแยะระหว่างมาตรฐานตัวบุคคลกับมาตรฐานวิชาชีพ การแยกแยะระหว่างความรู้ทางกฎหมายกับทักษะทางกฎหมาย และการแยกแยะระหว่างความสามารถเฉพาะตัวกับการร่วมงานกับฝ่ายอื่นๆ

ส่วนที่ ๖ การศึกษาดูงาน ณ The Honorable Society of the Inner Temple

๑. ที่มาและสถานะ

- ตั้งอยู่ที่กรุงลอนดอนตอนใกล้อาคารศาลยุติธรรมเป็น ๑ ใน ๔ ของสถาบันฝึกอบรมทางกฎหมายของอังกฤษ
- เป็นองค์กรอิสระบริหารงานในรูปองค์กรกลุ่มแบบสภามาจากการเลือกตั้งมีวาระ ๑ ปี ยึดหลัก “ความเชื่อถือได้ ”

- สถาบันฝึกอบรมทางกฎหมายของอังกฤษทั้ง ๔ มีคณะกรรมการกลางบริหารเนติบัณฑิตยสภาเรียก Bar Standard Board มาบริหารอีกชั้นหนึ่งด้วย
- ปัจจุบันมีสมาชิก ๘๐๐ คน แยกเป็น ๓ กลุ่มมีทั้งนักเรียนนักศึกษา ทนายความและผู้พิพากษา โดยแต่ละปีมีผู้เข้าอบรม ๔๕๐ คน

๒. บทบาทและอำนาจหน้าที่

- องค์กรวิชาชีพกฎหมายจัดการศึกษาอบรมกฎหมาย
- กำหนดกฎระเบียบและจรรยาบรรณวิชาชีพบังคับใช้กับสมาชิก
- คัดเลือกผู้เป็นเนติบัณฑิตแห่งอังกฤษและเวลส์
- รับรองและให้ใบอนุญาตผู้สำเร็จการศึกษาเนติบัณฑิต
- หน่วยงานภายในที่สำคัญ ได้แก่ สำนักงานการคลัง สำนักงานการศึกษาและพัฒนา สำนักทรัพย์สิน แผนกจัดเลี้ยงและอาคารสถานที่ หอสมุด และโบสถ์

ส่วนที่ ๗ การศึกษาดูงาน ณ หอสมุดแห่งชาติอังกฤษ

๑. ที่มาและความสำคัญ

- อยู่ที่กรุงลอนดอนมีความเก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก จัดตั้งโดยพ.ร.บ.หอสมุดแห่งชาติอังกฤษ ในปี ๑๘๕๓
- รวมอยู่กับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอังกฤษ แยกเป็นเอกเทศในปี ๑๙๗๓
- สนับสนุนโดยกรมวัฒนธรรมสื่อมวลชนและกีฬา
- มีทรัพยากร ๑๕๑ ล้านรายการทั้งจากอังกฤษและจากทั่วโลกในรูปสิ่งพิมพ์ ดิจิทัล มีหนังสือกว่า ๑๔ ล้านเล่ม วารสารและหนังสือพิมพ์กว่า ๙๒๐,๐๐๐ ชื่อเรื่อง วิกิตำสน์ แผนที่ แสตมป์ ภาพ ลายเส้นฯลฯ สำเนาหนังสือที่ผลิตในประเทศทั้งหมดและประเทศในอาณานิคมด้วย

๒. บทบาทหน้าที่สำคัญ

- รวบรวมทรัพยากรสารสนเทศที่ผลิตในสหราชอาณาจักร และไอร์แลนด์
- จัดทำบรรณานุกรมแห่งชาติ ทุกสำนักพิมพ์ต้องส่งสิ่งพิมพ์ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ให้แก่หอสมุด
- พัฒนาเทคโนโลยีการจัดเก็บและรักษาเอกสารต่างๆ
- การแสดง การใช้ การบริการทางเว็บไซต์ และการนำชมภายในหอสมุด

๓. เอกสารที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของอังกฤษและการพัฒนาหลักนิติธรรมและประชาธิปไตย (มหากฎบัตร MAGNA CARTA ค.ศ.๑๒๑๕)

- มีที่มาจากรากฐานของการปฏิรูปทางความคิดบนบรรทัดฐานทางหลักธรรมศาสนาซึ่งเป็นการแสดงอิทธิพลจากฝ่ายศาสนจักรโดยพระสันตปาปาเรียกร้องให้ฝ่ายอาณาจักรโดยพระเจ้าจอห์นยึดกรอบหลักธรรมและจารีตประเพณีในการปกครองโดยการจำกัดอำนาจของฝ่ายปกครองและคุ้มครองสิทธิของฝ่ายถูกปกครองด้วย
- เป็นคุณูปการต่อการพัฒนาหลักการปกครองภายใต้กฎหมายแทนอำเภอใจและการเคารพสิทธิของเสรีชนอันเป็นคุณูปการอย่างสำคัญยิ่งต่อการสร้างหลักนิติธรรมและประชาธิปไตยในระบบการเมืองการปกครองทั้งของอังกฤษและนานาประเทศในเวลาต่อมาด้วย
- มีแง่มุมที่เป็นมรดกทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจจากข้อสังเกตที่มีการแสดงความเป็นมาของมหากฎบัตรไวโนโบสถ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของThe Honorable Society of the Inner Temple ซึ่งเป็นหนึ่งในสี่ขององค์กรเนติบัณฑิตสภาอังกฤษ อันน่าสันนิษฐานได้ว่าเป็นการสะท้อนถึงบทบาทของฝ่ายศาสนจักรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความเป็นมาของมหากฎบัตรในประวัติศาสตร์อังกฤษอีกด้วย

สารบัญ

	หน้า
รายงานการศึกษาดูงานต่างประเทศ ครั้งที่ 1 ณ สาธารณรัฐอินเดีย	1
- ข้อมูลทั่วไปของสาธารณรัฐอินเดีย	2
- ศาลสูงแห่งเมืองบอมเบย์ (The High Court of Bombay)	6
การบรรยายสรุปและการอภิปราย ณ ศาลสูงแห่งเมืองบอมเบย์	16
- มหาวิทยาลัย Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada	19
การบรรยายสรุปและการอภิปราย ณ มหาวิทยาลัยฯ	23
รายงานการศึกษาดูงานต่างประเทศครั้งที่ 2 ณ สาธารณรัฐไอร์แลนด์และสหราชอาณาจักร	26
- ข้อมูลทั่วไปของสาธารณรัฐไอร์แลนด์	27
- ศาลฎีกาแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์	30
การบรรยายสรุปและการอภิปราย ณ ศาลฎีกาแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์	36
- ข้อมูลทั่วไปของสหราชอาณาจักร	39
- มหาวิทยาลัยคาร์ดิฟ	45
การบรรยายสรุปและการอภิปราย ณ มหาวิทยาลัยคาร์ดิฟ	48
- เนติบัณฑิตยสภา (Inner Temple)	51
การบรรยายสรุปและการอภิปราย ณ เนติบัณฑิตยสภา	58
- หอสมุดแห่งชาติ	61
การบรรยายสรุปและการอภิปราย ณ หอสมุดแห่งชาติ	67
ภาคผนวก	70

รายงานการศึกษาดูงานต่างประเทศ ครั้งที่ 1
หลักสูตร “หลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย” (นธป.) รุ่นที่ 4

ณ สาธารณรัฐอินเดีย

ระหว่างวันที่ 5 – 10 มีนาคม 2560

สาธารณรัฐอินเดีย (Republic of India)

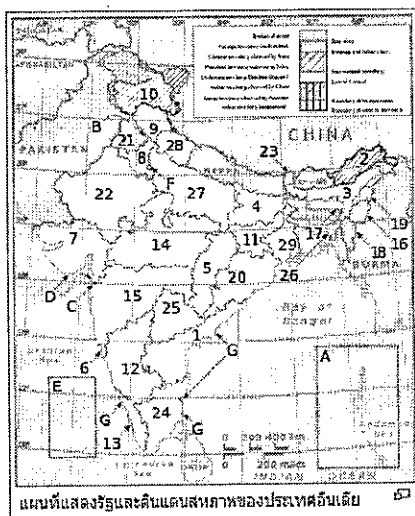
ข้อมูลทั่วไป

ประเทศอินเดีย หรือชื่อทางการว่า สาธารณรัฐอินเดีย ตั้งอยู่ในทวีปเอเชียใต้ เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของอนุทวีปอินเดีย มีประชากรมากเป็นอันดับที่สองของโลก และเป็นประเทศประชาธิปไตยที่มีประชากรมากที่สุดในโลก โดยมีประชากรมากกว่าหนึ่งพันล้านคน มีภาษาพูดแปดร้อยภาษาโดยประมาณ ด้านเศรษฐกิจ อินเดียมีอำนาจการซื้อมากเป็นอันดับที่สี่ของโลก ทั้งนี้ อาณาเขตทางทิศเหนือติดกับจีน เนปาล และภูฏาน ทางตะวันตกเฉียงเหนือติดกับปากีสถาน ทางตะวันออกติดพม่า ทางตะวันตกเฉียงใต้จรดมหาสมุทรอินเดีย ทางตะวันออกเฉียงใต้ติดศรีลังกา ล้อมรอบบังกลาเทศทางทิศเหนือ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก และด้วยพื้นที่ 3, 287, 590 ตารางกิโลเมตร อินเดียจึงเป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดอันดับ 7 ของโลก¹

สภาพอากาศของอินเดียนั้นได้รับอิทธิพลจากสองแหล่งใหญ่ๆ คือเทือกเขาหิมาลัย และทะเลทรายธาร์ ทำให้มีทั้งฤดูร้อนอันอบอุ่น และฤดูหนาวที่มีมรสุม เทือกเขาหิมาลัยนั้นมีบทบาทมากในการป้องกันลมพัดลงลาดเขา (Katabatic wind) ทำให้บริเวณส่วนใหญ่ของประเทศนั้นอบอุ่นกว่าประเทศอื่นๆที่ตั้งอยู่ในละติจูดเดียวกัน ส่วนทะเลทรายธาร์นั้นก็มียบทบาทในการขับเคลื่อนความชื้นของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งลมมรสุมนี้เองที่ทำให้ทุกปีระหว่างเดือนมิถุนายนถึงตุลาคมนั้นมีฝนตกในพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ

ประชากรอินเดียมีประมาณ 1,251 ล้านคน (กรกฎาคม 2558) โดยมีเชื้อชาติ อินโด-อารยัน ร้อยละ 72 ดรಾವิดียน ร้อยละ 25 มองโกลอยด์ ร้อยละ 2 และอื่น ๆ ร้อยละ 1 สำหรับภาษาที่ใช้พูดมีถึง 16 ภาษา เช่น ภาษาฮินดี ภาษาอังกฤษ ภาษาเบงกาลี ภาษาอูรดู ฯลฯ และมีภาษาถิ่นมากกว่า 100 ภาษา ภาษาฮินดีถือว่าเป็นภาษาประจำชาติ เพราะคนอินเดียกว่าร้อยละ 30 ใช้ภาษานี้ คนอินเดียที่อาศัยอยู่รัฐทางตอนเหนือและรัฐทางตอนใต้ นอกจากจะใช้ภาษาที่แตกต่างกันแล้ว การแต่งกาย การรับประทานอาหารก็แตกต่างกันออกไปด้วย อย่างไรก็ตาม ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สำคัญสำหรับการสื่อสารระดับชาติ การเมือง และเศรษฐกิจ

ประเทศอินเดียมีเมืองนิวเดลี (New Delhi) เป็นเมืองหลวง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 29 รัฐ (States) (ซึ่งแบ่งย่อยลงเป็นเขต) และ 7 ดินแดนสหภาพ (Union Territories) ได้แก่

รัฐ

- 1. อานธรประเทศ
- 2. อรุณาจัลประเทศ
- 3. อัสสัม
- 4. ทิहार
- 5. ฉัตตีสครห์
- 6. กัว
- 7. กุชราต
- 8. हरยาणा
- 9. จิมาจัลประเทศ
- 10. ชัมมูและกัศมีร์
- 11. ฉารขัณฑ์
- 12. กรณาฏกะ
- 13. เกลระ
- 14. มัธยประเทศ
- 15. มหาษฏระ
- 16. มณีปุระ
- 17. เมฆาลัย
- 18. มิโซรัม
- 19. นาคาแลนด์
- 20. โอริสสา
- 21. บิญจาบ
- 22. ราชสถาน
- 23. ลีคขิม
- 24. ทมิฬนาฑู
- 25. เคอริลาคานา
- 26. ตริปุระ
- 27. อุตตรประเทศ
- 28. อุตตรขัณฑ์
- 29. เบงกอลตะวันตก

ดินแดนสหภาพ

- A. หมู่เกาะอันดามันและนิโคบาร์
- B. จักร์เข็ครห์
- C. คาฉาและนครเวลลี
- D. ดามันและดีอู
- E. ลักชหะวีป
- F. เดลี
- G. ปุฑูจาเจรี

¹ <https://th.wikipedia.org/wiki/ประเทศอินเดีย>, สืบค้นเมื่อ 8 ตุลาคม 2558.

ระบอบการปกครอง

สาธารณรัฐอินเดียได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักร เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2490 (1947) และเปลี่ยนรูปแบบการปกครองเป็นแบบสหพันธ์สาธารณรัฐ (Federal Republic) เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2493 (1950) โดยรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินเดีย ค.ศ. 1950 (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งล่าสุดเมื่อ พ.ศ. 2556 (2013)) มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ (Chief of State) ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยอ้อม มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี (การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 19 กรกฎาคม 2012) และมีนายกรัฐมนตรีเป็นประมุขฝ่ายบริหาร (Head of Government) ซึ่งมาจากสมาชิกของพรรคการเมืองเสียงข้างมากในรัฐสภา² มีคณะรัฐมนตรีทำหน้าที่บริหารประเทศแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีตามความเห็นของนายกรัฐมนตรี และมีส่วนราชการทั้งสิ้น 38 กระทรวง (รวมทั้งส่วนราชการเทียบเท่า)

ระบบนิติบัญญัติของประเทศอินเดีย เป็นระบบสภาคู่ (Bicameral parliament/ Sansad) ประกอบด้วยราชยสภา (Rajya Sabha) เป็นสภาสูง (Council of State) มีสมาชิกจำนวน 245 คน สมาชิกส่วนใหญ่ มาจากการเลือกตั้งทางอ้อม (233 คน) อีกส่วนมาจากการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี (12 คน) มีวาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี และโลกสภา (Lok Sabha) เป็นสภาล่าง (People's Assembly) มีสมาชิกจำนวน 545 คน โดยสมาชิกจำนวน 543 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงโดยเสียงข้างมากแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและอีก 2 คน มาจากการแต่งตั้งจากประธานาธิบดี จากกลุ่มอินโด-อารยันในประเทศ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี เว้นเสียแต่จะมีการยุบสภา

ระบบกฎหมาย รัฐธรรมนูญ และศาล

สาธารณรัฐอินเดียถือว่าเป็นหนึ่งในประเทศที่มีระบบกฎหมายที่เก่าแก่ที่สุดในโลก โดยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาจากพื้นฐานทางด้านประเพณีและวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีการบัญญัติให้อินเดียเป็นรัฐประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐไว้ในรัฐธรรมนูญ รวมถึงรูปแบบการปกครองแบบสหพันธ์รัฐที่มีรัฐบาลกลางแห่งสหพันธ์และรัฐบาลมลรัฐ รวมถึงระบบศาลที่เป็นอิสระ และการรับรองสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนด้วย³

ระบบกฎหมายของสาธารณรัฐอินเดียเป็นระบบกฎหมายแบบ Common law ซึ่งมีพื้นฐานมาจากรูปแบบอังกฤษ⁴ และที่มาของกฎหมายมาจากรัฐธรรมนูญ ซึ่งการตรากฎหมายเป็นหน้าที่ของรัฐสภาแห่งสหพันธ์และฝ่ายนิติบัญญัติของแต่ละมลรัฐ นอกจากนี้ยังมีกฎข้อบังคับต่างๆ ที่กำหนดขึ้นโดยรัฐบาลกลางและรัฐบาลมลรัฐ ในขณะที่คำพิพากษาของศาลสูงสุดมีผลผูกพันกับศาลทุกศาลที่อยู่ในอาณาเขตของประเทศอินเดีย

สำหรับการออกกฎหมายของสาธารณรัฐอินเดีย เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา (Parliament) ในการออกกฎหมายที่เป็นของสหพันธ์ (Union list) แต่ไม่เกี่ยวกับกฎหมายของแต่ละมลรัฐ ในขณะที่ฝ่ายนิติบัญญัติของมลรัฐ (State Legislature) มีอำนาจในการออกกฎหมายที่เป็นของรัฐนั้นๆ (State list) อย่างไรก็ตาม กฎหมายที่ออกโดยรัฐสภาของสหพันธ์ย่อมมีศักดิ์สูงกว่ากฎหมายที่ออกโดยรัฐบาลมลรัฐ เว้นแต่ในบางกรณีที่

² <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/in.html> สืบค้นเมื่อ 8 ตุลาคม 2558.

³ <http://supremecourtindia.nic.in/constitution.html> สืบค้นเมื่อ 8 ตุลาคม 2558.

⁴ เฝิงอ้าง.

กฎหมายของมลรัฐภายใต้ความเห็นชอบของประธานาธิบดีอาจมีอำนาจสูงกว่า ส่วนการบังคับใช้กฎหมายนั้น กฎหมายที่ออกโดยรัฐสภาของสหพันธ์ย่อมมีผลใช้บังคับทุกพื้นที่ของประเทศอินเดีย ในขณะที่กฎหมายที่ออกโดยมลรัฐย่อมมีผลใช้บังคับเฉพาะภายในมลรัฐนั้นเท่านั้น

ส่วนระบบศาลอินเดียแบ่งออกเป็นสามชั้น ประกอบด้วย ศาลสูงสุด (Supreme Court) นำโดยประธานศาลสูงสุดแห่งอินเดีย (Chief Justice of India), ศาลสูงในแต่ละมลรัฐ (High Courts) จำนวน 21 ศาล ทำหน้าที่เป็นศาลชั้นอุทธรณ์ และศาลชั้นต้นอีกจำนวนมาก ทำหน้าที่ตัดสินข้อพิพาททางแพ่งและทางอาญาที่เกิดขึ้นในมลรัฐ รวมถึงความแตกต่างของกฎหมายแต่ละมลรัฐยอมทำให้กระบวนการพิจารณาคดีของศาลแต่ละมลรัฐแตกต่างกัน ในขณะที่ในแต่ละเขตอำนาจของศาลจะมีผู้พิพากษาประจำเขต (Session Judge) เป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในเขตอำนาจของศาลนั้น ในขณะที่ศาลสูงสุด (Supreme Court) มีเขตอำนาจชำระคดีเกี่ยวกับสิทธิขั้นพื้นฐานข้อพิพาทระหว่างรัฐบาลท้องถิ่นกับส่วนกลาง และคดีที่อุทธรณ์มาจากศาลสูง รวมทั้งการตีความรัฐธรรมนูญ

ศาลสูงสุดแห่งสาธารณรัฐอินเดีย

รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินเดีย 1950 ได้บัญญัติให้จัดตั้งศาลสูงสุดแห่งสาธารณรัฐอินเดีย (the Supreme Court of India) โดยมีการปรับปรุงองค์ประกอบของผู้พิพากษาศาลสูงสุดอย่างต่อเนื่อง จนปัจจุบัน ศาลสูงสุดประกอบด้วยประธานศาลสูงสุดและผู้พิพากษาศาลสูงสุดไม่เกิน 30 คน ซึ่งแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี และเกษียณอายุราชการเมื่ออายุครบ 65 ปี

บุคคลผู้มีคุณสมบัติที่จะสามารถแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาศาลสูงสุด จะต้องเป็นประชาชนของอินเดียและมีถิ่นพำนักในอินเดียอย่างน้อย 5 ปี เป็นผู้พิพากษาศาลสูงหรือศาลชั้นต้นประจำมลรัฐตั้งแต่สองศาลขึ้นไป หรือเป็นทนายประจำศาลสูงหรือศาลชั้นต้นประจำมลรัฐตั้งแต่สองศาลขึ้นไปไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือเป็นนักกฎหมายที่มีความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริงตามความเห็นของประธานาธิบดี หรืออาจแต่งตั้งผู้พิพากษาที่เกษียณอายุราชการให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาประจำศาลนั้นเป็นการชั่วคราวก็ได้

เพื่อเป็นการประกันหลักความเป็นอิสระของศาลสูงสุด ผู้พิพากษาศาลสูงสุดไม่สามารถถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งได้ยกเว้นกรณีที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหรือไร้ประสิทธิภาพ โดยรัฐสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกรัฐสภาไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกทั้งหมด และต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานาธิบดี

กระบวนการพิจารณาคดีในศาลจะใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น ส่วนกระบวนการพิจารณาคดีของศาลสูงสุดบัญญัติไว้ในมาตรา 145 ของรัฐธรรมนูญอินเดีย

สำนักงานเลขาธิการศาลสูงสุดมีเลขาธิการศาลสูงสุด (Secretary General) เป็นผู้บังคับบัญชา โดยมีนายทะเบียน (Registrars) เป็นผู้ช่วย จำนวน 7 คน และผู้ช่วยนายทะเบียน (Additional Registrars) อีก 21 คน ส่วนการแต่งตั้งบุคลากรและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 146

สถานเอกอัครราชทูต

- สถานเอกอัครราชทูตอินเดีย ประจำประเทศไทย

46 ซ. ประสานมิตร สุขุมวิท 23 กทม. 10110

โทรศัพท์ 0 2258 0300-5 โทรสาร 0 2258 4627/ 0 2262 1740

เอกอัครราชทูต - H. E. Mr. Harsh Vardhan Shringla

ที่ปรึกษา (ด้านวิทยาศาสตร์ การศึกษา และการกงสุล) - Mr.Asish Padhi

ที่ปรึกษา (ด้านบุคลากร) - Mr. Avi Prakash

เลขานุการเอก - Mr. Rajesh Swami/ Mr.Naveen Saxena/ Dr. Binoy George

เลขานุการโท - Mr. S. C. Sinha/ Mr. Niraj Kumar Jaiswal

- สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงนิวเดลี

D-1/3 Vasant Vihar, New Delhi 110057

Tel: +91 11 4977 4100 Fax: +91 11 4977 4199, +91 11 4059 1496

เอกอัครราชทูต - นายชลิต มานิตยกุล

อัครราชทูต - นายสุนทร ชัยยินดีภูมิ

อัครราชทูตที่ปรึกษา - นายไพฑูรย์ สงค์แก้ว/ นายวรวิทย์ บุญเฉลียว

เลขานุการเอก - นางสาวพจมาศ แสงเทียน/ นายพิชญะ สนใจ

เลขานุการโท - นายสาวปัทมน ปัญจวิณี/ นางสาวจิตราภรณ์ เลิศทวีวิทย์/ นางสาวอรยา วิหะศุภกร

ผู้ช่วยเลขานุการ - นายพงศกร เกาว์หิรัญ/ นางจิราภา หลิวจุลิศจรชัย

ศาลสูงแห่งเมืองบอมเบย์ (The High Court of Bombay)⁵

ข้อมูลทั่วไป

ศาลสูงแห่งเมืองบอมเบย์ (The High Court of Bombay) ตั้งอยู่ที่เมืองมุมไบ รัฐมหาราษฏร์ โดยถือว่าเป็นหนึ่งในศาลที่มีความเก่าแก่ที่สุดในบรรดาศาลสูงของสาธารณรัฐอินเดีย มีเขตอำนาจครอบคลุมรัฐมหาราษฏร์ กัว (Goa) และสหอาณาเขต (Union Territories) ของ Dadra และ Nagar Haveli, และ Daman และ Diu รวมถึงมีสำนักงานสาขาย่อยของศาลตั้งอยู่ที่ Nagpur และ Aurangabad ในรัฐมหาราษฏร์ และ Panaji (เมืองหลวงของ Goa)

ศาลสูงเมืองบอมเบย์จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 1862 ภายใต้รัฐบัญญัติศาลสูง ค.ศ. 1861 และแม้ว่าชื่อของเมืองจะเปลี่ยนแปลงจาก “บอมเบย์” เป็น “มุมไบ” แล้วก็ตาม แต่ศาลสูงก็ยังคงใช้ชื่อ “ศาลสูงเมืองบอมเบย์” (High Court of Bombay) ตามเดิม นอกจากนี้ยังถือว่าเป็นหนึ่งในศาลที่มีความโดดเด่นที่สุดในประเทศ เนื่องจากประธานศาลฎีกาคนแรก (The First Chief Justice) อัยการสูงสุด (Attorney General) นายกษัตริย์ (Solicitor General) มาจากบุคคลที่เคยดำรงตำแหน่งในศาลแห่งนี้มาก่อน โดยหลังจากการได้รับเอกราชของอินเดีย ผู้พิพากษาของศาลสูงจำนวน 22 คน ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในศาลฎีกา ซึ่ง 8 คนในจำนวนดังกล่าวได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกาของอินเดียด้วย

ส่วนเขตอำนาจของศาลนั้น ศาลมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดี รวมถึงการยื่นอุทธรณ์ คำพิพากษาของศาลได้ต่อศาลฎีกาอินเดียเท่านั้น โดยปัจจุบันศาลสูงเมืองบอมเบย์มีผู้พิพากษาปฏิบัติหน้าที่ทั้งสิ้น 75 คน

ความเป็นมาของศาลสูงแห่งเมืองบอมเบย์

ก่อนที่จะมีการจัดตั้งศาลสูงแห่งเมืองบอมเบย์ ระบบศาลของเมืองบอมเบย์ได้มีพัฒนาการมาอย่างยาวนาน อาจกล่าวได้ว่าเริ่มตั้งแต่การจัดตั้ง The First British Court of Justice ขึ้นอย่างเป็นทางการที่เมืองบอมเบย์เมื่อปี ค.ศ. 1672 และต่อมาได้จัดตั้ง An Admiralty Court ขึ้นในปี ค.ศ. 1684 ภายใต้ธรรมนูญปี ค.ศ. 1683 ซึ่งถือได้ว่าเป็นช่วงที่สองของระบบศาลแห่งเมืองบอมเบย์

ในปี ค.ศ. 1726 ได้มีการจัดตั้ง The Mayor's Court จากพระราชดำริของกษัตริย์ George ที่หนึ่ง โดยองค์ประกอบของศาลประกอบด้วยนายกเทศมนตรี (Mayor) และเทศมนตรีจำนวน 9 คน (Alderman) มีอำนาจในการพิจารณาคดีแพ่งทุกชนิดที่เกิดขึ้นในเมืองบอมเบย์ และถือเป็นครั้งแรกที่สามารถอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลต่อกษัตริย์ได้ นอกจากนี้ศาลยังมีอำนาจในการลงโทษบุคคลที่กระทำความผิดและฝ่าฝืนกฎหมายด้วย อย่างไรก็ตาม The Mayor's Court ก็มีลักษณะไม่แตกต่างจากศาลในอดีต กล่าวคือผู้พิพากษาไม่มีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่เนื่องจากตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเทศมนตรีผู้ซึ่งถูกมองว่าเป็นลูกจ้างของบริษัทอังกฤษ รวมถึงเหล่าพ่อค้าวานิชชาวอังกฤษที่พำนักอยู่ในอินเดียด้วย

⁵ กลุ่มงานวิทยาลัยรัฐธรรมนุญ สถาบันรัฐธรรมนุญศึกษา, แปลและสรุปความจาก

https://en.wikipedia.org/wiki/Bombay_High_Court และ <http://www.bombayhighcourt.nic.in/>

ต่อมาในปี ค.ศ. 1798 The Mayor's Court ได้ถูกยกเลิกและมีการจัดตั้ง The Recorder's Court ขึ้นแทน ภายใต้ธรรมนูญ ค.ศ. 1798 ซึ่งทำให้ระบบงานยุติธรรมของบอมเบย์ถูกเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เนื่องจากการเป็นการขจัดกาแทรกแกงอำนาจศาลจากฝ่ายบริหาร โดยองค์ประกอบของศาลจะประกอบด้วย นายกเทศมนตรี เทศมนตรีจำนวน 3 คน และนายทะเบียน (Recorder) ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ปกครอง (Crown) โดยจะต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาเนติบัณฑิต (Barrister) มาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

ปี ค.ศ. 1823 รัฐบัญญัติรัฐสภา (Act of Parliament) ให้อำนาจผู้ปกครองในการจัดตั้งศาลสูงสุด (The Supreme Court) ขึ้นใน The Recorder's Court ของเมืองบอมเบย์ โดยอำนาจของ The Recorder's Court ถูกโอนมาเป็นอำนาจของศาลสูงสุด รวมถึงศาลสูงสุดที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นใหม่นี้ มีอำนาจเช่นเดียวกันกับศาลสูงสุดของเมืองกัลกัตตา (The Supreme Court at Calcutta) ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 17 ของรัฐบัญญัติรัฐสภา ค.ศ. 1823 โดยศาลสูงสุดแห่งเมืองบอมเบย์ได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม ค.ศ. 1824

การปฏิบัติหน้าที่ของศาลสูงสุด (The Supreme Court) ระหว่างปี 1824 ถึง 1862 ได้ยกระดับกระบวนการยุติธรรมของเมืองบอมเบย์เป็นอย่างมาก โดยเนติบัณฑิตอังกฤษได้เข้ามามีส่วนช่วยในการฝึกอบรมและปฏิบัติงานในศาลสูงสุด และผู้พิพากษาหลายท่านที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในศาลสูงต่างมีส่วนสำคัญในการช่วยพัฒนาระบบกฎหมายของประเทศอินเดียด้วย

ต่อมาในปี ค.ศ. 1861 ได้มีรัฐบัญญัติศาลสูงแห่งอินเดีย ตราขึ้นโดยสมเด็จพระราชินีแห่งอังกฤษ เพื่อจัดตั้งศาลสูง (The High Court) ขึ้นที่เมือง Calcutta, Madras และ Bombay อย่างไรก็ตามด้วยตัวรัฐบัญญัติศาลสูงอินเดียปี 1861 เองไม่สามารถที่จะจัดตั้งศาลสูงขึ้นได้ แต่จำเป็นต้องอาศัยอำนาจด้วยการออกเป็นธรรมนูญศาลสูงอีกทีหนึ่ง ซึ่งธรรมนูญศาลสูงแห่งเมืองบอมเบย์ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 1862

หลังจากนั้น ศาลสูงแห่งเมืองบอมเบย์ (The Bombay High Court) ได้จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 1862 มีอำนาจหน้าที่ในคดีอุทธรณ์ซึ่งเป็นอำนาจเดิมของศาลสูงสุด นอกจากนี้ยังมีอำนาจในการพิจารณาคดีตามกฎหมายอาญา กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งด้วย นอกจากนี้ ธรรมนูญศาลสูงยังให้อำนาจศาลในการพิจารณาอุทธรณ์ของคดีทุกประเภทให้เป็นที่สุด ทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา

เขตอำนาจ

ศาลสูงเมืองบอมเบย์มีเขตอำนาจครอบคลุมรัฐมหาราษฏร์, กัว, และสหอาณาเขตของ Dadra และ Nagar Haveli, และ Daman และ Diu มีสำนักงานสาขาย่อยตั้งอยู่ที่เมือง Nagpur, Aurangabad และ Panaji (เมืองหลวงของ Goa) โดยคดีที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลกล่าวคือเป็นคดีทั่วไป (Original side) และคดีอุทธรณ์ (Appellate side) โดยการพิจารณาคดีอุทธรณ์แบ่งเป็นคดีแพ่งและคดีอาญา ซึ่งเกิดขึ้นในพื้นที่ของรัฐมหาราษฏร์ อันได้แก่ Bombay, Nagpur, Aurangabad และ Panjim (Goa) โดยเขตอำนาจของศาลสูงๆ ปรากฏตามตาราง ดังนี้

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT BOMBAY

Bombay	Nagpur Bench	Aurangabad Bench	Goa Bench
1. Bombay	1. Akola	1. Ahmednagar	1. North Goa (Panaji)
2. Kolhapur	2. Amravati	2. Aurangabad	2. South Goa (Margao)
3. Nashik	3. Bhandara	3. Beed	
4. Pune	4. Buldhana	4. Dhule	
5. Raigad	5. Chandrapur	5. Jalna	
6. Ratnagiri	6. Nagpur	6. Jalgaon	
7. Satara	7. Wardha	7. Latur	
8. Sangli	8. Yavatmal	8. Nanded	
9. Sindhudurg		9. Osmanabad	
10. Solapur		10. Parbhani	
11. Thane			
12. Dadra & Nagar Haveli at Silvassa			
13. Daman			
14. Diu			

องค์ประกอบของศาลสูงแห่งเมืองบอมเบย์

ปัจจุบันศาลสูงเมืองบอมเบย์ประกอบด้วยผู้พิพากษาที่ปฏิบัติหน้าที่จำนวน 75 คน คิดเป็นอัตราส่วนผู้พิพากษา 1 คนต่อ ประชากร 1.61 ล้านคน มีคดีแพ่งและอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณากว่า 340,000 คดี และมี THE HON'BLE CHIEF JUSTICE DHIRENDRA HIRALAL WAGHELA ดำรงตำแหน่งหัวหน้าผู้พิพากษาศาลสูงแห่งเมืองบอมเบย์คนปัจจุบัน

THE HON'BLE CHIEF JUSTICE DHIRENDRA HIRALAL WAGHELA

หัวหน้าผู้พิพากษาศาลสูงแห่งเมืองบอมเบย์

THE HON'BLE CHIEF JUSTICE DHIRENDRA HIRALAL WAGHELA เกิดเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ปี 1954 ที่เมืองราชคฤห์ในครอบครัวของช่างฝีมือทางศิลปะ ท่านสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานจากโรงเรียนประจำเมืองในอายุเพียง 14 ปี และภายหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับเกียรตินิยมด้านการค้าจากวิทยาลัยการค้า P.D. Malaviya เมืองราชคฤห์ ในปี 1972 ท่านได้เข้าศึกษาวิชากฎหมายจากวิทยาลัยกฎหมาย A.M.P. ที่เมืองราชคฤห์ และต่อ ยอดการศึกษาในระดับปริญญาตรีทางกฎหมายที่มหาวิทยาลัย Saurashtra ในสาขากฎหมาย จนสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชากฎหมายทั่วไป (General LL.B.) ในปี 1974 และกฎหมายเฉพาะทาง (Special LL.B.) ในปี 1975 ตามลำดับ และระหว่างที่ท่านกำลังศึกษาสาขาวิชากฎหมายเฉพาะทางนั้น ท่านได้ศึกษาในระดับปริญญาโททางกฎหมาย (LL.M.) ด้วย จนสำเร็จการศึกษาในปี 1976-77.

นอกจากนี้ ท่านได้รับทุนรัฐบาลในการศึกษากฎหมายในระดับปริญญาโท และได้รับการฝึกฝนทางกฎหมายจากศาสตราจารย์และอัยการอาวุโสแห่งเมืองราชคฤห์ ผู้ซึ่งทำให้ท่านกลายเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทางกฎหมายเป็นอย่างดี และภายหลังจากที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโททางกฎหมายเพียงอายุ 22 ปี ท่านได้เปิดสำนักงานกฎหมายของตนเองในปี 1978 และได้รับการฝึกฝนวิชากฎหมายในศาลโดยเฉพาะศาลคดีแรงงานและศาลคดีอุตสาหกรรมเป็นเวลาหลายปี ต่อมาท่านได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสมาคมผู้ปฏิบัติงานในศาลคดีแรงงาน และได้เสนอแนวคิดริเริ่มให้มีการจัดตั้งแผนกคดีแรงงานของ Saurashtra ขึ้นในสำนักงานสาขาของศาลสูงในเมือง Saurashtra อย่างไรก็ตาม แนวคิดดังกล่าวไม่ได้รับการตอบสนองที่ท่านจึงได้ย้ายตนเองมาประจำศาลสูงในปี 1990 และย้ายที่พำนักและสำนักงานกฎหมายมายังเมือง Ahmenabad ในปี 1995 โดยท่านได้ปฏิบัติหน้าที่ที่ศาลสูงหลายคดี โดยเฉพาะให้แก่แรงงานที่ยากจนซึ่งไม่สามารถจ่ายเงินค่าดำเนินการได้ จนกระทั่งปี 1999 ท่านได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบของศาลสูงแห่งเมือง Gujarat และได้เรียนรู้ธรรมเนียมปฏิบัติของการเป็นผู้พิพากษา รวมถึงวิธีการเขียนคำพิพากษาจากผู้พิพากษา Shri R.K. Abichandani

ท่าน D.H. WAGHELA ปฏิบัติหน้าที่ผู้พิพากษาศาลสูง โดยตัดสินคดีมาแล้วมากกว่า 1,000 คดี ในฐานะผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนและองค์คณะพิจารณาคดี โดยมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในกฎหมายแรงงานและกฎหมายรัฐธรรมนูญ จนได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าผู้พิพากษาศาลสูงแห่งเมือง Karnataka เมื่อเดือนมีนาคม ปี 2013 และย้ายมาดำรงตำแหน่งหัวหน้าผู้พิพากษาศาลสูงเมือง Orissa เมื่อเดือนมิถุนายน ปี 2015 จนกระทั่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าผู้พิพากษาศาลสูงแห่งเมืองบอมเบย์เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2016

สำนักงานสาขาเมืองออรังกาบัด (Aurangabad Bench)

สำหรับสำนักงานสาขาย่อย ณ เมืองออรังกาบัด ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 1982 เมื่อแรกเริ่มมีเพียงเมืองเล็กๆ ไม่ใช่เมืองของรัฐมหาราษฏร์ที่อยู่ในเขตอำนาจของสำนักงานสาขาย่อยออรังกาบัด จนกระทั่งปี 1988 เมือง Ahmednagar และเมืองเล็กต่างๆ ได้ถูกควรรวมอยู่ในเขตอำนาจของสำนักงานสาขาย่อยเช่นกัน สำนักงานสาขาย่อยเมืองออรังกาบัด (The Bench at Aurangabad) มีผู้พิพากษาที่ปฏิบัติหน้าที่มากกว่า 13 คน โดยมีเขตอำนาจของสำนักงานสาขา ครอบคลุมเมืองต่างๆ ได้แก่ Aurangabad, Ahmednagar, Dhule, Jalna, Jalgaon, Beed, Parbhani, Latur & Osmanabad และในสำนักงานสาขา ยังมีสำนักงานเนติบัณฑิตยสภาแห่งมหาราษฏร์และกัวรรวมอยู่ด้วย โดยถือว่าเป็นเนติบัณฑิตยสภาที่มีความเข้มแข็งเนื่องจากมีทนายความมากกว่า 1,000 คนในสังกัดแต่กระนั้นเขตอำนาจของศาลกลับไม่ครอบคลุมถึงคดีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายบริษัท สำหรับที่ตั้งของสำนักงานสาขา อยู่ห่างจากสนามบินเมืองออรังกาบัดเพียง 4 กิโลเมตร และเพียง 6 กิโลเมตรจากสถานีขนส่ง ตัวอาคารประกอบด้วยห้องพิจารณาคดี 13 ห้องซึ่งตั้งอยู่ที่ชั้นหนึ่งของอาคารที่ทำการ และมีสำนักทะเบียนประจำศาลตั้งอยู่ที่ชั้นใต้ดิน

ข้อมูลคดีเบื้องต้น

ข้อมูล ณ เดือนมีนาคมปี 2012 มีคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลสูงเมืองบอมเบย์ โดยแบ่งเป็นคดีแพ่ง จำนวนกว่า 315,000 คดี และคดีอาญากว่า 45,000 คดี ในขณะที่ศาลเขตและศาลแขวง (District and subordinate court) ซึ่งอยู่ภายในเขตอำนาจของศาลสูงมีคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณารวมทั้งสิ้นประมาณ 3,100,000 คดี

ตัวอย่างคำพิพากษาที่น่าสนใจ

คดีรุมโทรมหญิง

ศาลนครมูไบมีคำพิพากษาเอาผิดกับเด็กหนุ่ม 2 คน ที่รุมโทรมหญิงในคนละเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานที่เดียวกัน จนสร้างความประหวั่นพรั้งพรึงให้แก่ชาวเมืองแห่งนี้ โดยคำตัดสินเช่นนี้มีขึ้นภายหลังไม่กี่วันที่ผ่านมา นายกรัฐมนตรี นเรนทรา โมตี แห่งอินเดียออกมาแถลงว่า ผู้ต้องสงสัยในคดีข่มขืนที่ยังเป็นผู้เยาว์ควรได้รับการปฏิบัติเฉกเช่นผู้ใหญ่

อูจจวาล นิคาม อัยการแผ่นดินกล่าวกับเอเอฟพีว่า วัยรุ่นชายวัย 17 ปี ทั้งสองถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดจริง โดย 1 ใน 2 เป็นผู้ต้องหาในคดีรุมโทรมช่างภาพสาว ขณะที่อีกรายร่วมกันรุมโทรมพนักงานรับโทรศัพท์เมื่อปีที่แล้ว โดยทั้งสองใช้โรงสีร้างในนครมูไบแห่งเดียวกันเป็นสถานที่ลงมือ

ข้อมูลปรากฏว่า เด็กหนุ่มทั้งสองซึ่งต้องปกปิดชื่อจริงสืบเนื่องจากเหตุผลทางกฎหมาย จะถูกส่งตัวไปยังสถานกักกันคน ในรัฐมหาราษฏระ อันเป็นที่ตั้งนครมูไบ เป็นเวลา 3 ปี และพวกเขาจะต้องประพฤติตัวอยู่ในกฎระเบียบ และเข้ารับการแนะแนวอาชีพ”

เมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา ชาย 3 คนถูกศาลสั่งแขวนคอ จากการที่พวกเขามีส่วนพัวพันคดีรุมโทรมทั้ง 2 คดี ซึ่งนับเป็นการตัดสินประหารชีวิตครั้งแรก ภายหลังมีการก่อเหตุลวงละเมิดทางเพศหลายต่อหลายครั้ง นับตั้งแต่อินเดียแก้ไขบทลงโทษคดีข่มขืนให้รุนแรงยิ่งขึ้นเมื่อปีที่แล้ว

มานาภา คานธี รัฐมนตรีกระทรวงการพัฒนาสตรีและเยาวชน ของรัฐบาลฝ่ายขวาภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีโมตี กล่าวเมื่อวันอาทิตย์ (13) ว่า ผู้เยาว์ที่ถูกกล่าวหาว่า ข่มขืนกระทำชำเราจะต้องได้รับโทษเช่นเดียวกับผู้ใหญ่

เธอกล่าวกับผู้สื่อข่าวในเมืองเจนไนทางตอนใต้ของอินเดียว่า “หากเรานำพวกเขาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมในโลกของผู้ใหญ่ เมื่อพวกเขาฆ่าคนตายหรือข่มขืนกระทำชำเราโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ก็จะทำให้พวกเขาขาดกลัว”

คดีรุมโทรมนักศึกษาภาควิชากายภาพบำบัดบนรถเมลที่กรุงนิวเดลี เมื่อปลายปี 2012 ได้จุดชนวนให้ชาวอินเดียพากันจัดชุมนุมใหญ่หลายระลอก เพื่อต่อต้านปัญหาการใช้ความรุนแรงทางเพศ ซึ่งกำลังทวีความเลวร้ายในสังคมอินเดีย จนกระตุ้นให้รัฐบาลแดนภารตลงมือแก้ไขกฎหมายให้ผู้ต้องหาคดีข่มขืนได้รับโทษประหารชีวิต

ภายหลังสืบพบว่า วัยรุ่นชายวัย 17 ปีเป็นตัวการสำคัญในคดีรุมโทรมหญิงที่กรุงนิวเดลีครั้งนั้น ก็เกิดข้อถกเถียงขึ้นมาว่า จำเลยคดีอุกฉกรรจ์ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีควรได้รับบทลงโทษที่รุนแรงขึ้นหรือไม่

ชายคนที่ 4 ถูกตัดสินจำคุกตลอดชีวิตจากคดีข่มขืนพนักงานรับโทรศัพท์ และคนที่ 5 จากคดีข่มขืนช่างภาพสาว ที่สร้างความอกลั่นขวัญแวนให้แก่ชาวมูไบ เมืองซึ่งก่อนหน้านี้ได้ชื่อว่า มีความปลอดภัยสำหรับสตรียิ่งกว่าเมืองหลวงอย่างนิวเดลี

ช่างภาพสาววัย 22 ปี ถูกจู่โจมขณะที่เธอกับเพื่อนร่วมงานชายกำลังถ่ายภาพให้นิตยสารฉบับหนึ่งในโรงสีร้างแห่งนี้ ซึ่งอยู่ใกล้ย่านค้าขาย ตลอดจนชุมชนแออัด ซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่ของผู้ต้องโทษคดีข่มขืนส่วนใหญ่

ทางฝ่ายพนักงานรับโทรศัพท์หญิงที่ถูกทำร้ายในสถานที่เดียวกันได้ตัดสินใจแจ้งความเอาผิดกับคนร้ายกลุ่มนี้ หลังคดีข่มขืนช่างภาพหญิงกลายเป็นข่าวหน้าหนึ่งทั่วอินเดีย

การสั่งห้ามให้บริหารรถม้า

รถม้าเปิดประทุนสีเงินสไตล์วิกตอเรีย ซึ่งถูกใช้ในช่วงรัชสมัยของสมเด็จพระราชินีนาถวิกตอเรีย ว่างเฉิดฉายไปมาบนท้องถนนของนครมุมไบมาตั้งแต่สมัยอาณานิคมอังกฤษ และเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวมาเป็นเวลาหลายปี

อย่างไรก็ตามเมื่อวันจันทร์ (8) ศาลสูงบอมเบย์ (Bombay High Court) มีความเห็นชอบกับกลุ่มสวัสดิภาพสัตว์ให้ การประกอบกิจการดังกล่าวเป็นการทารุณ หลังจากที่พวกเขาพร้อมตัวร้องเรียนให้มีการห้ามโดยให้เหตุผลว่า พวกเขาได้รับการดูแลอย่างย่ำแย่

“เรากลัวว่าการใช้รถม้าสำหรับการขี่เพื่อความสนุกสนานเป็นสิ่งผิดกฎหมายโดยสิ้นเชิง”

คำพิพากษาของศาล ระบุ

ศาลมีคำสั่งให้ฝ่ายบริหารเมือง “ทำให้แน่ใจว่าการใช้รถม้างกล่าวจะถูกยกเลิกอย่างสมบูรณ์ภายใน 1 ปีนับตั้งแต่วันนี้ “

ศาลยังตัดสินด้วยว่า คอกม้าที่อยู่จรมตต้องถูกปิดลง และชี้แนะให้ทางการท้องถิ่นคิดแผนช่วยคนราว 700 คนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนี้

รถม้างกล่าวครั้งหนึ่งเคยเป็นการขนส่งรูปแบบหนึ่งสำหรับชนชั้นมั่งคั่งของนครบอมเบย์ (ชื่อเก่าของเมืองมุมไบ) แต่ในปัจจุบันรถเหล่านี้ขนส่งนักท่องเที่ยวรอบเขตประวัติศาสตร์โคลาบาและเขตพื้นที่เดินเล่นมารินไดรฟ์ในทางใต้ของเมืองนี้

รถเหล่านี้มันถูกพบเห็นนอกโรงแรมหรูทัจมาฮาลพาเลซ (Taj Mahal Palace hotel) และประตูชัยอินเดีย (Gateway of India) อีกทั้งยังปรากฏในภาพยนตร์บอลลิวูดหลายเรื่อง

แต่ความกังวลเกี่ยวกับคอกม้าเถื่อนและการดูแลม้าอย่างไม่ได้มาตรฐานทำให้กลุ่ม Animals and Birds Charitable Trust ที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรพิทักษ์สัตว์ PETA ประจำอินเดีย ยื่นร้องเรียนต่อศาลสูงของนครมุมไบ

กลุ่ม PETA (People for the Ethical Treatment of Animals) อ้างว่า ม้าเหล่านี้มักขาดสารอาหาร, ไม่ได้พักผ่อนอย่างเพียงพอหรือไม่ได้รับการดูแลจากสัตวแพทย์ และถูกบังคับยืนจมอยู่ในปฏิกูลของมันเองในคอกที่ไม่ได้มาตรฐาน

คดีฟ้องหย่า

อินเดียเป็นหนึ่งในประเทศที่มีอัตราการหย่าร้างต่ำที่สุดในโลก แต่ปัญหาชีวิตสมรสล่มสลายเริ่มกลายเป็นเรื่องธรรมดาในประเทศนี้ โดยที่ชายชาวอินเดียต่างสรรหาเหตุผลนานาประการมาเป็นข้ออ้างในการฟ้องหย่าขอแยกทางจากภรรยา

บรรดาผู้เชี่ยวชาญบอกว่าคดีฟ้องหย่าส่วนใหญ่ในอินเดียมักอ้างเหตุผลว่า ผู้ฟ้องหย่าถูกกระทำทารุณ ขณะเดียวกันประเด็นความรุนแรงของการทารุณก็เป็นเรื่องที่มีการถกเถียงกันมานาน โดยเฉพาะการตัดสินว่า ความชอกช้ำทางจิตใจจะใช้เป็นเหตุอ้างว่ามีการกระทำทารุณในระหว่างการแต่งงานได้หรือไม่

ศาลฎีกาอินเดียบอกว่า ไม่มีหลักการหรือกฎเกณฑ์ตายตัว ในการตัดสินเรื่องเหตุทารุณกรรมทางจิตใจระหว่างคู่สมรส และด้วยคำจำกัดความทางกฎหมายแบบกว้างๆ ทำให้ศาลอินเดียต้องพิจารณาคดีตามการตีความแปลกๆว่า อะไรบ้างที่เข้าข่ายการกระทำทารุณ ซึ่งบางครั้งไม่ใช่การทารุณต่อร่างกาย

ผู้เชี่ยวชาญได้ยกตัวอย่างคดีเมื่อสัปดาห์ก่อน ที่ศาลสูงในนครมุมไบกลับคำพิพากษาของศาลครอบครัวเมื่อปี 2554 ที่อนุญาตการฟ้องหย่าของภรรยาซึ่งอ้างว่าภรรยาที่แต่งงานอยู่กินกันมาตั้งแต่ปี 2542 ออกงานปาร์ตี้บ่อยเกินไป โดยอ้างว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการทารุณรูปแบบหนึ่ง

อย่างไรก็ตามศาลสูงมีคำวินิจฉัยว่า ชายวัย 42 ปีผู้นี้ก็มีพฤติกรรมชอบไปงานเลี้ยงสังสรรค์เช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงไม่ถือว่า เขาเป็นเหยื่อของการทารุณกรรมไม่ว่าจะทางร่างกายหรือจิตใจ ทำให้คำร้องขอฟ้องหย่าด้วยเหตุผลดังกล่าวฟังไม่ขึ้น ผู้พิพากษายังบอกด้วยว่า การสังสรรค์ในระดับหนึ่งเป็นเรื่องที่สามารถยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน

การแต่งงานที่ปราศจากความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างคู่สมรส ถือเป็นเหตุผลในการฟ้องหย่าอันดับต้นๆของโลก แต่เมื่อปีก่อนชายคนหนึ่งในนครมุมไบกลับยื่นฟ้องหย่าภรรยา เพราะเธอต้องการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นและไม่รู้จักพอ นับแต่แต่งงานกันเมื่อปี 2555 นอกจากนี้ยังบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ด้วยแม้ว่าเขาจะป่วย อีกทั้งขู่ว่าจะไปมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นหากเขาไม่ยอมทำตาม ชายคนดังกล่าวอ้างว่าพฤติกรรมที่โหดร้ายทารุณและความก้าวร้าวต่อรั้นที่ไม่เปลี่ยนแปลงของเธอ ทำให้ใช้ชีวิตคู่ด้วยลำบากด้วยเหตุนี้ศาลนครมุมไบจึงอนุมัติคำฟ้องหย่าดังกล่าว

อีกรายเป็นกรณีของชายคนหนึ่งที่ยื่นฟ้องหย่าโดยอ้างว่า การที่ภรรยาแต่งกายและเสื่อเซ็กซี่ไปทำงานแทนที่จะสวมชุดประจำชาติอินเดียนั้น เป็นการกระทำทารุณแบบหนึ่ง ซึ่งสร้างความทุกข์ทรมานใจให้แก่เขา โดยศาลครอบครัวอนุมัติคำร้องของเขาเมื่อ 3 ปีก่อน แต่เมื่อเดือน มี.ค.ที่ผ่านมา ศาลสูงในนครมุมไบได้กลับคำพิพากษา โดยชี้ว่าการอ้างเหตุผลเรื่องถูกทำทารุณไม่ควรถูกนำมาใช้อย่างพร่ำเพรื่อ

ขณะเดียวกันการแต่งงานด้วยวิธีคลุมถุงชนยังเป็นเรื่องที่ปฏิบัติกันทั่วไปในอินเดีย แต่ชายคนหนึ่งต้องการยุติชีวิตคู่กับภรรยาด้วยข้ออ้างสุดพิสดารที่ว่า สิว และตุ่มหนองบนใบหน้าของเธอ เป็นอุปสรรคต่อการเป็นสามีภรรยา “โดยสมบูรณ์” ระหว่างการตีมน้ำผึ้งพระจันทร์เมื่อปี 2541 ต่อมาในปี 2545 ศาลครอบครัวในนครมุมไบอนุมัติคำร้องดังกล่าว โดยระบุว่า ฝ่ายภรรยาหลอกลวงสามีด้วยการปกปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโรคผิวหนังของเธอ แม้แพทย์จะบอกกับศาลว่า อาการของฝ่ายภรรยาสามารถรักษาได้และไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ทางเพศของทั้งคู่

ส่วนอีกคดีเกิดขึ้นเมื่อปี 2528 โดยศาลสูงเมืองอัลลาฮาบาด พิพากษายืนตามคำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นที่อนุมัติคำฟ้องหย่าของสามี เพราะเห็นว่าพฤติกรรมที่ภรรยาไม่ยอมจัดหาอาหารเช้าเพื่อนสามี ได้สร้างความอับอายแก่เขา ประกอบกับปัจจัยอื่นๆ อาทิ การตัดสินใจยุติการตั้งครรภ์โดยที่สามีไม่ทราบ ถือเป็นทารุณทางจิตใจ ซึ่งเป็นเหตุผลที่รับฟังได้ในการฟ้องหย่า

คดีฆบรณชนคนตาย

ศาลอินเดียพิพากษาจำคุก 5 ปี “ซัลมาน ข่าน” ดาราบอลลีวู้ด ในข้อหาฆบรณชนคนตายแล้วหนี ซึ่งคดีนี้ อาจดัดบอณาครตทางการแสดงของเขา

วันนี้ (7พ.ค.58) ผู้พิพากษา ดี.ดับเบิลยู. เดชปีนเด แห่งศาลนครมุมไบ ประเทศอินเดีย มีคำพิพากษาตัดสินจำคุกนายซัลมาน ข่าน วัย 49 ปี ดาราชื่อดังในวงการบอลลีวู้ด เป็นเวลา 5 ปี ในข้อหาฆ่าคนตาย โดยเขาฆบรณแลนด์ ครุยเซอร์ ฟุงชนชายเร่ร่อน 5 คนที่นอนหลับอยู่ริมฟุตบาท ก่อนซึ่งรถหลบหนีไป ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต 1 ราย ผู้พิพากษาบอกว่า หลังจากฝ่ายโจทก์กับจำเลย ให้การกันไปแล้ว เขาได้ข้อสรุปว่าการลงโทษจำคุกนายข่านเป็นเวลา 5 ปี ถือว่า มีความเหมาะสม

ในช่วงที่ผ่านมา นายข่านปฏิเสธว่า เขาไม่ได้เป็นคนฆบรณ แต่จากการสอบพยานหลายปากที่รอดชีวิต กล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า นายข่านเป็นคนฆบรณ และดื่มแอลกอฮอล์จนมีอาการมึนเมา ไม่สามารถควบคุมรถยนต์ของตัวเองได้ จนเป็นเหตุให้เขาฆบรณฟุงชนกลุ่มคนเร่ร่อนที่นอนหลับอยู่บนทางเท้าในเดือนกันยายน 2545

คำพิพากษาของศาลน่าจะส่งผลกระทบต่ออาชีพนักแสดงของเขาอย่างแน่นอน ผู้สื่อข่าวรายงานว่า นายข่าน อยู่ในอาการตกตะลึง และทรุดตัวลงนั่งบนเก้าอี้อย่างหมดเรี่ยวแรง หลังศาลอ่านคำพิพากษาเสร็จสิ้น ทั้งนี้ นายข่าน เป็นหนึ่งในนักแสดงยอดนิยมของบอลลีวู้ด และมีผลงานทางจอเงิน มากกว่า 90 เรื่อง ในอาชีพนักแสดง 27 ปี ซึ่งการที่เขาต้องโทษจำคุก 5 ปี

ทำให้นายข่านกลายเป็นดาราระดับแถวหน้าของบอลลีวู้ดรายที่ 2 ต่อจากนายสัญญาชัย ดัตต์ ดารารุ่นเก่าที่ต้องโทษจำคุกไปแล้วในคดีครอบครองอาวุธปืนของผู้ก่อการร้ายที่ใช้โจมตีนครมุมไบเมื่อปี 2536

คำสั่งยกเลิกการห้ามขายบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป

ศาลสูงในนครมุมไบของอินเดียยกเลิกคำสั่งของรัฐบาลที่ห้ามจำหน่ายบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปยี่ห้อแม็กกี้ ของบริษัทเนสท์เล่แล้ว โดยสั่งให้ทดสอบความปลอดภัยก่อนนำออกวางจำหน่าย ขณะที่ชาวอินเดียจำนวนมากแสดงความยินดีกับคำตัดสินดังกล่าว

ศาลสูงในนครมุมไบมีคำพิพากษาในวันนี้ โดยระบุว่า คำสั่งห้ามจำหน่ายบะหมี่แม็กกี้ที่รัฐบาลมีออกมาเมื่อเดือน มิ.ย. เป็นการสั่งห้ามตามอำเภอใจและขัดต่อหลักความยุติธรรมโดยธรรมชาติ พร้อมกันนี้ มีคำสั่งให้เนสท์เล่ ส่งตัวอย่างบะหมี่แม็กกี้ 5 ชิ้นต่อการผลิตแต่ละครั้งไปทดสอบที่ห้องปฏิบัติการ 3 แห่ง และหากตรวจพบว่ามีสารตะกั่วอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ก็สามารถเริ่มกระบวนการผลิตและวางจำหน่ายในท้องตลาดได้อีกครั้ง

ก่อนหน้านี้หน่วยงานด้านมาตรฐานและความปลอดภัยอาหารของอินเดียระบุว่า การตรวจสอบพบว่า บะหมี่แม็กกี้มีสารตะกั่วอยู่ในระดับที่ไม่ปลอดภัยและเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค ขณะที่เนสท์เล่ ยืนยันเรื่องความปลอดภัยโดยอ้างอิงผลการทดสอบในสหรัฐฯ อังกฤษ และสิงคโปร์ รวมทั้งจากห้องปฏิบัติการ 2 แห่งของอินเดีย คือ ในรัฐกัว และเมืองไมซอร์

อย่างไรก็ตามเนสท์เล่ ซึ่งครองส่วนแบ่งการตลาด 80% ของสินค้าบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปในอินเดีย ได้ทำลายบะหมี่แม็กกี้ไปแล้ว 400 ล้านห่อ โดยสินค้าดังกล่าวเข้าไปในอินเดียเมื่อปี 2526 และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ซึ่งผลการตัดสินของศาลในครั้งนี้ทำให้มีชาวอินเดียโพสต์ข้อความและรูปภาพแสดงความยินดีในโลกโซเชียลมีเดียเป็นจำนวนมาก โดยบะหมี่แม็กกี้ ถือเป็นหนึ่งในอาหารทานเล่นยอดนิยมในอินเดีย ซึ่งหลายคนต้องกักตุนสินค้าชนิดนี้ไว้เป็นจำนวนมากในระหว่างที่มีคำสั่งห้ามจำหน่ายของรัฐบาล

ผลสรุปการบรรยาย

- ระบบกฎหมาย ยึดโยงกับรากฐานประเพณีและวัฒนธรรม โดยรัฐธรรมนูญรับรองทั้งกฎหมายที่เป็นบทบัญญัติ บรรทัดฐานคำพิพากษา และประเพณี มีพลวัตรตามวิถีประชาที่แตกต่างหลากหลาย และมีหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐานที่บังคับทั้งโดยกฎหมายและโดยนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
- ระบบสหพันธ์ ยึดหลักรัฐธรรมนูญสูงสุด หลักอิสระของศาล หลักแบ่งแยกอำนาจ หลักรัฐธรรมนูญและพลเมืองเดี่ยว อำนาจสหพันธ์เหนือรัฐแบบไม่เบ็ดเสร็จ รัฐสภาเปลี่ยนแปลงอาณาเขตของรัฐได้ ระบบศาลแบบบูรณาการเป็นระบบเดียวกันทั้งสหพันธ์และรัฐ หลักผู้ว่าการรัฐมาจากการแต่งตั้ง
- ศาลสูงสุดของเมืองบอมเบย์ ถือเป็นศาลสูงสุดของรัฐ มีขอบเขตอำนาจครอบคลุมในรัฐใกล้เคียง โดยมีศาลชั้นรองลงไปที่เรียกว่า Magistrate Court หรือถูกเรียกในชื่ออื่น ๆ
- ศาลสูงมีหน้าที่พิจารณาคดีร้ายแรงตามที่กฎหมายกำหนด รวมไปถึงคดีที่เกิดขึ้นในศาลชั้นต้นก็สามารถอุทธรณ์มายังศาลสูงได้ แต่มีเพียงบางคดีเท่านั้นที่สามารถนำไปพิจารณาต่อที่ศาลฎีกาได้ เพราะโดยทั่วไปคดีก็จะสิ้นสุดลงที่ศาลสูงเมืองบอมเบย์
- ตามรัฐธรรมนูญอินเดียศาลสูงมีอำนาจพิจารณาคดีทางปกครอง
- สามารถให้คำแนะนำแก่ศาล หรือองค์กรทางกฎหมายอื่นๆ ได้อีกด้วย รวมไปถึงการช่วยฝ่ายบริหารในการให้คำแนะนำหรือฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมของหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนมีอำนาจทางด้านการงบประมาณด้วย
- ศาลสูงเมืองบอมเบย์จึงมีอำนาจในการบริหารกิจการยุติธรรมของรัฐภายใต้เขตอำนาจของศาลนี้ โดยอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย หลักการที่สำคัญที่สุดของศาลนี้คือการทำตามรัฐธรรมนูญตามหลักนิติธรรม หรือ The Rule of Law ไม่ใช่ The Rule of Man ไม่ให้บุคคลบริหารประเทศตามอำเภอใจแต่จะต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม
- เมื่อเทียบกับอำนาจของศาลสูงที่สุดแล้ว ศาลสูงมีอำนาจกว้างขวางกว่า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกฎหมายของแต่ละรัฐ
- ศาลสูงมีอำนาจเต็มที่จะตีความการฟ้องร้องในคดีที่มีการขัดกันของกฎหมาย หรือพระราชบัญญัติที่ถูกกล่าวหาว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ ส่วนมากแล้วจะเป็นกฎหมายที่ถูกอ้างว่าละเมิดสิทธิพื้นฐานของประชาชน ซึ่งก็คือเรื่องสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการบรรจุและรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญอินเดีย
- รัฐธรรมนูญอินเดียได้บัญญัติอำนาจของตุลาการไว้อย่างชัดเจน ชัดแจ้ง รัฐสภาของอินเดีย มีหน้าที่ออกกฎหมายที่บังคับใช้ทั่วประเทศ รัฐต่าง ๆ มีหน้าที่ออกกฎหมายเพื่อใช้บังคับภายในรัฐด้วย ในกรณีที่ถูกกฎหมายของรัฐต่าง ๆ ถูกฟ้องร้องว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ศาลแห่งนี้มีอำนาจพิจารณาคดีจนถึงที่สุด โดยไม่จำเป็นต้องอ้างอิงไปถึงศาลฎีกาของอินเดีย และในกรณีที่เกิดการขัดแย้งกันของกฎหมายทั้งสอง รัฐธรรมนูญจะเป็นฝ่ายชนะ
- ในส่วนของอำนาจในการให้คำแนะนำประธานศาลสูงเมืองบอมเบย์กล่าวว่าอำนาจมีอย่างกว้างขวาง โดยยกตัวอย่างว่าหากหน่วยงานที่ใช้อำนาจเกินกำหนด เช่น หากมีบทบัญญัติให้ศาลลงโทษ 5 ปี แต่ศาลลงโทษน้อยกว่าก็ถือว่าทำได้ แต่หากศาลลงโทษจำเลยเกินกว่านั้นก็เป็นอำนาจของศาลสูงที่จะเข้าไปวินิจฉัยว่าถูกต้องหรือไม่

ภาพการศึกษาดูงาน ณ ศาลสูงเมืองบอมบ์เบย์

ภาพการศึกษาดูงาน ณ ศาลสูงเมืองบอมบ์เบย์

มหาวิทยาลัย Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada (BAMU) เมืองออร์ังกาบัต⁶

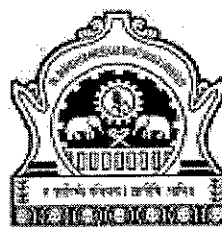
ความเป็นมาของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada ก่อตั้งขึ้นจากความต้องการด้านการศึกษาของประชาชนในภูมิภาค Marathwada เนื่องจากในอดีตเมือง Warathwada (Aurangabad) มีสถานศึกษาที่เป็นวิทยาลัย (College) เพียง 9 แห่ง แต่ขึ้นตรงกับมหาวิทยาลัย Osmania เมือง Hyderabad และโรงเรียนระดับ High School จำนวน 95 แห่ง โดยสถานศึกษาทั้งหมดใช้สำหรับจัดการเรียนการสอนให้แก่ประชาชนภายในเมืองถึง 5,300,000 คน นอกจากนี้หากนักเรียนประสงค์ที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในมหาวิทยาลัยก็ต้องเดินทางไปศึกษาที่มหาวิทยาลัย Osmania ที่เมือง Hyderabad (ซึ่งอยู่ห่างจากเมืองออร์ังกาบัตเป็นระยะทางประมาณ 500 กิโลเมตร) ซึ่งในการศึกษาที่มหาวิทยาลัย Osmania ประสบกับปัญหาขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัยในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี (Post Graduate) ด้วยเหตุนี้เองประชาชนในเมือง Marathwada จึงมีความต้องการที่จะจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่เป็นอิสระประจำเมืองของตนเอง ประกอบกับจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ต้องการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีเพิ่มมากขึ้น

ในที่สุดได้มีการตัดสินใจจากภาครัฐในการก่อตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นประจำเมืองออร์ังกาบัต เนื่องจากเห็นว่าเมืองออร์ังกาบัตเป็นเมืองที่เป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศ โดยได้เปิดมหาวิทยาลัยอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 1958 โดยนาย Shri Late Jawaharlal Nehru นายกรัฐมนตรีอินเดีย ซึ่งเมื่อแรกก่อตั้งนั้น มหาวิทยาลัยใช้ชื่อว่า “Marathwada University” เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อเมืองอันส่งผลต่อความรู้สึกและจิตใจของประชาชน และต่อมาได้มีการเปลี่ยนชื่อมหาวิทยาลัยเป็น “Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada University” เมื่อวันที่ 14 มกราคม 1994 เพื่อเป็นเกียรติแก่ Dr. Babasaheb Ambedkar ผู้ซึ่งมีคุณูปการเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาระบบการศึกษาของเมืองออร์ังกาบัต

Dr. Babasaheb Ambedkar

ตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัย BAMU

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยฯ มีพื้นที่ประมาณ 650 เอเคอร์ ครอบคลุมทัศนียภาพที่สวยงามของเนินเขาและถ้ำที่สำคัญของเมืองออร์ังกาบัต รวมไปถึงปราสาททองคำ (The Suneri Mahai) ซึ่งเป็นอนุสรณ์สถานโบราณที่ตั้งอยู่ศูนย์กลางของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะเผยแพร่ ผลิต และรักษาองค์ความรู้โดยการเรียนการสอน การวิจัย การขยายโอกาส และการบริหารทางการศึกษาให้แก่ประชาชน รวมถึงส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคมด้วย นอกจากนี้ มีการจัดการเรียน

⁶ กลุ่มงานวิทยาลัยรัฐธรรมนุญ สถาบันรัฐธรรมนุญศึกษา, แพลและสรุปความจากเว็บไซต์มหาวิทยาลัย Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada, www.bamu.ac.in

การสอนทั้งสิ้น 39 สาขาวิชา ครอบคลุมในทุกด้าน เช่น ภาษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ บริหารธุรกิจ ศิลปศาสตร์ และการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (โดยสาขาวิชานิติศาสตร์ (Department of Law) สังกัดอยู่กับ School of Professional Study)

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยฯ ได้กำหนดหน้าที่เอาไว้หลายประการ อาทิ

1. มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม วัฒนธรรม แก่ประชาชน ในภูมิภาค Marathwada

2. จัดการศึกษาขั้นสูงสุดตามความต้องการของประชาชน

3. เพื่อฝึกฝนและสนับสนุนทางด้านศิลปะ การค้า วิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยี และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และวัฒนธรรม

4. อำนวยความสะดวกในทุกๆ ด้านที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการวิจัย

5. สนับสนุนการเผยแพร่องค์ความรู้โดยการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยในสาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนทั้งในมหาวิทยาลัยและเครือข่ายของมหาวิทยาลัย

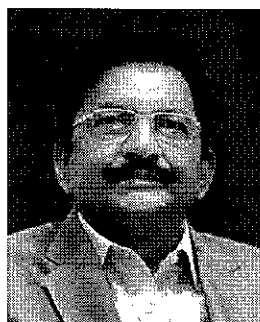
สำหรับวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย คือ เพื่อเผยแพร่ สร้าง และรักษาองค์ความรู้และความเข้าใจ โดยการเรียนการสอน การวิจัย การบริการ และการอธิบายที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคม

การบริหารงานของมหาวิทยาลัย

ภายใต้รัฐบัญญัติมหาวิทยาลัยแห่งรัฐมหาราษฏร์ ค.ศ. 1994 (Maharashtra Universities Act, 1994) กำหนดให้ผู้ว่าการรัฐมหาราษฏร์ (Governor) ดำรงตำแหน่งอธิการบดี (Chancellor) ของทุกมหาวิทยาลัยที่อยู่ในรัฐมหาราษฏร์ ซึ่งปัจจุบันมี นาย Shri Chennamaneni Vidyasagar Rao ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการรัฐ และมีมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในรัฐมหาราษฏร์ จำนวน 20 มหาวิทยาลัย⁷

ในฐานะอธิการบดีของมหาวิทยาลัย มีหน้าที่โดยตรงในการรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการมหาวิทยาลัย และแม้ว่าในฐานะผู้ว่าการรัฐจะต้องบริหารงานร่วมกับคณะมนตรีแห่งรัฐก็ตาม แต่ในฐานะอธิการบดีแล้ว ก็สามารถตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยได้อย่างเป็นอิสระ นอกจากการบริหารงานมหาวิทยาลัยทุกแห่งแล้ว ผู้ว่าการรัฐยังสามารถเลือกและแต่งตั้งรองอธิการบดี (Vice-Chancellor) จากรายชื่อบุคคลที่ถูกเสนอโดยคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามคำสั่งของผู้ว่าการรัฐภายใต้อำนาจของรัฐบัญญัติว่าด้วยมหาวิทยาลัยแห่งรัฐมหาราษฏร์ ค.ศ. 1994

⁷ http://rajbhavan.maharashtra.gov.in/Pages/frm_governor_resposibilities.aspx

นาย Shri Chennamaneni Vidyasagar Rao
ผู้ว่าการรัฐมหาราษฏร์ และอธิการบดีมหาวิทยาลัย BAMU

อนึ่ง การที่ผู้ว่าการรัฐดำรงตำแหน่งเป็นอธิการบดีและบทบาทในการบริหารมหาวิทยาลัยนั้น ผู้ว่าการรัฐมีส่วนช่วยในการป้องกันการแทรกแซงความอิสระของมหาวิทยาลัยจากฝ่ายบริหารของรัฐ รวมถึงมีส่วนเสนอโครงการที่เป็นไปตามความต้องการของมหาวิทยาลัยต่อรัฐบาลแห่งรัฐในระดับสูง เพื่อประกอบการตัดสินใจของรัฐบาลด้วย

นอกจากนี้ ในการบริหารมหาวิทยาลัย Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada (BAMU) ยังมีรองอธิการบดี (Vice-Chancellor) ซึ่งเลือกและแต่งตั้งจากผู้ว่าการรัฐ ให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยบริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งปัจจุบันมหาวิทยาลัย BAMU มี ศาสตราจารย์ B.A. Chopade (ดำรงตำแหน่งเมื่อ 4 มิถุนายน 2014) ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีมหาวิทยาลัย BAMU

ศาสตราจารย์ B.A. Chopade
M.Sc., Ph.D. Nottingham University
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัย BAMU

ศาสตราจารย์ B.A. Chopade ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ทางด้านจุลชีววิทยา (Microbiology) และเป็นผู้ประสานงานโครงการส่งเสริมศักยภาพด้านชีวเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย Pune และมีประสบการณ์การทำงานด้านการบริหารงานหน่วยงานวิชาการหลายแห่ง อาทิ หัวหน้าภาควิชาจุลชีววิทยา มหาวิทยาลัย Pune (1996-2000 และ 2003-2006) ผู้อำนวยการสถาบันชีวเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย Pune (2006 – 2012) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีประสบการณ์ด้านการวิจัย การเรียนการสอน และการบริหารงาน ภายใต้มหาวิทยาลัย Pune มากกว่า 35 ปี

ศาสตราจารย์ Chopade ได้รับการยอมรับในทางวิชาการอย่างกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ และเขายังเป็นนักเรียนทุนรัฐบาลอินเดีย โดยจบการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านจุลชีววิทยาและอณูพันธุศาสตร์จากมหาวิทยาลัย Nottingham ประเทศอังกฤษ (1983 – 1986) และยังได้รับทุนวิจัยหลังปริญญาเอกในสาขาพันธุวิศวกรรมศาสตร์จากรัฐบาลสหรัฐอเมริกาให้ไปทำการวิจัยยังมหาวิทยาลัย Illinois เมืองชิคาโก (1994 – 1996) นอกจากนี้ยังมีผลงานทางวิชาการด้านการวิจัยมากกว่า 115 ผลงาน โดยเป็นผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพันธุจลินทรีย์ อณูพันธุศาสตร์และชีวเทคโนโลยี

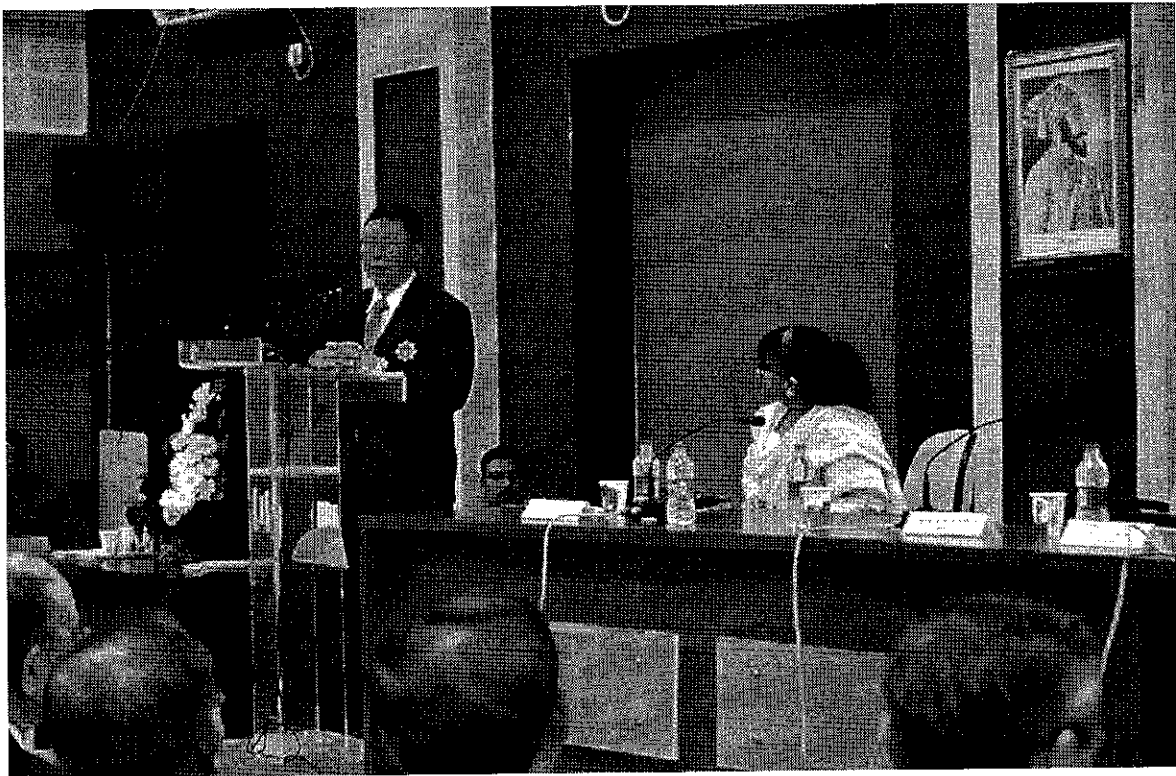
สำหรับวิสัยทัศน์ในการบริหารมหาวิทยาลัย BAMU ของศาสตราจารย์ Chopade มุ่งเน้นการพัฒนา มหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นเลิศด้านการวิจัยและนวัตกรรมของอินเดียและมุ่งพัฒนาไปสู่ มหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกด้วย

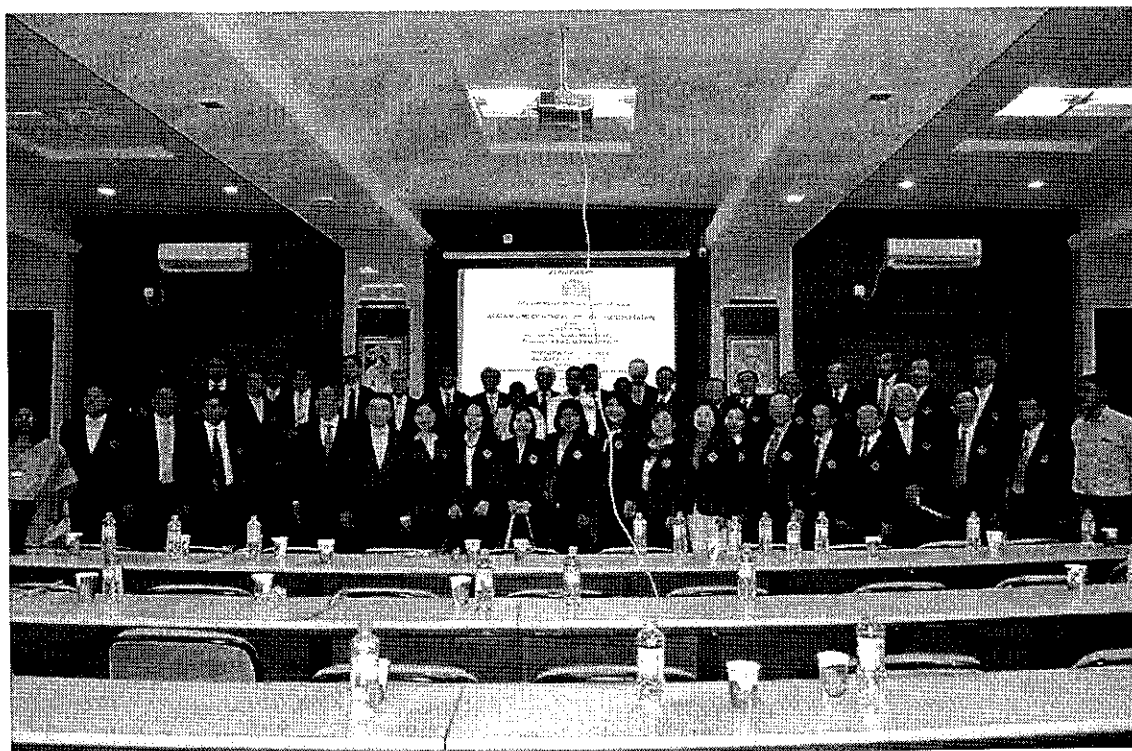
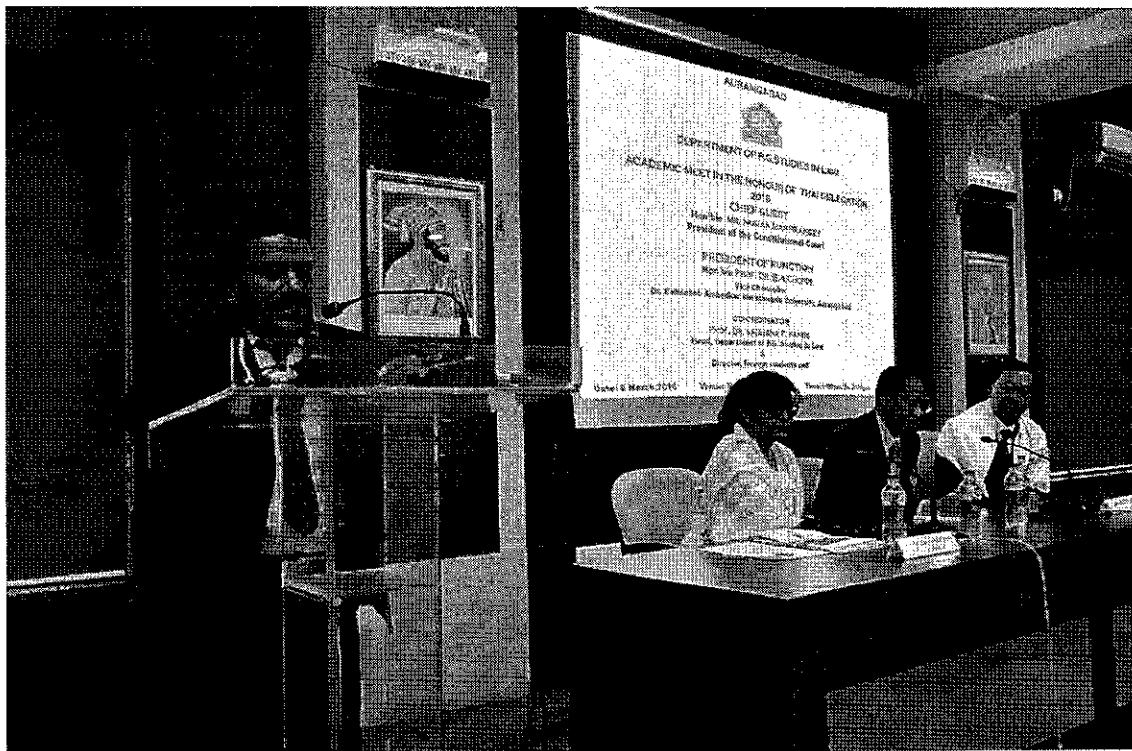
ผลสรุปการบรรยาย

- มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ ผลิต และรักษาองค์ความรู้โดยการเรียนรู้ การสอน การวิจัย การขยายโอกาส และการบริการทางการศึกษาให้ประชาชน การส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคม
- ประชาชนในภูมิภาคเรียกร้องต้องการสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นอิสระประจำเมือง ตั้งแต่ปี 1958 จากนายกรัฐมนตรีเนรู ในชื่อ Marathwada university
- ปี 1944 เปลี่ยนชื่อเป็น Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada University เพื่อเป็นเกียรติคุณแก่ผู้มีคุณูปการต่อการพัฒนาการศึกษาของเมือง
- มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีการเปิดการเรียนการสอน 39 สาขาวิชาทั้งสายสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์
- มหาวิทยาลัยถือเอาการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และวัฒนธรรมแก่ประชาชนในภูมิภาค อีกทั้งยังจัดการศึกษาขั้นสูงตามความต้องการของประชาชน
- เป็นที่ฝึกฝนด้านศิลปะ การค้า วิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เทคโนโลยี โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้สนับสนุน
- อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนและการวิจัยในทุก ๆ ด้าน
- สนับสนุนการเผยแพร่องค์ความรู้โดยจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในสาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนทั้งในมหาวิทยาลัยและกับเครือข่ายภายนอก

ภาพการศึกษาดูงาน ณ มหาวิทยาลัย Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada (BAMU)

ภาพการศึกษาตงาน ณ มหาวิทยาลัย Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada (BAMU)

รายงานการศึกษาดูงานต่างประเทศ ครั้งที่ 2
หลักสูตร “หลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย” (นธป.) รุ่นที่ 4

ณ สาธารณรัฐไอร์แลนด์และสหราชอาณาจักร

ระหว่างวันที่ 15 - 25 กรกฎาคม 2560

สาธารณรัฐไอร์แลนด์ (Republic of Ireland)

สาธารณรัฐไอร์แลนด์เป็นสมาชิกที่อยู่ไกลสุดทางตะวันตกของสหภาพยุโรป มีประชากร 4 ล้านกว่าคน เป็นประเทศบนเกาะไอร์แลนด์ อยู่ห่างจากทวีปยุโรปไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ โดยครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 5 ใน 6 ของเกาะดังกล่าว (ส่วนที่เหลืออีก 1 ใน 6 ของเกาะไอร์แลนด์ เรียกว่าไอร์แลนด์เหนือ เป็นส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ)

ประวัติศาสตร์สาธารณรัฐไอร์แลนด์

การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ครั้งแรกในไอร์แลนด์เริ่มขึ้นราว 8000 ปีก่อนคริสต์ศักราช เมื่อหมู่ชนของระบบสังคมล่าสัตว์-เก็บพืชผักเริ่มเดินทางเข้ามาจากแผ่นดินใหญ่ยุโรปอาจจะโดยทางสะพานแผ่นดินที่เคยเชื่อมระหว่างสองทวีป หลักฐานทางโบราณคดีของประชากรกลุ่มนี้แทบจะไม่มีร่องรอยให้เห็น แต่ผู้สืบเชื้อสายจากคนกลุ่มนี้และต่อมาของกลุ่มคนที่โยกย้ายเข้ามาจากคาบสมุทรไอบีเรียได้ทิ้งร่องรอยของแหล่งโบราณคดีสำคัญๆ ของยุคหินใหม่เอาไว้ เช่นอนุสรณ์นิวเกรนจ์ การมาถึงของนักบุญแพทริคและผู้เผยแพร่ศาสนาในต้นจนถึงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 5 คริสต์ศาสนาก็เข้ามาแทนที่ลัทธิพหุเทวนิยมของเคลติกที่มาสิ้นสุดลงโดยสิ้นเชิงในปี ค.ศ. 600

ตั้งแต่ราวปี ค.ศ. 800 และอีกกว่าหนึ่งร้อยปีหลังจากนั้น ไวกิงก็เข้ามารุกรานไอร์แลนด์ และสร้างความวุ่นวายและความเสียหายให้แก่วัฒนธรรมของสำนักสงฆ์และกลุ่มตระกูลท้องถิ่นต่างๆ บนเกาะไอร์แลนด์ แต่กระนั้นสถาบันทั้งสองก็พิสูจน์ตนเองว่ามีความมั่นคงพอที่จะเอาตัวรอดและสามารถผสานกันไปกับวัฒนธรรมผู้ที่เข้ามารุกรานได้ การเข้ามาของอัสวินรับจ้างแคมโบร-นอร์มันภายใต้ริชาร์ดเดอแคลร์เอิร์ลแห่งเพมโบรคที่ 2 หรือที่เรียกกันว่า "Strongbow" ในปี ค.ศ. 1169 เป็นจุดเริ่มต้นของการตกอยู่ใต้อำนาจของนอร์มันและต่อมาของอังกฤษ ที่ดำเนินต่อมาอีกกว่า 700 ปี ราชบัลลังก์อังกฤษมิได้แสดงอำนาจการควบคุมเกาะไอร์แลนด์อย่างเต็มที่มาจนกระทั่งหลังจากการปฏิรูปอังกฤษ เมื่อความสวามิภักดิ์ของรัฐบาลในไอร์แลนด์เริ่มเป็นปัญหาขึ้น ซึ่งกลายเป็นชนวนในการดำเนินการรณรงค์ทางการทหารของราชอาณาจักรอังกฤษในไอร์แลนด์ระหว่างปี ค.ศ. 1534 ถึงปี ค.ศ. 1691 ในช่วงเดียวกันนี้ก็เป็นช่วงที่อังกฤษดำเนินนโยบายการสร้างนิคมในไอร์แลนด์ ที่นำไปสู่การเข้ามาตั้งถิ่นฐานของผู้ตั้งถิ่นฐานที่เป็นชาวอังกฤษและชาวสกอตแลนด์ที่ถือศาสนาโปรเตสแตนต์เป็นจำนวนมาก เมื่อไอร์แลนด์ของกอลได้รับความพ่ายแพ้ทั้งทางด้านการทหารและทางด้านการเมืองเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 17 แล้ว ก็เป็นที่เห็นกันได้ชัดเจนว่าปัญหาของความแตกต่างของการนับถือศาสนาต่างนิกายเป็นชนวนอันสำคัญที่แบ่งแยกไอร์แลนด์ ตั้งแต่ยุคนั้นเป็นต้นมาความขัดแย้งที่เกิดจากนิกายนิยม ก็กลายเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นระยะๆ ตลอดมาในประวัติศาสตร์ไอร์แลนด์

การล้มล้างฝ่ายเสียงข้างมากที่เป็นโรมันคาทอลิกในรัฐสภาไอร์แลนด์ในปี ค.ศ. 1613 เป็นผลมาจากจัดระบบเขตการปกครองใหม่ โดยการการก่อกองเขตการปกครองใหม่ๆ ขึ้น โดยแต่ละเขตใหม่จะมีโปรเตสแตนต์เป็นเสียงข้างมาก เมื่อมาถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 17 ผู้ถือศาสนาโรมันคาทอลิกประมาณ 85% ของประชากรไอร์แลนด์ขณะนั้นก็ถูกห้ามไม่ให้มีบทบาทในรัฐสภาไอร์แลนด์ อำนาจทางการเมืองทั้งหมดจึงตกอยู่ในมือของผู้ที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานชาวอังกฤษ และโดยเฉพาะสถาบันโปรเตสแตนต์ทางการของไอร์แลนด์ (นิกายเชิร์ชออฟไอร์แลนด์) ผู้เป็นชนส่วนน้อย ขณะที่ชนส่วนมากที่เป็นโรมันคาทอลิกประสบกับความทุกข์ยากทั้งทางการเมืองและทางเศรษฐกิจ ในปี ค.ศ. 1801 สภาสามัญไอร์แลนด์ก็ถูกยกเลิก และไอร์แลนด์กลายเป็นส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และ ไอร์แลนด์ภายใต้พระราชบัญญัติสหภาพ และผู้ถือศาสนาโรมันคาทอลิกก็ยังคงถูกห้ามมิให้มีสิทธิในการได้รับเลือกตั้งในสภาใหม่จนกระทั่งเมื่อมีการดำเนินการปลดแอกคาทอลิกขึ้นในปี ค.ศ. 1829

ตั้งแต่คริสต์ทศวรรษ 1880 พรรคไอริชพาร์เลียเม้นท์ก็พยายามต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิในการปกครองตนเอง โดยการดำเนินกระบวนการทางธรรมนูญทางรัฐสภา ที่ในที่สุดก็ได้รับพระราชบัญญัติเพื่อการปกครองตนเอง ค.ศ. 1914 แม้จะได้รับการระงับไปชั่วคราวเมื่อสงครามโลกครั้งที่หนึ่งเริ่มขึ้น

ในปี ค.ศ. 1922 หลังจากสงครามอิสรภาพไอร์แลนด์ และการลงนามในสนธิสัญญาอังกฤษ-ไอร์แลนด์แล้วส่วนที่ใหญ่กว่าของเกาะไอร์แลนด์ก็แยกตัวออกจากสหราชอาณาจักรกลายเป็นเสรีรัฐไอร์แลนด์ และหลังจากปี ค.ศ. 1948 ก็กลายเป็นสาธารณรัฐไอร์แลนด์ พื้นที่หนึ่งในหกทางตอนเหนือสุดที่เรียกกันว่าไอร์แลนด์เหนือยังคงเป็นส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่ จากนั้นก็ตามด้วยสงครามกลางเมืองไอร์แลนด์ ประวัติศาสตร์ไอร์แลนด์เหนือหลังจากนั้นก็จะเป็นแต่ความขัดแย้งที่เกิดจากความแตกต่างของผู้นับถือศาสนาเดียวกันแต่นิกาย -- กลุ่มชาตินิยมไอร์แลนด์ (ส่วนใหญ่ก็จะเป็นโรมันคาทอลิก) กับ กลุ่มสหภาพไอร์แลนด์ (ส่วนใหญ่ก็จะเป็นโปรเตสแตนต์) ความขัดแย้งปะทุขึ้นเป็น "ความยุ่งยากไอร์แลนด์" (The Troubles) ในปลายคริสต์ทศวรรษ 1960 และมายุติลงเมื่อมีการลงนามในข้อตกลงเบลฟาสต์สามสิบปีต่อมา

การเมืองการปกครอง

สาธารณรัฐไอร์แลนด์ปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยนายไมเคิล ดี.อิกกินส์ เป็นประธานาธิบดีคนที่ 9 ภายใต้รัฐธรรมนูญ รัฐสภาประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives) และวุฒิสภา (Senate) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกมีจำนวน 166 คน โดยอาศัยระบบการเลือกตั้งตามสัดส่วนคะแนนเสียง (proportional representation)รัฐบาลมาจากการเลือกตั้งทุก 5 ปี พรรคการเมืองสำคัญ ได้แก่ พรรค Fianna Fail, Fine Gael, Labour Party, Progressive Democrats, Green Party, Sinn Fein และ Socialist Party โดยพรรครัฐบาลประกอบด้วยพรรค Fianna Fail และพรรค Progressive Democrats – นายกรัฐมนตรีอยู่ในตำแหน่ง 5 ปี และสามารถดำรงตำแหน่งได้ไม่จำกัดสมัยหากได้รับเลือก ให้มาดำรงตำแหน่งต่อไป นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน คือ นายเอนดา เคนนี

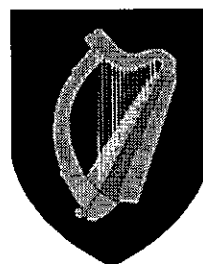
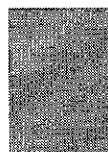
ประชากร

จากการสำรวจเมื่อปี 2557 จำนวน 4,609,600 คน

ภาษา

ภาษาไอริช และภาษาอังกฤษ

ธงชาติ และตราแผ่นดิน

ศาลฎีกาแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์

ศาลฎีกาแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์ (ไอริช: Cúirt Uachtarach na hÉireann:) เป็นองค์กรตุลาการที่มีอำนาจสูงสุด จัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 1937 ตามมาตรา 34 ของรัฐธรรมนูญไอร์แลนด์ เป็นองค์กรที่มีอำนาจในการควบคุมออกกฎหมายให้มีความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ โดยดำเนินการร่วมกับศาลอุทธรณ์ (Court of Appeal) และศาลสูง (High Court) ในการทบทวนความถูกต้องชอบธรรมของกฎหมายที่ออกโดยรัฐสภาของไอร์แลนด์ ศาลฎีกามีเขตอำนาจเป็นไปตามรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐไอร์แลนด์ ปัจจุบันตั้งอยู่ใน Four Courts ที่เมืองดับลิน

องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่แห่งศาลฎีกาสาธารณรัฐไอร์แลนด์

ศาลฎีกาแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์ประกอบไปด้วย ประธานศาลฎีกา (Chief of Justice) และผู้พิพากษาไม่เกิน 9 คน ในจำนวนดังกล่าว 2 ท่าน ถือว่าเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกาโดยตำแหน่ง ได้แก่ ประธานศาลอุทธรณ์ (Court of Appeal) และประธานศาลสูง (High Court) นอกจากนี้มีการแบ่งองค์คณะออกเป็น 2 ท่าน 5 ท่าน หรือ 7 ท่านแล้วแต่กรณี อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการพิจารณาเกี่ยวกับการที่ประธานาธิบดีไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามนัยยะของมาตรา 12 ของรัฐธรรมนูญ หรือการพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือการพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายใดก็ตาม องค์คณะในการพิจารณาคดีจะต้องประกอบด้วยผู้พิพากษาอย่างน้อย 5 คน ผู้พิพากษาศาลฎีกาได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์โดยคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีตั้งแต่ปี 1995 ซึ่งก่อนหน้านี้อำนาจในการเสนอคำแนะนำเป็นของคณะที่ปรึกษาด้านกฎหมาย

ขอบเขตอำนาจ

ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาคดีอุทธรณ์จากศาลอุทธรณ์ โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ (จากศาลสูง จากศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญา ศาลทหาร) โดยคดีนั้นไม่ได้ถูกส่งจากศาลสูงสุดมายังศาลอุทธรณ์ อำนาจของศาลนั้นจะมีอำนาจการพิจารณาอย่างเข้มงวด (ในคดีที่มาจากศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญา ศาลทหาร) หรือสามารถยกเว้นโทษได้อย่างสิ้นเชิง ยกเว้นในคดีที่มาจากคดีเกี่ยวกับกฎหมายความมั่นคงของรัฐธรรมนูญ อีกทั้งยังสามารถพิจารณาการตีความกฎหมายจาก Circuit Court อันที่จริงแล้วศาลสูงสุดมีอำนาจพิจารณาแค่สองคดี (1) พิจารณากฎหมายก่อนการประกาศใช้ ตามมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญ (2) พิจารณาบทลงโทษของประธานาธิบดี ที่ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสม ตามมาตรา 15 ของรัฐธรรมนูญ

วาระการดำรงตำแหน่ง

ภายใต้พระราชบัญญัติศาลและเจ้าหน้าที่ศาล 1995 กำหนดการเกษียณอายุของผู้พิพากษาศาลฎีกาไว้ที่ 70 ปี โดยผู้พิพากษาที่ได้รับการแต่งตั้งก่อนที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับจะยังสามารถดำรงตำแหน่งได้ถึงอายุ 72 ปี นอกจากนี้ พระราชบัญญัติศาล (ฉบับที่ 2) 1997 ได้กำหนดวาระการดำรง

ตำแหน่งของประธานศาลฎีกาไว้ที่ 7 ปี โดยผู้ที่พ้นจากตำแหน่งประธานศาลฎีกาจะยังคงสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้จนกระทั่งเกษียณอายุตามที่กฎหมายกำหนด

วิธีการพิจารณาคดี

ศาลฎีกามีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์คำร้องที่มาจากศาลอุทธรณ์ โดยถือว่าเป็นผลมาจากการจัดตั้งศาลอุทธรณ์ (Court of Appeal) ศาลสูง (High Court) ศาลอุทธรณ์คดีอาญา (Court of Criminal Appeal) และ ศาลอุทธรณ์ทหาร (Courts-Martial Appeal Court) ซึ่งทำให้คดีต่างๆ ไม่สามารถ ที่จะส่งต่อจากศาลฎีกาไปยังศาลอุทธรณ์ได้ นอกจากนี้อำนาจของศาลในการพิจารณาอุทธรณ์ยังถูกจำกัดและถูกแยกออกจากกัน ยกเว้นกรณีการอุทธรณ์เกี่ยวกับปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย ซึ่งศาลฎีกาสามารถพิจารณาคำร้องดังกล่าวที่ยื่นมาจาก Circuit Court ได้

ศาลฎีกามีอำนาจในการพิจารณาคดีใน 2 ลักษณะ คือ เมื่อร่างกฎหมายที่ประธานาธิบดีมีความเห็นเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญก่อนประกาศบังคับใช้ ตามมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญ หรือในกรณีที่ประธานาธิบดีกลายเป็นผู้ไร้ความสามารถ (Incapacitated) ในการปฏิบัติหน้าที่

ศาลฎีกามีอำนาจในการกำหนดว่าในการพิจารณาคดีนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องนำสืบพยานหลักฐานหรือไม่ หากเห็นว่าการพิจารณาอุทธรณ์จะกระทำได้อย่าง

การวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย

ศาลฎีกาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับศาลสูงในการพิจารณาว่ากฎหมายใดที่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนสำหรับการทบทวนการพิจารณาของกฎหมายตามมาตรา 26 ถ้าหากการออกกฎหมายขัดหรือแย้ง รวมทั้งไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ สามารถให้มีการวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายก่อนมีการลงนามประกาศใช้ได้

ตัวอย่างคำพิพากษาที่น่าสนใจ

คำพิพากษาศาลฎีกาไอร์แลนด์เกี่ยวกับสิทธิในชีวิตและการุณยฆาต (Mercy Killing)

ศาลฎีกาไอร์แลนด์มีคำพิพากษาให้แพทย์สามารถนำเครื่องช่วยหายใจออกจากหญิงคนหนึ่งที่เป็นผู้ป่วยเข้าขั้นโคม่า และทีมแพทย์ได้ประกาศว่า เธออยู่ในภาวะไม่ต่างอะไรกับคนที่เสียชีวิตแล้ว เนื่องจากสมองตายหลังจากประสบอุบัติเหตุและได้รับความกระทบกระเทือนอย่างหนักที่สมอง แต่ทีมแพทย์ยังคงสวมเครื่องช่วยหายใจให้กับเธอ เนื่องจากเธอดังครรภ์ได้ 14 สัปดาห์แล้ว

โดยก่อนหน้านี้ ครอบครัวและคู่รักของเธอได้ขอร้องให้ทีมแพทย์ถอดเครื่องช่วยหายใจ เพราะรู้ว่าไม่มีหวังที่จะรักษาชีวิตของเธอต่อไปได้ แต่ทางทีมแพทย์ได้ปฏิเสธ เนื่องจากตามกฎหมายของไอร์แลนด์ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า แม่และเด็กในครรภ์มีสิทธิอย่างเท่าเทียมกันที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป ซึ่งเรื่องดังกล่าว ได้กลายเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์อย่างมากในไอร์แลนด์ เนื่องจากกฎหมายไอร์แลนด์ยังไม่สนับสนุนการทำแท้ง ซึ่งกรณีดังกล่าวถูกตีความไปว่า หากมีการถอดเครื่องช่วยหายใจออกก็เท่ากับว่า เด็กในครรภ์จะเสียชีวิตโดยทันที ซึ่งไม่ต่างจากการทำแท้ง

อย่างไรก็ตาม ศาลได้พิเคราะห์แล้วเห็นว่า จากข้อมูลการรักษาผู้ป่วย โอกาสที่เด็กในครรภ์จะมีชีวิตรอดหลังจากนี้เป็นเรื่องที่ยากมาก เนื่องจากแม่ของเด็กที่ตั้งครรภ์อยู่นั้นมีสภาวะไม่ต่างอะไรจากคนที่เสียชีวิตแล้ว

คำพิพากษาดังกล่าวของศาลทำให้ฝ่ายเคร่งศาสนาในไอร์แลนด์ไม่พอใจเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากมีความเห็นว่า เด็กในครรภ์สมควรที่จะมีชีวิตอยู่รอด แม้ว่าเขาจะยังไม่ได้คลอดออกมาก็ตาม ขณะที่บรรดาผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายมีความเห็นว่า ตราบใดที่กฎหมายของไอร์แลนด์ยังไม่มีมติชัดเจนในเรื่องของการตีความ คำว่าสิทธิของแม่และเด็กในครรภ์ให้มีความชัดเจนมากกว่านี้ กรณีเช่นนี้อาจจะเกิดขึ้นได้อีกในอนาคต และก็จะกลายเป็นที่ถกเถียงกันอย่างกว้างขวางอีกครั้งว่าการตัดสินใจจบชีวิตของแม่ซึ่งตั้งครรภ์อยู่นั้น เป็นเรื่องที่ถูกต้องชอบธรรมแล้วหรือไม่ และสิทธิของเด็กในครรภ์ ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ

คำพิพากษาศาลฎีกาไอร์แลนด์เกี่ยวกับการทำแท้ง

ศาลฎีกาไอร์แลนด์มีคำพิพากษาเมื่อปี 1992 ที่รู้จักกันในชื่อกรณี "X" การทำแท้งได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่การตั้งครรภ์อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพของมารดา หลังจากเกิดกรณีการฆ่าตัวตายของเด็กหญิงวัย 14 ปีที่ตั้งครรภ์ เนื่องจากโดนเพื่อนบ้านข่มขืน เพราะโดนสั่งห้ามมิให้ไปทำแท้งในอังกฤษ ต่อมาเกิดกรณีที่นางสาววิตา ฮาล์ปปานาวาร์ หญิงชาวไอริชเชื้อสายอินเดีย วัย 31 ปี เดินทางมาขอรับการทำแท้งที่โรงพยาบาลในเมืองกลัเวย์ เนื่องจากมีอาการตกเลือด ทว่าสูตินารีแพทย์กลับปฏิเสธจะทำแท้งให้ โดยให้เหตุผลว่า สภาพร่างกายของเธอยังดูสมบูรณ์แข็งแรงในเวลานั้น ซึ่งเธอเสียชีวิตด้วยภาวะติดเชื้อมดลูกในกระแสน้ำโลหิตในเวลาเพียงไม่กี่วันถัดมา

เหตุการณ์ดังกล่าวนำไปสู่การพิจารณาร่างกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรไอร์แลนด์ ซึ่งได้พิจารณาร่างกฎหมายปกป้องชีวิตมารดาขณะตั้งครรภ์ และมีมติเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2556 ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก 127-31 รับรองร่างกฎหมายดังกล่าวที่อนุญาตให้มารดาทำแท้งได้เมื่อแพทย์วินิจฉัยว่า สภาพร่างกายของมารดาอ่อนแอจนอาจถึงแก่ชีวิตจนไม่สามารถตั้งครรภ์ต่อได้แล้วเท่านั้น ด้านฝ่ายค้าน แสดงความเห็นว่าร่างกฎหมายดังกล่าวที่ยังต้องรอผ่านความเห็นชอบจากวุฒิสภา อาจนำไปสู่การทำแท้งที่เพิ่มขึ้นในอนาคต ส่วนกลุ่มอื่นๆแย้งว่าร่างกฎหมายมีข้อจำกัดมากเกินไป เนื่องจากไม่อนุญาตให้ทำแท้งในกรณีที่สตรีถูกข่มขืน หรือการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว หรือในกรณีที่ตัวอ่อนมีความผิดปกติ หรือในกรณีที่ตัวอ่อนไม่สามารถมีชีวิตรอดนอกมดลูกได้ ด้านกลุ่มเคลื่อนไหวต่อต้านการทำแท้ง กล่าวว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้ จะยินยอมให้เกิดการฆ่าทารกที่ยังไม่ถึงกำหนดโดยเจตนา เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของไอร์แลนด์ มิใช่เฉพาะประเด็นด้านศาสนาเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับประเด็นสิทธิมนุษยชน ที่กลุ่มเชื่อว่าการตั้งครรภ์ มารดาและทารกในครรภ์มีสิทธิที่จะมีชีวิตเท่าเทียมกัน

ประธานศาลฎีกาแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์

H.E. Mrs. Susan Denham
ประธานศาลฎีกาแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์

ประวัติส่วนตัว Mrs. Suasan Denham

ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกาคนที่ 11 แห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์ ได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีแห่งไอร์แลนด์ให้ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2011 ซึ่งถือเป็นผู้หญิงคนแรกที่ได้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกาและมีวาระการดำรงตำแหน่งยาวนานที่สุด Denham เกิดปี 1945 เป็นคนไอร์แลนด์ สมรสกับ Brian Denham มีบุตร 4 คน สำเร็จการศึกษาจาก Alexandra College เมืองดับลิน, Trinity College, University of Dublin เนติบัญญัติ (King's Inn) และปริญญาโททางด้านกฎหมายจาก University of Columbia สหรัฐอเมริกา

ประวัติการทำงานด้านกฎหมาย

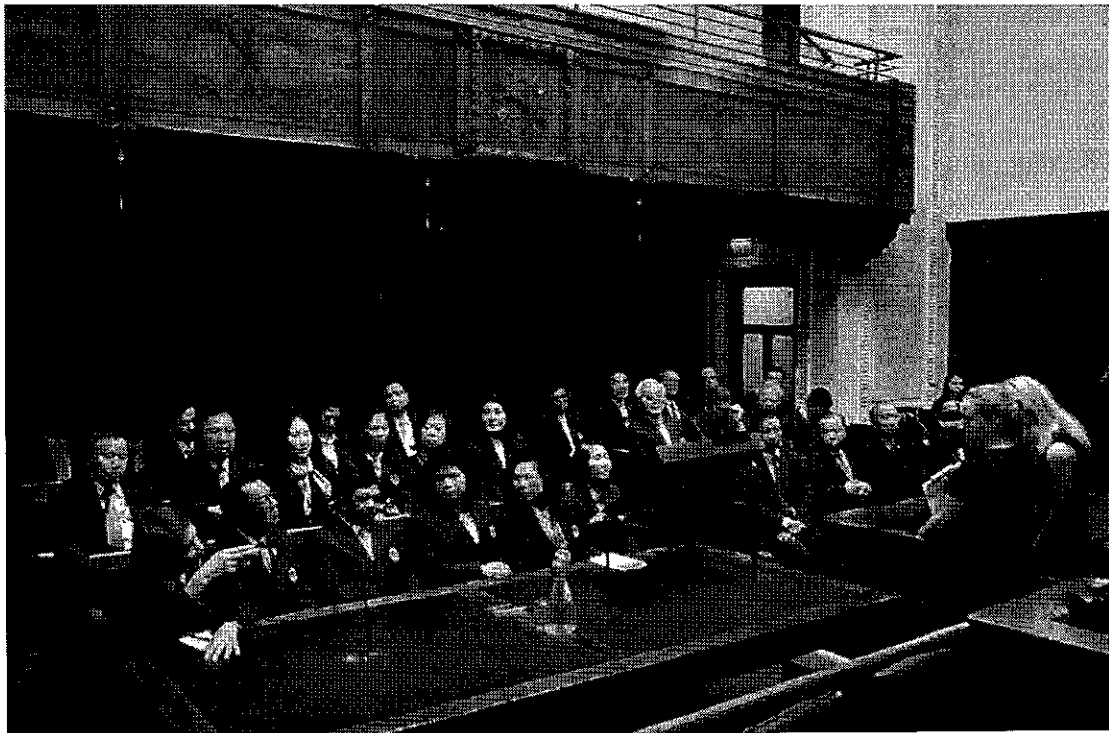
- ดำรงตำแหน่งเป็นผู้พิพากษาที่ High Court ในปี 1991 และในปี 1992 ถือได้ว่าเป็นผู้หญิงคนแรกที่ได้รับการแต่งตั้งทำหน้าที่ในศาลฎีกาแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์
- ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการรักษาการในหน่วยบริการของศาลยุติธรรม ตั้งแต่ 1999-2001 และเป็นประธานกรรมาธิการพัฒนากฎหมายครอบครัว ปี 2001

- ประธานกรรมการหน่วยบริการของศาลยุติธรรมปี 2001-2004 และเป็นกรรมการการคลังปี 2001-2004
- ดำรงตำแหน่งเป็นประธานศาลอุทธรณ์ในปี 2006
- ภายหลังได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานศาลฎีกา ปี 2011 ได้ดำรงตำแหน่งเป็นประธานกรรมการบริหารของหน่วยบริการของศาลยุติธรรม กรรมการการคลัง กรรมการพัฒนากฎหมาย คณะกรรมการที่ปรึกษาการพิจารณาแต่งตั้งผู้พิพากษา และรักษาการสภาที่ปรึกษาตุลาการศาลยุติธรรม
- เป็นผู้แทนของไอร์แลนด์ ร่วมกับฮอลแลนด์และเบลเยียมในการจัดตั้งสภาเครือข่ายองค์กรตุลาการแห่งยุโรป (The European Network of Councils for the Judiciary: ENCJ) และยังคงดำรงตำแหน่งรองประธานเครือข่ายประธานศาลฎีกาแห่งสหภาพยุโรป ซึ่งถือเป็นสมาคมเครือข่ายประธานศาลฎีกาแห่งรัฐในสหภาพยุโรป
- นอกจากนี้ยังเป็นกรรมการในคณะกรรมการประจำของประธานาธิบดี ตามมาตรา 14 ของรัฐธรรมนูญ และยังคงดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการกฤษฎีกาโดยตำแหน่ง (ex officio) ตามมาตรา 31 ของรัฐธรรมนูญ
- ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์แห่งเนติบัณฑิต King's Inn ตั้งแต่วันที่ 1991 สมาชิกกิตติมศักดิ์ของ Middle Temple แห่งลอนดอน ตั้งแต่วันที่ 2005 และสมาชิกกิตติมศักดิ์แห่ง Inns of court ของไอร์แลนด์เหนือ ตั้งแต่วันที่ 2011
- ดำรงตำแหน่งเป็นราชบัณฑิตแห่งไอร์แลนด์ตั้งแต่วันที่ 2013 และเคยดำรงตำแหน่งเป็นรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยดับลิน และได้รับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัยอีกหลายแห่ง
- กล่าวได้เป็นผู้หญิงคนแรกและเป็นผู้นับถือนิกายโปรเตสแตนต์คนแรกที่ได้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา

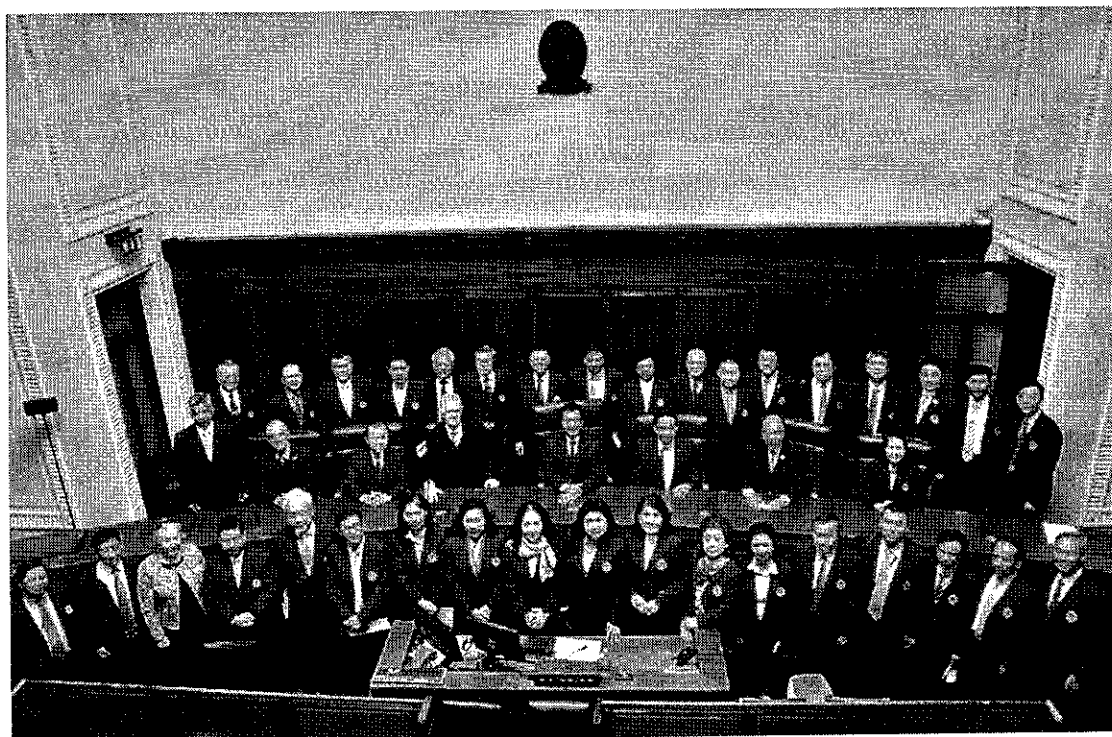
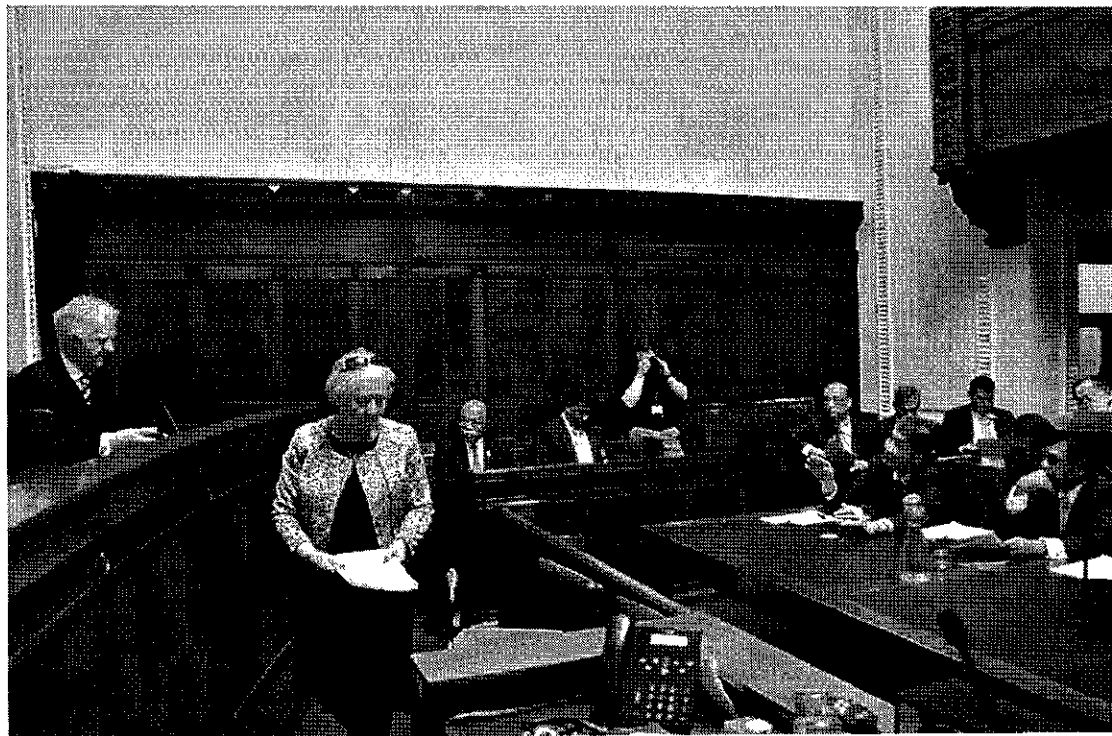
ผลสรุปการบรรยาย

- ก่อตั้งเมื่อ ปี 1937 ตามรัฐธรรมนูญไอร์แลนด์ มาตรา 34 ที่เมืองดับลิน
- มีประธาน 1 คน และผู้พิพากษาไม่เกิน 9 คน ในนี้มีผู้พิพากษา 2 คนมาจากประธานศาลอุทธรณ์ และประธานศาลสูง
  - เป็นศาลสูงสุดที่เทียบได้กับศาลรัฐธรรมนูญ มีอำนาจควบคุมความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย และการปฏิบัติหน้าที่ของประธานาธิบดีไอร์แลนด์ พิจารณาคำร้องจากศาลอุทธรณ์ รวมทั้งจากศาลท้องถิ่นในคำร้องความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายด้วย
  - ศาลฎีกาแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์พิจารณาคำร้องจากศาลอุทธรณ์ รวมทั้งศาลท้องถิ่นในคำร้องความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย
  - ศาลฎีกาแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์มีหน้าที่พิจารณาในข้อกฎหมายเป็นหลัก ยกเว้นว่าหากมีความจำเป็นจึงจะพิจารณาข้อเท็จจริงตามความจำเป็น
  - การแบ่งองค์คณะย่อยในการตัดสินจะมีจำนวนไม่เท่ากัน โดยจะแตกต่างกันไปตามลักษณะคดี ยกเว้นในคดีสำคัญ ๆ อย่างเช่นการถอดถอนประธานาธิบดีต้องมีองค์คณะไม่น้อยกว่า 5 คน
  - การพิจารณาใช้เสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ และพิจารณาอย่างเปิดเผยต่อสาธารณะ ยกเว้นคดีที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและการละเมิดทางเพศ
  - ประธานศาลฎีกาไม่จำเป็นต้องเป็นผู้พิจารณาในทุก ๆ คดี ก็ได้
  - ประธานศาลฎีกาจะมีอำนาจเฉพาะตำแหน่งอยู่สองอย่าง คือ
    1. เป็นสมาชิกลำดับแรกของคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่รักษาการแทนประธานาธิบดีในกรณีที่ประธานาธิบดีไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
    2. เป็นสมาชิกคณะกรรมการกฤษฎีกาในสภาที่ปรึกษาของประธานาธิบดี

การศึกษาดูงาน ณ ศาลฎีกาแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์

การศึกษาดูงาน ณ ศาลฎีกาแห่งสาธารณรัฐไอร์แลนด์

สหราชอาณาจักร (United Kingdom)

ประวัติสหราชอาณาจักร

สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ (United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland) หรือชื่อโดยย่อว่า สหราชอาณาจักร (United Kingdom: UK) เป็นประเทศในทวีปยุโรป บางครั้งเรียกโดยทั่วไปว่า บริเตนใหญ่ (Great Britain) บริเตน (Britain) หรือแม้แต่ ประเทศอังกฤษ (England) ดินแดนส่วนใหญ่ของสหราชอาณาจักรจะอยู่บนเกาะบริเตนใหญ่และตอนเหนือของเกาะไอร์แลนด์ ล้อมรอบด้วยมหาสมุทรแอตแลนติกและพื้นน้ำที่เชื่อมต่อกันได้แก่ช่องแคบอังกฤษ ทะเลเหนือ ทะเลเคลติก และทะเลไอร์แลนด์ สหราชอาณาจักรเชื่อมต่อกับแผ่นดินใหญ่ผ่านทางประเทศฝรั่งเศสทางตอนใต้ของช่องแคบอังกฤษ

สหราชอาณาจักรประกอบเป็นสหภาพที่เกิดจากการรวมตัวของดินแดน 4 ส่วน คือ 3 ชาติบนเกาะบริเตนใหญ่ ซึ่งได้แก่ อังกฤษ สกอตแลนด์ และเวลส์ กับไอร์แลนด์เหนือบนเกาะไอร์แลนด์เข้าด้วยกัน นอกจากนี้ดินแดนทั้ง 4 แล้ว สหราชอาณาจักรยังมีดินแดนโพ้นทะเลและดินแดนใต้การปกครองอื่น ๆ กระจายอยู่ทั่วโลก สหราชอาณาจักรจึงได้ชื่อว่า ดินแดนพระอาทิตย์ไม่เคยตกดิน สหราชอาณาจักรเป็นส่วนหนึ่งของเครือจักรภพแห่งชาติ ซึ่งมีพระประมุของค์เดียวร่วมกับอีก 15 ประเทศ

สหราชอาณาจักรเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้งของสหประชาชาติและองค์การสนธิสัญญาป้องกันแอตแลนติกเหนือ โดยเป็นหนึ่งในสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ นอกจากนี้ สหราชอาณาจักรยังเป็นสมาชิกของกลุ่ม G8 และเป็นหนึ่งในประเทศที่ครอบครองอาวุธนิวเคลียร์

เกาะบริเตนใหญ่ หรือบริเตน เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ของเกาะที่ใหญ่ที่สุดในหมู่เกาะบริเตน (มักรวมเกาะเล็กรอบ ๆ แต่ไม่รวมเกาะไอร์แลนด์) ซึ่งในทางการเมืองเป็นสถานที่ตั้งของ อังกฤษ สกอตแลนด์ และเวลส์ (สหราชอาณาจักรที่ไม่รวมไอร์แลนด์เหนือ)

ราชอาณาจักรสกอตแลนด์และราชอาณาจักรอังกฤษนั้นได้ก่อตัวขึ้นเป็นรัฐแยกกันตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 15 โดยแต่ละรัฐมีราชวงศ์และระบอบการปกครองของตัวเอง ส่วนราชรัฐเวลส์ตกมาอยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษจากบทกฎหมายรูดลันในปี พ.ศ. 1827 และรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของราชอาณาจักรอังกฤษในปี พ.ศ. 2078 จากพระราชบัญญัติสหภาพ พ.ศ. 2250 ขณะที่อังกฤษและสกอตแลนด์นั้นรวมกันอย่างไม่เป็นทางการครั้งแรกจากการที่พระเจ้าเจมส์ที่ 6 แห่งสกอตแลนด์นั้นได้ปกครองอังกฤษ เนื่องจากพระนางเอลิซาเบทที่หนึ่งไม่มีรัชทายาท ทั้งสองประเทศจึงอยู่ภายใต้การปกครองของกษัตริย์องค์เดียวกัน แต่ต่างฝ่ายต่างมีรัฐบาลอิสระของตนเอง ต่อมาภายหลัง อังกฤษและสกอตแลนด์ก็ได้รวมตัวกันเป็นสหภาพทางการเมืองในชื่อราชอาณาจักรบริเตนใหญ่

พระราชบัญญัติสหภาพ พ.ศ. 2343 ได้รวมราชอาณาจักรบริเตนใหญ่กับราชอาณาจักรไอร์แลนด์ ซึ่งก่อนหน้านี้นี้คือยุคที่เข้ามาอยู่ในการควบคุมของอังกฤษเข้าเป็นสหราชอาณาจักรแห่งเกาะบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์ ซึ่งต่อมาในปีพ.ศ. 2465 26 แคว้นจาก 32 แคว้นบนเกาะไอร์แลนด์ตัดสินใจที่จะเป็นอิสระ ไม่ขึ้นกับสหราชอาณาจักร และตั้งเป็นประเทศใหม่เป็นสาธารณรัฐไอร์แลนด์ หลังจากนั้นอีก 7 ปี 6 แคว้นที่เหลือได้เข้ามารวมตัวกับสหราชอาณาจักรดั้งเดิม และตั้งชื่อแคว้นของตนเองเป็น ไอร์แลนด์เหนือ

ในพุทธศตวรรษที่ 24 สหราชอาณาจักร (ในขณะนั้นคือสหราชอาณาจักรแห่งเกาะบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์) เป็นประเทศผู้นำของโลกในหลายๆด้าน เช่นการพัฒนาาระบบทุนนิยมและประชาธิปไตย ระบบรัฐสภา รวมถึงการเผยแพร่ทางด้านวรรณกรรม ศิลปะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จักรวรรดิบริเตนสามารถครอบครองดินแดนถึงหนึ่งในสี่ของพื้นผิวโลกและหนึ่งในสามของประชากรโลกในช่วงที่มีการขยายตัวสูงสุด ทำให้กลายเป็นจักรวรรดิที่ใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์โลก ทั้งในด้านดินแดนและประชากร

อย่างไรก็ตาม สหราชอาณาจักรเริ่มสูญเสียความเป็นผู้นำทางด้านวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรมในพุทธศตวรรษที่ 25 ให้กับสหรัฐอเมริกาและจักรวรรดิเยอรมัน หลังจากจบสงครามโลกครั้งที่ 1 อำนาจของสหราชอาณาจักรในวงการเมืองโลกเริ่มลดลง และเริ่มมีการปลดปล่อยอาณานิคมในดินแดนโพ้นทะเลต่าง ๆ ในสงครามโลกครั้งที่ 2 สหราชอาณาจักรต่อสู้กับนาซีเยอรมนีและได้รับชัยชนะในปี พ.ศ. 2488 ซึ่งทำให้สหราชอาณาจักรได้เป็นสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ สหราชอาณาจักรเข้าร่วมสหภาพยุโรปในปีพ.ศ. 2516

การเมืองการปกครอง

สหราชอาณาจักรมีรูปแบบรัฐเป็นราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ และมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีรัฐสภา โดยพระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจบริหารผ่านคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล ซึ่งคณะรัฐมนตรีนั้นเลือกโดยรัฐสภา และมีหน้าที่รับผิดชอบต่อรัฐสภาเช่นเดียวกัน ทั้งนี้รัฐสภาแห่งสหราชอาณาจักรเป็นระบบสภาคู่ แบ่งเป็นสองสภา คือ สภาขุนนางเป็นสภาสูงจากการแต่งตั้ง และสภาสามัญชน เป็นสภาล่าง มาจากการเลือกตั้ง และผู้นำของรัฐสภาคือพระมหากษัตริย์ สหราชอาณาจักรเป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศที่ไม่มีรัฐธรรมนูญเป็นลายลักษณ์อักษร แต่กฎหมายส่วนใหญ่ของสหราชอาณาจักรนั้นปรากฏตัวอยู่ในรูปประเพณี

พระมหากษัตริย์พระองค์ปัจจุบันคือ สมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ 2 ผู้ดำรงตำแหน่งรัชทายาทพระองค์ปัจจุบันคือ เจ้าชายชาลส์ เจ้าชายแห่งเวลส์ นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันคือ นายเดวิด คาเมรอน จากพรรคอนุรักษนิยม

การแบ่งเขตการปกครอง

สหราชอาณาจักรประกอบด้วยสี่ส่วนใหญ่ ๆ หรือ “แคว้น”

ธง	แคว้น	สถานะ	ประชากร(คน)
	อังกฤษ	ราชอาณาจักร	50,431,700
	สกอตแลนด์	ราชอาณาจักร	5,094,800
	เวลส์	ราชรัฐ	2,958,600
	ไอร์แลนด์เหนือ	มณฑล	1,724,400

ในอดีต สหราชอาณาจักรเคยแบ่งการปกครองท้องถิ่นออกเป็นเคาน์ตี ปัจจุบันระบบนี้ไม่ได้เป็นส่วนสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว แต่ยังคงใช้ในการแบ่งส่วนทางภูมิศาสตร์ สหราชอาณาจักรมีอำนาจอธิปไตยเหนือเกิร์นซีย์ เจอร์ซีย์ และเกาะแมน ดินแดนเหล่านี้เป็นดินแดนที่ในอดีตเคยเป็นสมบัติของราชวงศ์ และไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักร นอกจากนี้ยังมีดินแดนโพ้นทะเลอีกสิบสี่แห่ง ซึ่งเป็นดินแดนที่ยังคงเหลือมาจากจักรวรรดิบริเตน ดินแดนเหล่านี้ไม่นับว่าเป็นส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักรเช่นกัน ดินแดนเหล่านี้ได้แก่ แองกวิลลา เบอร์มิวดา บริติชอาร์กติกเทอร์ริทอรี บริติชอินเดียนโอเชียนเทอร์ริทอรี

หมู่เกาะบริติชเวอร์จิน หมู่เกาะเคย์แมน หมู่เกาะฟอล์กแลนด์ ยิบรอลตา หมู่เกาะลีวาร์ด มอนเซอร์รัต หมู่เกาะพิตแคร์น เซนต์เฮเลนา จอร์เจียใต้และหมู่เกาะแซนด์วิชใต้ อะโครติรีและเดเคเลีย หมู่เกาะเติร์ก และเคคอสและหมู่เกาะวินวาร์ด

ภูมิศาสตร์

สหราชอาณาจักรมีพรมแดนทางทิศใต้จรดช่องแคบอังกฤษ ซึ่งคั่นระหว่างสหราชอาณาจักรกับภาคพื้นทวีปยุโรป ทางทิศเหนือจรดกับทะเลเหนือ ทางทิศตะวันตกกับทะเลไออร์แลนด์และมหาสมุทรแอตแลนติกสหราชอาณาจักรมีพรมแดนทางบกกับรัฐอื่นเพียงแห่งเดียว คือระหว่างไออร์แลนด์เหนือและสาธารณรัฐไออร์แลนด์

อังกฤษพื้นที่ส่วนมากจะเป็นแผ่นดินนูนที่ต่ำ มีภูเขาทางตอนเหนือ และ ตะวันตก เป็นเส้นแนวแบ่งเขตแคว้น มีเขตเมืองที่ใหญ่ที่สุดคือเขตปริมณฑลลอนดอนไม่มีภูเขาที่สูงกว่า 1000 เมตร ในแคว้นอังกฤษ

สกอตแลนด์มีพื้นที่หลากหลาย มีที่ต่ำทางตอนใต้ และที่สูงทางตอนเหนือ ตะวันออก และ ตะวันตก มีภูเขาเบนเนวิส สูง 1,344 เมตร เป็นภูเขาที่สูงที่สุดในหมู่เกาะอังกฤษ มีทะเลสาบ ช่องแคบที่ยาวและลึกเป็นจำนวนมาก และมีเกาะถึงกว่า 800 เกาะ เมืองหลวงคือเมืองเอดินบะระ ซึ่งเป็นเมืองที่มีศูนย์กลางเมืองเป็นมรดกโลก แต่เมืองที่ใหญ่ที่สุดนั้นคือเมืองกลาสโกว์

เวลส์พื้นที่ส่วนมากจะเป็นภูเขา มีภูเขาสโนว์ดอน สูง 1,085 เมตร เป็นภูเขาที่สูงที่สุดในแคว้น มีเมืองคาร์ดิฟฟ์เป็นเมืองหลวง

ไออร์แลนด์เหนือ ตั้งอยู่บนเกาะไออร์แลนด์ พื้นที่ส่วนมากจะเป็นเทือกเขา มีเมืองหลวงคือเมืองเบลฟัสต์

หมู่เกาะอังกฤษนั้นประกอบด้วย เกาะน้อยใหญ่ถึงประมาณ 1,098 เกาะ

ประชากรศาสตร์

จากการสำรวจสำมะโนครัวของสหราชอาณาจักรในเดือนเมษายน พ.ศ. 2544 สหราชอาณาจักรมีประชากร 58,789,194 คน โดยมากเป็นอันดับที่ 3 ของสหภาพยุโรป และอันดับ 21 ของโลก ในปีพ.ศ. 2547สำนักงานสถิติแห่งชาติประมาณการจำนวนประชากรที่ 59,834,300 คนและเพิ่มเป็น 60.2 ล้านคนในอีกสองปีต่อมา โดยการเพิ่มจำนวนประชากรส่วนใหญ่มาจากการอพยพเข้าประเทศ อัตราการเกิดที่สูงขึ้น และอายุขัยที่ยาวนานขึ้น

สหราชอาณาจักรมีความหนาแน่นของประชากรสูงเป็นอันดับต้นๆของโลก ประมาณหนึ่งในสี่ของประชากรทั้งหมดอาศัยอยู่ในเขตตะวันออกเฉียงใต้ของอังกฤษ ซึ่งมีสภาพทางเศรษฐกิจที่ดี และส่วนใหญ่เป็นเขตเมืองหรือชานเมืองประชากรประมาณ 7.5 ล้านคนอาศัยอยู่ในกรุงลอนดอนสหราชอาณาจักรมีอัตราการอ่านออกเขียนได้ของประชากรสูงถึง 99% เป็นผลมาจากการศึกษาของรัฐทั่วประเทศการศึกษาภาคบังคับมีสำหรับเด็กอายุตั้งแต่ 5 ถึง 16 ปี

จำนวนประชากรของสหราชอาณาจักรแบ่งตามเชื้อสาย

เชื้อสาย	จำนวน	% ของทั้งหมด
อังกฤษ (ผิวขาว)	50,366,497	85.67%
ผิวขาว (อื่น ๆ)	3,096,169	5.27%
อินเดีย	1,053,411	1.8%
ปากีสถาน	747,285	1.3%
ผสม	677,117	1.2%
ไอร์แลนด์ (ผิวขาว)	691,232	1.2%
แคริบเบียน (ผิวสี)	565,876	1.0%
แอฟริกา (ผิวสี)	485,277	0.8%
บังกลาเทศ	283,063	0.5%
เอเชีย (ไม่ใช่จีน)	247,644	0.4%
จีน	247,403	0.4%
อื่น ๆ	230,615	0.4%
ผิวสี (อื่น ๆ)	97,585	0.2%

ภาษา

สหราชอาณาจักรไม่มีภาษาทางการ ภาษาที่พูดกันเป็นส่วนใหญ่คือภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษากลุ่มเจอร์มานิกตะวันตก พัฒนามาจากภาษาอังกฤษโบราณ ภาษาท้องถิ่นอื่น ๆ ได้แก่ภาษาสกอต และภาษากลุ่มแกลิคและบริทโทนิค (เป็นกลุ่มภาษาย่อยของกลุ่มภาษาเคลติก) เช่นภาษาเวลส์ ภาษาคอร์นิช ภาษาไอริช และภาษาสกอตติชแกลิค

ภาษาอังกฤษได้แพร่กระจายไปทั่วโลก จากอิทธิพลของจักรวรรดิบริเตนในอดีตและสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่สอนกันมากที่สุดในโลก ภาษากลุ่มเคลติกของ

สหราชอาณาจักรก็มีพูดกันในกลุ่มเล็กๆหลายแห่งในโลก เช่น ภาษาแกลิคในประเทศแคนาดา และภาษาเวลส์ในประเทศอาร์เจนตินา

ในระยะหลังนี้ ผู้อพยพ โดยเฉพาะจากประเทศในเครือจักรภพ ได้นำภาษาอื่นหลายภาษาเข้ามาในสหราชอาณาจักร เช่น ภาษาคูชราต ภาษาฮินดี ภาษาปัญจาบ ภาษาอูรดู ภาษาเบงกาลี ภาษาจีน กวางตุ้ง ภาษาตุรกี และภาษาโปแลนด์ โดยสหราชอาณาจักรมีจำนวนผู้พูดภาษาฮินดี ปัญจาบ และเบงกาลี สูงที่สุดนอกทวีปเอเชีย

มหาวิทยาลัยคาร์ดิฟ (Cardiff University)

มหาวิทยาลัยคาร์ดิฟ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 1833 ถือเป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่แห่งหนึ่งของอังกฤษ ปัจจุบันถูกจัดเป็น 1 ใน 10 อันดับแรกของอังกฤษ จากการจัดอันดับของ the Times University World Rankings มหาวิทยาลัยคาร์ดิฟตั้งอยู่ใจกลางเมืองคาร์ดิฟ เป็นเมืองที่มีมรดกทางวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นเมืองหลวงของเวลส์ และถือว่าเป็นเมืองหลวงที่มีอายุน้อยที่สุดในยุโรป แต่กลับมีประวัติศาสตร์ย้อนกลับไปได้ถึง 2,000 ปี มหาวิทยาลัยมีอาคารเรียนและหอพักของนักศึกษา รวมถึงสมาพันธ์นักศึกษาตั้งอยู่ภายในระยะใกล้ใจกลางเมือง นักเรียนต่างชาติที่มาจากกว่า 100 ประเทศ มีสาขาที่เปิดสอนมากมาย เช่น นิติศาสตร์, มนุษยศาสตร์, ฟิสิกส์, สังคมศาสตร์ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยคาร์ดิฟ มีวิทยาเขต 2 แห่ง คือ Cathays Park และ Heath Park มีการแบ่งการเรียนการสอนออกเป็น 2 ภาคเรียน คือ กันยายนถึงมกราคม และกุมภาพันธ์ถึงมิถุนายน นักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่ในห้องสมุด ซึ่งมีมากถึง 18 แห่งใกล้ ๆ กับคณะที่เรียน ห้องสมุดเปิดตลอด 24 ชั่วโมง และสามารถล็อกอินจากคอมพิวเตอร์ของตัวเองเข้าไปใช้บริการฐานข้อมูลและวารสารออนไลน์ได้ อีกทั้งมหาวิทยาลัยแห่งนี้มีงานวิจัยเป็นที่ยอมรับทั้งในอังกฤษและในระดับสากล

การเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยคาร์ดิฟมีการพัฒนานักศึกษาด้วยการเรียนการสอนด้วยการเสริมสร้างทักษะทางปัญญาและสอนให้มีอิสระทางความคิด โดยจากผลการสำรวจนักศึกษาแห่งชาติ ปี 2016 พบว่า 87% ของนักศึกษามีความพอใจที่ได้รับจากการเรียนการสอนด้วยวิธีดังกล่าว อีกทั้งผู้สำเร็จการศึกษากว่า 94.1% ก็เป็นที่ต้องการในการจ้างงาน และมีงานทำหรือสามารถเข้าศึกษาต่อได้ภายในหกเดือนหลังจากสำเร็จการศึกษา มหาวิทยาลัยยังมีหลักสูตรการฝึกอบรมระดับวิชาชีพ ทั้งยังเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนผู้ใหญ่ที่ใหญ่ที่สุดในเวลส์

การวิจัย

มหาวิทยาลัยมีรายได้และได้รับงบประมาณจากการวิจัยมากกว่าสิบล้านปอนด์ต่อปี จึงเป็นแรงดึงดูดให้นักวิจัยชั้นนำจากทั่วโลกมาร่วมทำการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยคาร์ดิฟได้นำไปสู่การเพิ่มขึ้นของความร่วมมือด้านการวิจัย (Research Excellence Framework - REF) และผลักดันให้เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของสหราชอาณาจักร 5 แห่ง และยังได้รับการจัดอันดับให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งที่ 2 ในระดับประเทศโดยอาศัยผลจากการวิจัยของมหาวิทยาลัยและช่วยแก้ปัญหา เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ๆ ของสหราชอาณาจักร มหาวิทยาลัยคาร์ดิฟเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มรัสเซลจาก 24 มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านการวิจัยในสหราชอาณาจักร โดยที่มวิจัยของมหาวิทยาลัยได้คัดนักวิจัยชั้นนำระดับโลก ไม่ว่าจะเป็นผู้ได้รับรางวัลโนเบลและสมาชิกจากสถาบันที่มีชื่อเสียงอื่น ๆ เข้าเป็นนักวิจัย

นวัตกรรม

มหาวิทยาลัยมีนวัตกรรมที่ก้าวหน้า นำสมัย เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม ธุรกิจและรัฐบาลกับ นักวิชาการของเราส่งเสริมการประกอบการของนักศึกษาและการสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจระดับรากหญ้า มหาวิทยาลัยเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิจัยชั้นนำระดับโลก โดยมีความประสบความสำเร็จ ในเชิงพาณิชย์ว่า 85 เปอร์เซ็นต์ของรายได้จากทรัพย์สินทางปัญญาทั้งหมดในเวลส์ ที่สร้างขึ้นโดยมหาวิทยาลัย ทั้งมหาวิทยาลัยยังติดอันดับ 5 สถาบันการศึกษาชั้นนำในสหราชอาณาจักร (HEIs) สำหรับ โครงการถ่ายทอดความรู้จากนวัตกรรมจำนวนมากและความชำนาญของมหาวิทยาลัยยังช่วยให้ภาคการผลิต ภาคธุรกิจทางการแพทย์ สาธารณสุขและอุตสาหกรรม ด้านวัฒนธรรมปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการ และความยั่งยืนของตน

คณะนิติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยคาร์ดิฟ

คณะนิติศาสตร์หรือ โรงเรียนกฎหมายคาร์ดิฟมีความมุ่งมั่นที่จะให้บริการการเรียนการสอนที่โดดเด่นและเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้และสนับสนุนการวิจัยที่ดีเยี่ยม เป็นมหาวิทยาลัยในเครือของ Russell Group สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีทางกฎหมายเป็นหลักสูตร 3 ปี โดยเป็นหลักสูตรที่กระตุ้น และช่วยให้ผู้ศึกษาสามารถสร้างทักษะที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพในทางกฎหมายหรือความหลากหลายของอาชีพ นอกเหนือไปจากหลักสูตรการศึกษา ยังได้จัดให้มีการฝึกอบรมที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ โดยมีการทำงานร่วมกับนายความอาชีพ, องค์กรการกุศลและองค์กรอาสาสมัครเพื่อให้นักศึกษามีโอกาสที่จะปฏิบัติและขยายทักษะของนักศึกษาด้วย

ประวัติอธิการบดีมหาวิทยาลัย

Professor Colin Riordan BA, PhD ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2012 โดยก่อนหน้านี้เคยดำรงตำแหน่งคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย Newcastle ในปี 2005 และดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีมหาวิทยาลัย Essex ในปี 2007 นอกจากนี้ยังเคยเป็นผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ Julius-Maximilians-Universität Würzburg ประเทศเยอรมนีในปี 1982-2984 และเป็นผู้สอนอาวุโสที่มหาวิทยาลัย Swansea ประเทศเยอรมนี ในปี 1986-1998 และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ด้านเยอรมันศึกษาของมหาวิทยาลัย Newcastle ในปี 1998

ศาสตราจารย์ Riordan มีผลงานที่ได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับวรรณกรรมและวัฒนธรรมช่วงหลังสงครามเยอรมัน ทั้งเคยเป็นผู้เขียนและบรรณาธิการให้แก่นักเขียนที่มีชื่อเสียงหลายคน เช่น Jurek Becker, Uwe Johnson และ Peter Scheider รวมถึงมีความสนใจเกี่ยวกับการวิจัยทางด้านประวัติศาสตร์ของเยอรมัน

ในฐานะอธิการบดีของมหาวิทยาลัย คาร์ดิฟ ศาสตราจารย์ Riordan มีหน้าที่ในการบริหารจัดการภาพรวมของมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านงบประมาณที่ต้องรายงานการใช้จ่ายงบประมาณต่อรัฐสภา และด้านวิชาการในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศและของโลก และการบริหารงานโดยยึดหลักการสร้างมาตรฐานความโปร่งใสที่เป็นเลิศและหลักธรรมาภิบาลให้สามารถถูกตรวจสอบจากรัฐสภาได้ ทั้งนี้ ศาสตราจารย์ Riordan มีตำแหน่งทั้งการเป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการในการเลื่อนขั้นทางวิชาการและมีตำแหน่งทางการเมืองคือเป็น สมาชิกวุฒิสภา

ผลสรุปการบรรยาย

- เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนทั้งสาขาวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์
- แต่เดิมการศึกษาวิชากฎหมายทั้งในอังกฤษและเวลส์เป็นการดำเนินการโดย Barristers และ Solicitors ซึ่งมหาวิทยาลัยแม้จะก่อตั้งในปี 1750 แต่กว่าจะเริ่มดำเนินการเรียนการสอนทางด้านกฎหมายก็กินเวลาไปถึงช่วงปี 1850 จนมีการเรียนการสอนและประเมินผลอย่างเป็นทางการในปี 1860
- มหาวิทยาลัยได้พัฒนาการเรียนการสอนเป็น 3 ระยะ คือ
  1. การสร้างความเป็นวิชาชีพโดยการสร้างระบบเทียบชั้นคุณวุฒิ
  2. การสร้างความเป็นความเป็นวิชาชีพโดยการสร้างระบบการฝึกอบรมวิชาชีพ
  3. การสร้างความเป็นความเป็นวิชาชีพโดยการสร้างระบบควบคุมรับรองความเป็นอาชีพ
- จากข้อจำกัดทั้งทางด้านการจัดตั้งองค์กร การจัดตั้งสถาบันที่มีการแยกตัวกันอย่างแตกต่างด้านการทับซ้อนกันระหว่างอำนาจตามกฎหมายกับอำนาจตามประเพณี
- จากพัฒนาการทั้งสามข้างต้นส่งผลกระทบที่สำคัญได้แก่ การแยกแยะระหว่างมาตรฐานตัวบุคคลกับมาตรฐานวิชาชีพ การแยกแยะความรู้ทางกฎหมายกับทักษะทางกฎหมาย การแยกแยะระหว่างความสามารถเฉพาะตัวกับการร่วมงานกับส่วนอื่น ๆ

การศึกษาดูงาน ณ มหาวิทยาลัยคาร์ดิฟ

การศึกษาดูงาน ณ มหาวิทยาลัยคาร์ดิฟ

The Honorable Society of the Inner Temple (Inner Temple)

The Honorable Society of the Inner Temple หรือที่รู้จักกันในนาม Inner temple เป็นสถาบันฝึกอบรมสำหรับผู้ที่จะเป็นเนติบัณฑิตทางกฎหมาย เป็นหนึ่งในสี่ของสถาบันฝึกอบรมทางกฎหมายของอังกฤษ ประกอบด้วย Inner temple, Grey's Inn, Lincoln's Inn และ Middle Temple โดยผู้ที่ประสงค์จะเข้าศึกษาอบรมวิชากฎหมายเพื่อเป็นเนติบัณฑิตของอังกฤษและเวลส์ จะต้องผ่านการศึกษอบรมในสถาบันใดสถาบันหนึ่ง ปัจจุบัน Inner Temple ตั้งอยู่ใกล้กับอาคารศาลยุติธรรมใจกลางกรุงลอนดอน

Inner Temple (The Inn หรือ The Temple) ถือเป็นองค์กรวิชาชีพที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาอบรมด้านกฎหมาย การกำหนดกฎระเบียบให้แก่สมาชิก และการคัดเลือกผู้ที่จะเป็นเนติบัณฑิตแห่งอังกฤษและเวลส์ และถือเป็นองค์กรเดียวที่มีอำนาจในการอนุญาตให้บุคคลสำเร็จการศึกษาเป็นเนติบัณฑิตโดย Inner Temple เป็นองค์กรที่เป็นอิสระและไม่อยู่ภายใต้การควบคุมจากองค์กรใด ในการบริหารจัดการองค์กรยึดหลัก "ความเชื่อมั่น" (Trust) และอยู่ภายใต้คณะบุคคลที่เรียกว่า สภา (Council) หรือ "Parliament" โดยมีสมาชิกสภา (Master of the Bench หรือ Benchers) และผู้นำที่เรียกว่า "Treasurer" ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่ง 1 ปี

ปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ 8,000 คน และมีผู้ที่สมัครเข้ารับการฝึกอบรมปีละประมาณ 450 คน และแม้ว่าแต่เดิม The Inn จะเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการฝึกอบรม แต่ปัจจุบันหน้าที่ต่างๆ ได้ถูกกระจายไปยังสถาบันอื่นๆ ทั้ง 4 แห่ง ภายใต้คณะกรรมการกลางที่ทำหน้าที่บริหารเนติบัณฑิตสภา (Bar Standard Board)

บทบาทและหน้าที่

Inner Temple ปัจจุบันมีสมาชิกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- 1.นักเรียน นักศึกษา
- 2.ทนายความ
- 3.Master of the Bench (Benchers) คณะผู้พิพากษา

โดยจะมีการแต่งตั้ง Honorary, Academic และ Royal Benchers ซึ่งมีสมาชิกมากกว่า 8,000 คน ประกอบไปด้วย ผู้พิพากษา ทนายความ (ทั้งฝึกหัดและไม่ฝึกหัด) และนักเรียน ในแต่ละปีมีนักเรียนประมาณ 450 คน ที่สมัครเข้ามาเรียนในที่นี้โดยมีความตั้งใจที่จะศึกษาและฝึกฝน โดยมีเป้าหมายที่จะเป็นผู้พิพากษา

โครงสร้างและการกำกับดูแล

The Temple อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ Parliament โดยมีคณะกรรมการบริหารที่เลือกมาจากสมาชิกสภา (Benchers) นอกจากนี้ Parliament อยู่ภายใต้การนำของผู้ที่เรียกว่า Treasurer ซึ่งถูกเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งโดยมีวาระ 1 ปี ปัจจุบันผู้ที่ดำรงตำแหน่ง Treasurer คือ Rt. Hon. Lord Justice Tomlinson

ในอดีต Inner Temple อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ Treasurer และผู้ปกครองสามคน (Governors) และสมาชิกถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ Clerks และ Commons โดยต่างฝ่ายต่างมีภาคี

(Fellows) เป็นของตนเอง ทั้งนี้ผู้ปกครอง (Governors) เป็นผู้ควบคุมสภา (Parliament) ร่วมกับกลุ่มเนติบัณฑิตอาวุโส เช่น ปี 1508 สภาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ปกครองสามคน และเนติบัณฑิตอาวุโส 4 คน โดยมีการเลือกตั้งผู้ปกครองคนสุดท้ายในปี 1566 และหลังจากนั้นสภาก็เปลี่ยนมาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสมาชิกสภา (Benchers)

สมาชิกสภา (Benchers) มาจากการเลือกตั้งจากสมาชิกของ Parliament มีหน้าที่ในการดูแลทรัพย์สินและงบประมาณของสถาบัน รวมถึงกำหนดนโยบายภายในสถาบัน ปัจจุบันมีสมาชิกสภาประมาณ 200 คน (หนึ่งในจำนวนดังกล่าวเป็นเนติบัณฑิตและผู้พิพากษา)

หน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของ Inner Temple

1.The Treasury Office (สำนักการคลัง) เป็นหน่วยงานหลักที่จะคอยตอบคำถามข้อมูลต่างๆของสมาชิก รวมถึงการรับเรื่องการจองโต๊ะ dinner ของสมาชิกหรือกิจกรรมพิเศษ เช่น ชัมเมอร์ปาร์ตี้หรือเทศกาลอีสเตอร์ อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ก็มีหน้าที่ที่จะตอบคำถามทั่วไปและขายบัตรจอดรถให้กับผู้ที่เข้ามาติดต่อ

2.Education and Training (สำนักการศึกษาและพัฒนา) เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบตั้งแต่เรื่องการพัฒนาหลักสูตรทางการศึกษา การรับสมัครนักศึกษา การจัดสรรทุนการศึกษา (มีงบประมาณ 1.5 ล้านปอนด์ในแต่ละปี) และการฝึกหัดการเป็นทนายความ

3.The Estate Department (สำนักทรัพย์สิน) มีหน้าที่ในการดูแลทรัพย์สิน ที่จัดให้กับห้องพิพากษาและรวมถึงที่พักที่ให้เช่า หน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานที่สร้างรายหลักให้กับสถาบัน

4.Banqueting and Venue Hire of the Hall (ห้องจัดเลี้ยง) เป็นห้องอเนกประสงค์ มีสิ่งอำนวยความสะดวกและมีสวน เพื่อที่จะสามารถจัดเลี้ยงส่วนตัวหรืองานเลี้ยงใหญ่ก็ได้ โดยจะสามารถให้บริการได้ทั้งปีโดยมีแผนกจัดเลี้ยงคอยรับผิดชอบ โดยสมาชิกก็จะมาใช้งานห้องนี้ในช่วงวันทำงาน ในช่วงการพิจารณาความอาจจะมีการ dinner ในบางคืน และจะมี lunch ในทุกๆวันทำงานให้สำหรับสมาชิก

5.The Inn's Library (ห้องสมุด) โดยมีเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์และมีความเป็นมืออาชีพในการให้ข้อมูล โดยสมาชิกจะสามารถเข้าสู่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างกว้างขวาง ประกอบกับสภาพห้องที่สะดวกสบาย โดยจะมีบริการจากห้องสมุดดังนี้ AccessToLaw จะเป็นช่องทางในการเข้าสู่เว็บไซต์กฎหมายของ UK Commonwealth และนานาชาติ รวมถึงเว็บบล็อกที่จะข่าวสารเกี่ยวกับกฎหมายใหม่ๆที่บัญญัติขึ้น งานวิจัยทางกฎหมายที่เป็นเอกสารที่จะคอยให้บริการทนายความสมาชิกที่อยู่นอก London และมี wifi ให้ใช้อีกด้วย และยังมีเอกสารต้นฉบับทางประวัติศาสตร์ในสมัย Edward VI Devise for the Successtion (1553) และ บทพรรณนาของ Royal Courts ใน Westminster (กลางศตวรรษที่ 15)

6.The Temple Church (โบสถ์) เป็นสถานที่ที่รวมกันบริหารและปรับปรุงโดย Inner Temple และ Middle Temple โดยมีสถานการณเป็น "Royal Peculiar" (อยู่ภายใต้ British monarch) ซึ่งมันอยู่ไม่ได้อยู่ภายใต้แขวงการปกครองของ London และบิชอปจะถูกแต่งตั้งโดยตรงจาก Queen

Temple Church นั้นยังเป็นฐานของ Temple Music Foundation ซึ่งมีการจัดคอนเสิร์ตตลอดทั้งปีร่วมกับคณะร้องเพลงประสานเสียง โดยเป็นที่รู้จักในชื่อ Temple Song series in Middle Temple Hall

คนไทยคนแรกที่จบการศึกษาจาก Inner Temple

พระยามานวราชเสวี (ปลอด วิเชียร ณ สงขลา) เป็นคนไทยคนแรกที่จบการศึกษาทางด้านกฎหมายจาก Barrister - at - law (Inner Temple)

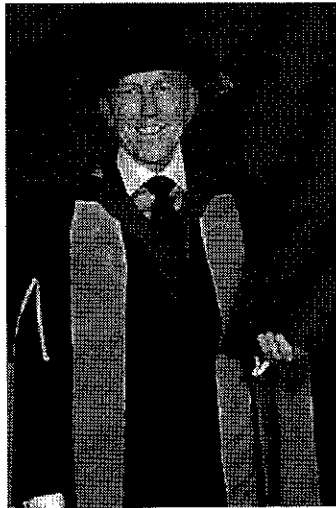
โดยในปี พ.ศ. 2456 ได้รับทุนจากกระทรวงยุติธรรมเดินทางไปศึกษาวิชากฎหมายที่ประเทศอังกฤษที่ Inner Temple จนกระทั่งสำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2459 ได้ปริญญา Barrister - at - Law และฝึกงานในสำนักงานกฎหมายของ Sir Huge Fraser นักกฎหมายผู้มีชื่อเสียงของอังกฤษ พร้อมทั้งได้ศึกษาและดูงานศาลของประเทศอังกฤษทุกระดับจนถึงศาลสูงสุด

พ.ศ. 2460 ได้กลับมารับราชการที่กระทรวงยุติธรรมในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลคดีต่างประเทศ และได้รับโปรดเกล้าฯ ให้เป็นผู้ช่วยสมุหบดีคดี กระทรวงวัง และใน พ.ศ. 2461 ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นพระยามานวราชเสวี เป็นกรรมการสอบความรู้กฎหมายชั้นเนติบัณฑิต เป็นกรรมการที่ปรึกษาเนติบัณฑิตสภา ต่อมายังได้เป็นอาจารย์ที่โรงเรียนกฎหมาย กระทรวงยุติธรรม และเป็นกรรมการที่ปรึกษาสภาภาษา

พ.ศ. 2464 ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นพระยามานวราชเสวี และในปีต่อ ๆ มาได้เป็น ผู้บังคับการโรงเรียนกฎหมาย กระทรวงยุติธรรม เป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลโบริสภาและศาลจังหวัดเขตพระนคร ตามลำดับ

ในสมัยรัชกาลที่ 7 ได้รับโปรดเกล้าฯ ให้เป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลคดีต่างประเทศ กรุงเทพฯ อธิบดี กรมอัยการ และเป็นองคมนตรีในรัชกาลที่ 7 และภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และอนุกรรมการสภาร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับถาวร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

His Honour Judge Cryan (Hon) LLD
 เลขาธิการบัณฑิตยสภา

ประวัติการทำงาน

- จบการศึกษาที่ Salvatorian College และ University College London
- เริ่มทำงานกฎหมายที่ Inner Temple ในปี 1970
- ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาเชี่ยวชาญของ Inner Temple ในปี 1992
- ในปี 1996 ได้เป็นคณะตุลาการ และ เป็นผู้พิพากษาของ High Court ที่พิจารณาคดีเกี่ยวกับครอบครัว
- ปี 2005-2007 ประธานผู้พิพากษาพิจารณาคดีครอบครัว
- ปี 2009 ประธานกรรมการ คณะกรรมการที่ปรึกษาของโรงเรียนกฎหมายเมือง
- 2010-2013 ประธาน ศูนย์เด็กและปฏิรูปกฎหมายครอบครัว
- 2012 คุชกู๋บัณฑิตกิตติมศักดิ์สาขากฎหมาย (City University) และ ดำรงตำแหน่งประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ สถาบันอนุญาโตตุลาการกฎหมายครอบครัว
- 2016 ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ Inner Temple

No. 5 Chamber

นอกจากนี้ สำนักงานทนายความชั้นนำของประเทศอังกฤษ คือ สำนักงานทนายความ No. 5 Chamber ยังให้การต้อนรับ คณะผู้ศึกษาอบรมหลักสูตร “หลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย” (นธป.) รุ่นที่ 4 โดย Mr. Adrian Keeling ให้การต้อนรับ พร้อมแนะนำรายละเอียดที่สำคัญของ No. 5 Chamber

No. 5 Chamber เป็นบริษัทและองค์กรชั้นนำทั่วโลก ในบทบาทด้านกฎหมายและการพาณิชย์ รวมถึงทนายความอาวุโสและอดีตผู้พิพากษาหลายท่าน ทางกลุ่มไม่เพียงแต่มีผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ภายในอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่เรายังมีความรู้เฉพาะภูมิภาค วัฒนธรรม และภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศอินเดีย ตุรกี จีน และตะวันออกไกล ตะวันออกกลาง เกาหลีแมน และหมู่เกาะบริติชเวอร์จิน ซึ่งเป็นสถานที่ที่สมาชิกของกลุ่มอาศัยและทำงานมาอย่างยาวนาน

ทั้งหมดนี้ทำให้ No. 5 มีความพร้อมทำงานเชิงพาณิชย์สูง โดยเรามีทีมที่มีความรอบรู้และมีประสบการณ์พร้อมรับรองความต้องการที่เฉพาะเจาะจงของหลักปฏิบัติระหว่างประเทศ

โดยปกติ No. 5 Chamber ให้คำแนะนำและเป็นตัวแทนของลูกค้าต่างๆ ตั้งแต่บริษัทข้ามชาติ รัฐบาล และรัฐวิสาหกิจ ไปจนถึงบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าและการพาณิชย์ระหว่างประเทศ และสามารถนำเสนอความชำนาญในทุกแง่มุมในการระงับข้อพิพาทในศาลแห่งอังกฤษและเวลส์ หรือภายใต้อำนาจของสถาบันอนุญาโตตุลาการหลักๆ ในการอนุญาโตตุลาการเฉพาะกิจ การอนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับสนธิสัญญาการลงทุน และการระงับข้อพิพาททางเลือก (ADR) นอกจากนี้เรายังสามารถทำหน้าที่เป็นอนุญาโตตุลาการ ผู้ตัดสิน และผู้ประนอมข้อพิพาทได้อีกด้วย

สมาชิกของกลุ่มยังได้รับคำสั่งในคดีทั้งในฐานะบุคคลหรือทีมขนาดเล็กร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ และคุ้นเคยกับการทำงานเป็นส่วนหนึ่งของทีมกฎหมายข้ามชาติในเรื่องต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ความชำนาญเกี่ยวกับเขตอำนาจทางกฎหมายหรือระบบกฎหมายมากกว่าหนึ่งระบบ

No. 5 Chamber มีประสบการณ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับเขตอำนาจและข้อขัดแย้งของกฎหมาย และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างการอนุญาโตตุลาการและศาลระดับชาติ (การดำเนินการบังคับใช้ การคัดค้านเขตอำนาจ การหยุดกระบวนการพิจารณา เป็นต้น) นอกจากนี้ยังบริการให้คำปรึกษาและคำแนะนำฟรีสำหรับกรณีที่ไม่มีข้อพิพาท ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ แผนกคดีเมืองและกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล

บริการของ No. 5 Chamber

ให้คำปรึกษาในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งรวมถึง

- การให้คำปรึกษาในบริบทของการต่อรองทางการค้า
- การร่างสัญญาเชิงพาณิชย์ ซึ่งรวมถึงสัญญาร่วมการลงทุน
- การให้คำปรึกษาก่อนการฟ้องคดีและการหลีกเลี่ยงข้อพิพาท
- การเป็นพยานผู้เชี่ยวชาญในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายอังกฤษ
- การให้คำแนะนำกับรัฐและนักลงทุนเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสนธิสัญญาการลงทุน
- การวางแผนและสิ่งแวตล้อม งานที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาท

ทนายว่าความในศาลอังกฤษ

- ทนายว่าความต่อหน้าคณะตุลาการระหว่างประเทศ
- สมาชิกมีประสบการณ์ด้านการอนุญาโตตุลาการที่ดำเนินการตามข้อบังคับอนุญาโตตุลาการโดยสถาบันที่สำคัญ ซึ่งรวมถึง UNCITRAL, LCIA, ICC, LMAA
- การให้คำแนะนำและการร่างเอกสารในกระบวนการพิจารณาต่อหน้าศาลอังกฤษและต่อหน้าคณะตุลาการระหว่างประเทศ
- ประสบการณ์อย่างเฉพาะเจาะจงในด้านข้อพิพาทเรื่องเขตอำนาจ/ ข้อขัดแย้งของกฎหมาย
- การบังคับใช้คำตัดสินและคำวินิจฉัย
- คำสั่งห้ามเคลื่อนย้ายทรัพย์สินออกนอกเขตอำนาจก่อนการพิจารณาคดีทั่วโลก

ด้านความชำนาญ

- การอนุญาโตตุลาการและการค้า	- ข้อพิพาทในครอบครัว	- LIBOR
- การธนาคาร	- การฉ้อโกง	- การบาดเจ็บของบุคคลและความประมาททางคลินิก
- การเข้าเมืองเพื่อการธุรกิจและสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	- ICSID (ศูนย์นานาชาติเพื่อการระงับข้อพิพาททางการลงทุน)	- การวางแผนและสิ่งแวดล้อม
- การขนส่งสินค้าทางบก ทางทะเล และทางอากาศ	- การร่วมลงทุนทางการค้าระหว่างประเทศ	- งานการค้าเชิงกำกับดูแล
- คดีพาณิชย์	- ทรัพย์สินและการพัฒนาระหว่างประเทศ	- กฎหมายกีฬา
- สินค้าโภคภัณฑ์	- การขายสินค้าระหว่างประเทศ	- เทคโนโลยีและสัญญาอนุญาตให้ใช้ความรู้เฉพาะอย่าง
- การก่อสร้าง	- ข้อพิพาทเกี่ยวกับการลงทุน	- ภาคส่วนโทรคมนาคม
- อาชญากรรม	- ทรัพย์สินทางปัญญา สื่อ และเทคโนโลยีสารสนเทศ	- การเงินเพื่อการค้า
- ภาคส่วนพลังงาน - ทุกแง่มุม ตั้งแต่การผลิตและการสำรวจไปจนถึงการขาย การขนส่งและการประกันภัย	- เขตอำนาจ	

คดีที่สำคัญ

- SAS กับประเทศฝรั่งเศส - ศาลสิทธิมนุษยชนยุโรป- Strasbourg คดีเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องของพลเมืองฝรั่งเศสซึ่งเป็นชาวมุสลิมคนหนึ่งว่าเธอไม่ได้รับอนุญาตให้สวมใส่ผ้าคลุมดวงหน้าทั้งหมดในที่สาธารณะอีกต่อไปหลังจากกฎหมายที่ห้ามไม่ให้มีการปกปิดใบหน้าในที่สาธารณะอีกต่อไปหลังจากกฎหมายที่ห้ามไม่ให้มีการปกปิดใบหน้าในที่สาธารณะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 11 เมษายน 2011 (กฎหมายฉบับเลขที่ 2010 - 1192 วันที่ 11 ตุลาคม 2010)

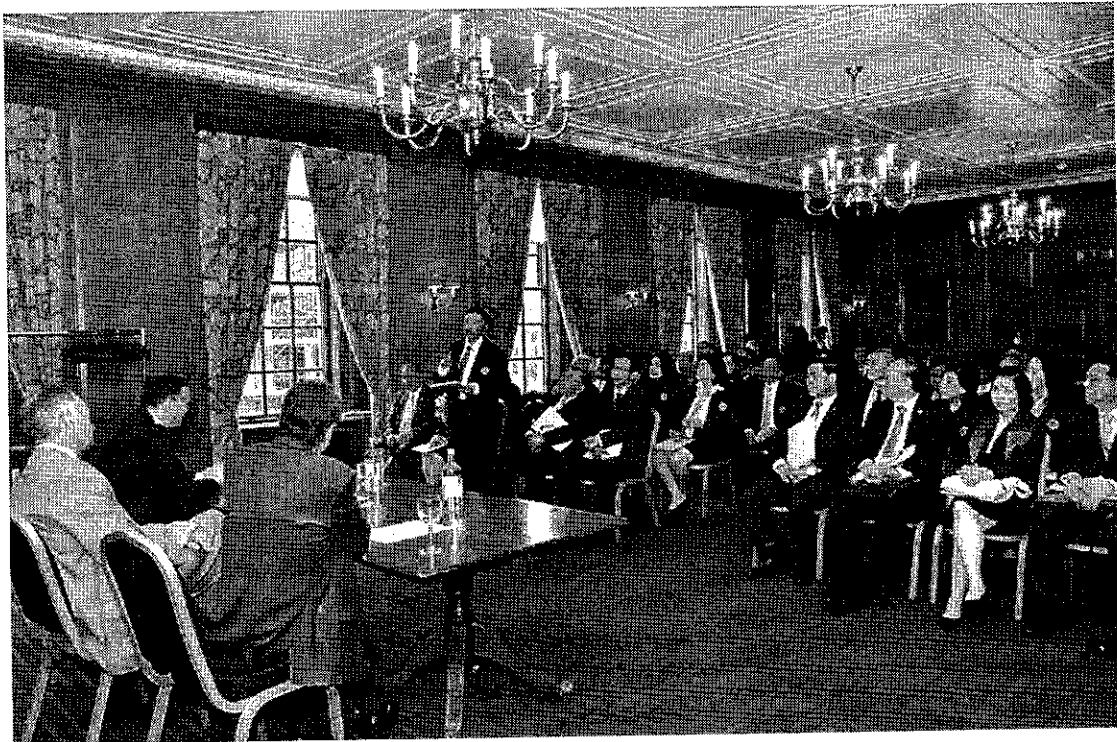
- ให้คำแนะนำและประสบความสำเร็จในการเป็นตัวแทนของนายกรัฐมนตรีประเทศตุรกีในข้อเรียกร้องกับ The Telegraph เกี่ยวกับการโฆษณาหมิ่นประมาทหลังการตีพิมพ์เผยแพร่เรื่องราวที่เป็นเท็จ

- Svenska กับรัฐบาลประเทศลิทัวเนีย [2006] 2 Lloyds Rep 1 (ศาลเคือรัฐ) และ [2006] EWCA 1529 (ศาลอุทธรณ์)
- ข้อพิพาทเกี่ยวกับสินค้าโภคภัณฑ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการขายสารเคมีและการละเมิดข้อกำหนดโดยนัย-การอนุญาตตุลาการโดย LMAA
  - ให้คำแนะนำกับเซฟชาวตุรกีที่มีชื่อเสียงระดับสากลเกี่ยวกับสัญญาเฟรนไชส์
  - เป็นตัวแทนในการพิจารณาคดีอาญาในศาลสูงในเกาะเคย์แมน
  - ได้รับคำสั่งเกี่ยวกับข้อเรียกร้องมูลค่า 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับการละเมิดสัญญาการร่วมลงทุนเพื่อการพัฒนาสัมปทานการสำรวจในประเทศ อิตาลี การอนุญาตตุลาการภายใต้ข้อบังคับ UNCITRAL ที่ Houston
- โครงการพลังงาน Dabhol ใน Maharashtra ประเทศอินเดีย ได้รับคำสั่งจากรัฐบาลประเทศอินเดียในการอนุญาตตุลาการเกี่ยวกับสนธิสัญญาการลงทุน (“BIT”) ซึ่งริเริ่มโดย GE และ Bechtel ภายใต้ Indo - Mauritius BIT
  - ข้อพิพาทเกี่ยวกับสินค้าโภคภัณฑ์-สัญญาการซื้อขายน้ำมัน-มูลค่า 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ได้รับคำสั่งให้เป็นที่ปรึกษาในการพิจารณาคดีโดย LMAA ที่ลอนดอน ซึ่งเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาการก่อสร้างตามสัญญา เหตุสุดวิสัย และการเยียวยา
  - ข้อพิพาทเกี่ยวกับเขตอำนาจ-ได้รับคำสั่งจากบริษัทขนาดใหญ่ Gulf Telecoms ในการคัดค้านเขตอำนาจของศาลสูง (เพื่อประโยชน์ของการอนุญาตตุลาการโดย UAE) ซึ่งประสบความสำเร็จ

ผลสรุปการบรรยาย

- The Honorable Society of the Inner Temple (Inner Temple) ถือเป็น 1 ใน 4 ของสถาบันฝึกอบรมทางกฎหมายของอังกฤษ
  - เป็นองค์กรอิสระที่บริหารงานในรูปแบบสภาที่มาจากการเลือกตั้งมีวาระ 1 ปี
  - สถาบันทางกฎหมายทั้งสี่ที่กล่าวมาข้างต้นยังมีคณะกรรมการกลางบริหารเนติบัณฑิตยสภาที่เรียกว่า Bar Standard Board บริหารอยู่อีกชั้นหนึ่ง
  - ปัจจุบันมีสมาชิก 800 คน แยกเป็น 3 กลุ่มมีทั้งนักศึกษา ทนายความ และผู้พิพากษา โดยถือเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาอบรมกฎหมาย ซึ่งในแต่ละปีมีผู้เข้าอบรมประมาณ 450 คน
  - มีการกำหนดกฎระเบียบและจรรยาบรรณวิชาชีพสำหรับใช้บังคับกับสมาชิก
  - ทำหน้าที่คัดเลือกผู้ที่จะเป็นเนติบัณฑิตแห่งอังกฤษและเวลส์ โดยออกใบอนุญาตและรับรองให้กับผู้สำเร็จการศึกษาเนติบัณฑิต
  - หน่วยงานภายในที่สำคัญ ได้แก่ สำนักงานคลัง สำนักงานการศึกษาและพัฒนา สำนักทรัพย์สิน หอสมุด และโบสถ์

การศึกษาดูงาน ณ The Honorable Society of the Inner Temple (Inner Temple)

การศึกษาดูงาน ณ The Honorable Society of the Inner Temple (Inner Temple)

หอสมุดแห่งชาติอังกฤษ (British Library)

หอสมุดแห่งชาติอังกฤษ (British Library) เป็นหอสมุดแห่งชาติที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ก่อตั้งขึ้นในปี 1753 ตั้งอยู่ใจกลางกรุงลอนดอนใกล้กับสถานีรถไฟสายเหนือ ชื่อ King Cross, St.Pancras ก่อนหน้านี้หอสมุดแห่งชาติอังกฤษได้รวมอยู่ในสถานที่เดียวกันกับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอังกฤษ (British Museum) และได้แยกตัวออกมาตั้งที่อาคารใหม่เป็นเอกเทศที่ St.Pancras ในปี 1973 ปัจจุบันเป็นองค์กรของรัฐที่ได้รับการสนับสนุนจากกรมวัฒนธรรม สื่อมวลชน และกีฬา

ปัจจุบันหอสมุดมีทรัพยากรถึง 151 ล้านรายการจากสหราชอาณาจักรและประเทศต่างๆ ทั่วโลกในรูปสิ่งพิมพ์และรูปดิจิทัล ในจำนวนนี้มีหนังสือมากกว่า 14 ล้านเล่ม วารสารและหนังสือพิมพ์กว่า 920,000 ชื่อเรื่อง และทรัพยากรประเภทอื่นๆอีกมากมาย เช่น สื่อบันทึกเสียงประเภทต่างๆ วีดิทัศน์ แผนที่ แสตมป์ ภาพ ลายเส้น ฯลฯ นอกจากนี้ยังได้รวบรวมสำเนาของหนังสือทั้งหมดที่ผลิตในสหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์ รวมทั้งหนังสือและเอกสารอื่นๆที่อยู่ภายใต้อาณานิคมอังกฤษอีกด้วย

ความเป็นมาของหอสมุดแห่งชาติ (British Library)

หอสมุดแห่งชาติอังกฤษถูกสร้างขึ้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 1973 เป็นผลมาจากพระราชบัญญัติหอสมุดแห่งชาติอังกฤษปี 1972 (The British Act 1972) โดยก่อนหน้านี้หอสมุดแห่งชาติเป็นส่วนหนึ่งของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอังกฤษ ในปี 1974 แต่ก่อนได้ดำเนินการโดยสำนักงานวิทยาศาสตร์และข้อมูลสารสนเทศ ต่อมาในปี 1982 สำนักงานหอสมุดอินเดียและ The HMSO ได้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหอสมุดแห่งชาติอังกฤษ ในปี 1983 หอสมุดได้รวบรวมสถาบันเสียงแห่งชาติซึ่งรวบรวมเอกสารเสียงและวีดิทัศน์ที่สำคัญจำนวนมาก

การเก็บรวบรวมเอกสารทางประวัติศาสตร์ของหอสมุดนั้นส่วนใหญ่มาจากการบริจาค และจากการล่าอาณานิคมในช่วงศตวรรษที่ 18 เอกสารเหล่านี้รวมถึงหนังสือและต้นฉบับของ Sir Robert, Sir Hans Sloane, Harley ห้องสมุดของกษัตริย์ King George ที่ 3 เป็นห้องสมุดเก่าที่พระราชทานโดย King George ที่ 2 หลายปีที่ผ่านมานั้นเอกสารต่าง ๆ ได้กระจัดกระจายไปในสถานที่ต่าง ๆ ทั่วกรุงลอนดอน เช่น Bloomsbury (ภายในพิพิธภัณฑสถาน) ศาลฎีกาถนน Bayswater เป็นต้น

ในระยะเริ่มแรกของการสร้างหอสมุดแห่งชาติอังกฤษได้เรียกร้องให้เรือถอนส่วนหนึ่งของ Bloomsbury ที่อยู่ตรงข้ามกับพิพิธภัณฑสถาน เพื่อที่จะให้หอสมุดแห่งชาติได้ตั้งอยู่ตรงข้ามกันกับพิพิธภัณฑสถาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกรณรงค์หาเสียงอย่างหนักโดย Dr George Wagner อย่างไรก็ตามโครงการนี้ก็ได้อพยยกลงไป และบริษัท John Laing จัดให้มีการสร้างหอสมุดแห่งชาติบนถนนเอสตัน ถัดจากสถานีรถไฟ St Pancras แทน

หอสมุดแห่งชาติอังกฤษ ตรงกลางของอาคารเป็นอาคารกระจกหกชั้น ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากโครงสร้างที่คล้ายกันในห้องสมุด Beinecke ใช้อิฐทำจากมือ 10 ล้านก้อน โดยในการสร้างไม่มีหน้าต่างเลย เพื่อไม่ให้ผู้เข้ามาใช้ห้องสมุดรบกวนความเป็นส่วนตัวของผู้อาศัยอาคารโดยรอบ ภายในอาคารจะมีระบบควบคุมความชื้นและอุณหภูมิให้คงที่ และเหมาะสมต่อการเก็บหนังสือ หอสมุดแห่งชาติอังกฤษทำหน้าที่ในการรวบรวมทรัพยากรสารสนเทศที่ผลิตในสหราชอาณาจักรและสาธารณรัฐไอร์แลนด์ และจัดทำบรรณานุกรมแห่งชาติ โดยสำนักพิมพ์ในสหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์จะต้องส่งสิ่งพิมพ์แก่ The Legal Deposit Office ของหอสมุดแห่งชาติอังกฤษ ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ นอกจากนี้หอสมุดแห่งชาติอังกฤษยังมีความพยายาม

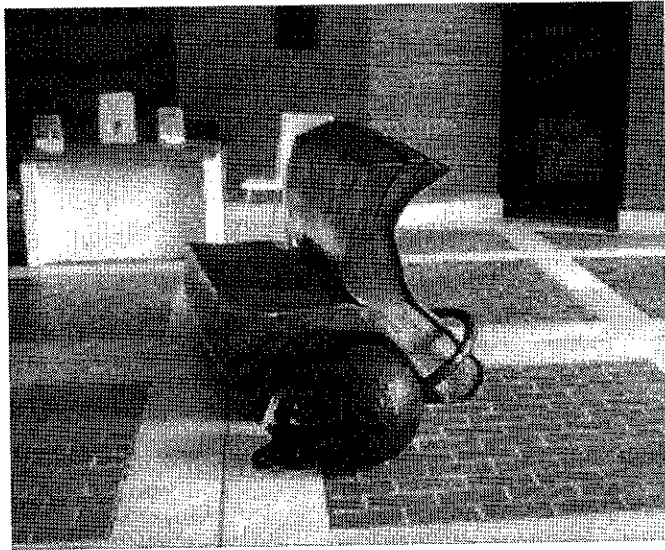
ที่จะเก็บรักษาเอกสารต่างๆไว้สำหรับคนรุ่นหลัง โดยการใช้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อเก็บรักษาข้อมูลต่าง ๆ บนเว็บไซต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอกสารสำคัญ เช่น มหากฎบัตร Magna Carta ซึ่งถือเป็นเอกสารสำคัญเก่าแก่ชิ้นหนึ่งของโลก และมีขึ้นเพื่อจำกัดอำนาจของผู้ปกครองมิให้ทำอะไรตามอำเภอใจ และเป็นการวางรากฐานหลักนิติธรรมในการปกครอง

บริเวณที่น่าสนใจของหอสมุดแห่งชาติ

1. บริเวณลานด้านหน้าโถงหอสมุดฯ ในบริเวณดังกล่าวมีเก้าอี้รูปหนังสือติดตรวนเปิดวางอยู่ เรียกว่า Setting on their history เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจว่า "Mankind has ever learned from their mistakes" (มนุษยชาติไม่เคยเรียนรู้จากความผิดพลาดของตนเอง)

2. ส่วนกลางของหอสมุดฯ เป็นหอศิลป์ที่เก็บหนังสือของสมเด็จพระเจ้าจอร์จของอังกฤษ มีความสูงตั้งแต่ชั้นล่างสุด จนถึงบนสุดของหอสมุดฯ ตู้เก็บหนังสือเหล่านี้เป็นกระจกสองชั้น ระหว่างกระจกสองชั้นเป็นเจลเหลว ซึ่งเป็นฉนวนกันไฟ หากมีไฟไหม้หอสมุดฯ ตู้กระจกกันไฟจะสามารถป้องกันไฟได้นาน 2 ชั่วโมง หอศิลป์นี้เรียกว่า The Heart of the Library จากที่ตั้งของหอศิลป์เองและจากหนังสือที่ถือว่าเป็นหัวใจของหอสมุดฯ ดังนั้นหากมีผู้ใช้บริการสนใจสืบค้นข้อมูลจากหนังสือส่วนนี้ ต้องแจ้งความประสงค์กับบรรณารักษ์ และต้องอ่านภายในหอศิลป์เท่านั้น

หอสมุดแห่งชาติอังกฤษมีทั้งหมด 6 ชั้น ประกอบไปด้วย ชั้น Lower Ground Floor เป็นส่วนของ PACCAR Gallery ห้องแสดงภาพให้เห็นวิวัฒนาการของการถ่ายภาพ และยังมีห้องสำหรับฝึก

ปฏิบัติการทางเสียง และภาพด้วย , Ground Floor คือส่วนที่เป็นทางเข้าด้านหน้าของหอสมุดฯ ติดกับลาน Piazza ด้านซ้ายของชั้นนี้จะเป็นร้านขายหนังสือ และของที่ระลึกต่างๆ มากมาย ส่วนด้านขวาจะเป็นส่วนของ Information Service คือ เคาน์เตอร์ให้บริการทำบัตรสมาชิก และสำหรับผู้มาติดต่อบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่พานำชมหอสมุดฯ และยังมีส่วนของ Public Access Catalogue สำหรับผู้ใช้ที่ต้องการสืบค้นหนังสือ วัสดุอิเล็กทรอนิกส์ และเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีให้บริการในหอสมุดฯ

Upper Ground Floor เป็นส่วนที่จัดแสดงดวงตราไปรษณียากรโบราณจากทั่วโลก รวมถึงของประเทศไทยด้วย ถัดจากส่วนแสดงไปรษณียากรไปทางด้านขวามือก็จะเป็น Model ของหอสมุดฯ ด้านซ้ายมือเป็นห้อง The Sir John Ritblat Gallery: Treasures of the British Library ซึ่งเป็นห้องแสดงสมบัติอันล้ำค่า 10 ชิ้น โดยส่วนใหญ่เป็นเอกสารศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนา ด้านในของห้องนี้เป็นห้อง Turning the pages มีคอมพิวเตอร์ระบบสัมผัสที่บรรจุโปรแกรมพิเศษ เรียกว่า Turning the pages ที่สามารถอ่านหนังสือจากคอมพิวเตอร์โดยพลิกแต่ละหน้าได้เหมือนอ่านหนังสือจากเล่มจริง เป็นห้อง Virtual books ของหอสมุดฯ สำหรับห้องดังกล่าวนี้ทางหอสมุดฯ ไม่อนุญาตให้ถ่ายภาพ โดยมีส่วนจัดแสดงที่เปิดให้สามารถเข้าชม ดังนี้

ชั้นที่ 3 ประกอบด้วยห้องนั่งอ่านหนังสือของแผนกวิทยาศาสตร์ ห้องเก็บและรวบรวมแผนที่ และศูนย์เอเชียและแอฟริกา

ชั้นที่ 2 ชั้นนี้ประกอบไปด้วยห้องนั่งอ่านหนังสือแผนกมนุษยศาสตร์ แผนกวิทยาศาสตร์ ห้องต้นฉบับเอกสารที่เขียนด้วยมือ และชั้นสุดท้ายชั้น

ชั้นที่ 1 สำหรับในชั้นนี้ประกอบไปด้วยห้องนั่งอ่านหนังสือ แผนกสังคมศาสตร์ ห้องหนังสือหายากและการดนตรี ซึ่งรวมอยู่ในห้องเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีศูนย์ธุรกิจเป็นส่วนบริการที่ได้รับความนิยมมากที่สุดส่วนหนึ่ง โดยจะมีเครือข่ายธุรกิจต่างๆมาเป็นพี่เลี้ยงช่วยเราในการทำธุรกิจตั้งแต่เริ่มต้นวางแผนธุรกิจจนกระทั่งเราประสบความสำเร็จ และหากสมาชิกท่านใดต้องการหางานทำ หรือสนใจงานธุรกิจด้านไหนก็สามารถเขียนประวัติส่วนตัวของตนเองติดไว้ที่บอร์ดในห้องนี้ได้ และเมื่อผู้ประกอบการธุรกิจต่าง ๆ ได้อ่านและพบผู้ที่มีคุณสมบัติตรงกับที่ต้องการรับสมัคร ก็จะทำการติดต่อเรียกสัมภาษณ์ หรือในทางกลับกันผู้ประกอบการธุรกิจต่างๆจะมาเป็นผู้เขียนคุณสมบัติ ตำแหน่งที่ต้องการจะเปิดรับสมัครไว้ ซึ่งถือว่าเป็นการบริการของหอสมุดฯ ที่มีประโยชน์อย่างมากแก่ชุมชน

โดยชั้นที่ 1 เป็นชั้นที่สำคัญที่สุดของส่วนจัดแสดงที่เป็นสถานที่จัดแสดงหนังสือเก่าแก่ และหายากมากมาย รวมไปถึง “มหากฎบัตร Magna Carta” เอกสารสำคัญที่มีอายุกว่า 800 ปี เอกสารต้นแบบสำคัญทางกฎหมายของโลกที่วางรากฐานการปกครองโดยหลักนิติธรรม การจำกัดอำนาจผู้ปกครองไม่ยินยอมให้ผู้ปกครองทำอะไรตามอำเภอใจ ทั้งยังเป็นการวางรากฐานการปกครองแบบรัฐสภา และการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ความเป็นมาของมหากฎบัตร Magna Carta

รัฐธรรมนูญนั้นถือว่าเป็นกฎหมายหลักในการบริหารประเทศ วางกรอบ กฎ กติกา กฎหมายใดจะมาขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญไม่ได้ หาก กฎ หรือกฎหมายใดมีความขัดแย้งถือว่า กฎ หรือกฎหมายนั้นใช้ไม่ได้ ทุกรัฐทุกประเทศล้วนแต่มีรัฐธรรมนูญทั้งสิ้นมีได้แบ่งแยกกว่าเป็นรัฐเผด็จการหรือประชาธิปไตย เพราะรัฐธรรมนูญคือกฎเกณฑ์หลักในทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับรัฐและอำนาจรัฐ ดังนั้น รัฐธรรมนูญจึงมีลักษณะพิเศษที่สำคัญอย่างน้อย 3 ประการคือ

1. เป็นกฎหมายสูงสุดเหนือกฎหมายทั้งปวง
2. เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักและวิธีการในการปกครองประเทศตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจต่าง ๆ (นิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ)
3. เป็นกฎหมายหลักในการบังคับใช้ การเปลี่ยนแปลงแก้ไข และการตีความที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากกฎหมายธรรมดา

“รัฐธรรมนูญ” กับ “กฎหมายรัฐธรรมนูญ” มีความต่างกัน คือ

“กฎหมายรัฐธรรมนูญ” เป็นคำกว้างซึ่งคลุมถึงรัฐธรรมนูญด้วย หมายถึง ตัวบทกฎหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษรและจารีตประเพณีการเมืองการปกครองที่รับรู้กันในทางปฏิบัติ รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายที่ออกมาโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญและที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้รัฐธรรมนูญ หรือที่เรียกกันอย่างเป็นทางการว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติโดยทั่วไปแล้วนั้นเรามักจะเรียกชื่อกฎหมายสูงสุดที่ใช้เป็นหลักในการปกครองประเทศว่า “รัฐธรรมนูญ” เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐ

ฝรั่งเศส แต่จะไม่เรียกว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส แม้ว่ารัฐธรรมนูญจะเป็นกฎหมายชนิดหนึ่งก็ตาม

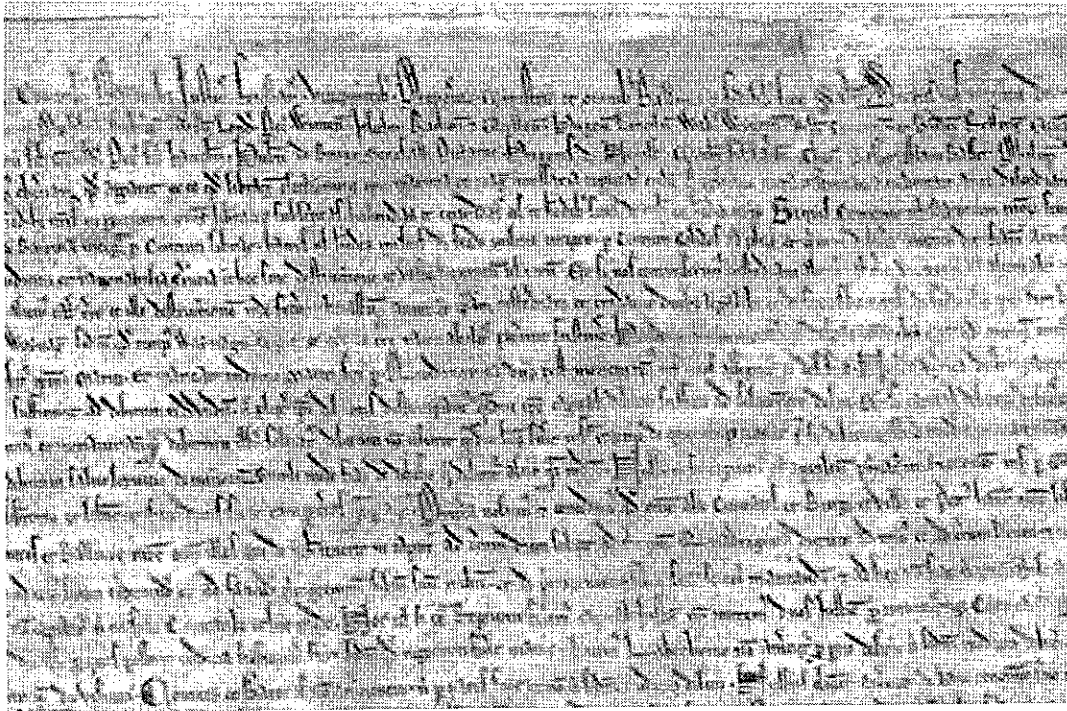
ความเป็นมาของรัฐธรรมนูญนิยม

แนวความคิดเรื่อง “รัฐธรรมนูญนิยม” (Constitutionalism) ก็คือแนวคิดที่ต้องการสร้างรัฐธรรมนูญที่มีความเหมาะสม สมบูรณ์แบบขึ้นมาเพื่อเป็นหลักและกติกาสำคัญในการปกครองรับรองหลักการที่ว่าอำนาจสูงสุดเป็นของประชาชน หลักที่ว่าด้วยเรื่องสิทธิเสรีภาพ หลักที่ว่าด้วยการปกครองโดยใช้หลักนิติธรรม หลักที่ว่าการปกครองด้วยเสียงข้างมาก ดังนั้น รัฐธรรมนูญนิยมกับประชาธิปไตยจึงเป็นเรื่องที่จะต้องเคียงคู่กันตลอดไป แนวความคิดเรื่องรัฐธรรมนูญนิยมนี้ได้เกิดขึ้นมานานแล้วในประเทศตะวันตกทั้งในยุโรปและอเมริกา ซึ่งจุดกำเนิดแท้จริงมาจากความคิดที่จะลดอำนาจและควบคุมการใช้อำนาจของกษัตริย์ไม่ให้มีมากเกินไป และที่สำคัญก็คือแนวความคิดในการที่จะรักษาสีทธิและเสรีภาพของประชาชนให้รอดพ้นจากการกดขี่ข่มเหงของผู้ปกครอง

ในประเทศอังกฤษการเกิดขึ้นของมหาบัตร Magna Carta ในปี ค.ศ. 1215 ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของขบวนการรัฐธรรมนูญนิยม เพราะเนื้อหาของสาระของเรื่องนี้ก็คือการจำกัดอำนาจของผู้ปกครองและการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

กล่าวคือ พระเจ้าจอห์นแห่งอังกฤษเป็นคนโหดร้ายทารุณ ชอบใช้อำนาจตามอำเภอใจ ชอบทำสงครามและขยายดินแดน เมื่อยกทัพไปที่ใดก็มักมีคำสั่งให้ราษฎรในละแวกนั้นออกมาต้อนรับปรนนิบัติ กองทัพ มีการเรียกเก็บภาษีอากรอย่างไม่เป็นธรรม ตลอดจนมีการลงโทษราษฎรด้วยความไม่ยุติธรรม จนสร้างความเดือดร้อนไปทั่วดินแดนอังกฤษ จนในที่สุดประมาณกลางเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1215 เหล่าขุนนางและพระราชาคณะจำนวน 25 คน ได้ทำการบีบบังคับ (ยึดอำนาจเจียบ) ให้พระเจ้าจอห์นลงนามในเอกสารสำคัญฉบับหนึ่ง ซึ่งบางส่วนดัดแปลงมาจากกฎหมายแห่งคลาเรนดอน ในสมัยพระเจ้าเฮนรีที่ 1 และพระเจ้าเฮนรีที่ 2 และบางส่วนได้ร่างขึ้นใหม่เหมาะแก่กาลสมัย จุดมุ่งหมายเพื่อต้องการแก้ไขปัญหามืองอันเกิดจากการกระทำของพระเจ้าจอห์นนั่นเอง เอกสารสำคัญฉบับนี้ไม่มีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการ แต่มักจะเรียกกันโดยทั่วไปว่า “มหาบัตร” (The Great Charter) และต่อมาภายหลังได้มีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการเป็นภาษาละตินว่า “แม็กนา คาร์ต้า” (Magna Carta) ซึ่งแปลว่า “มหาบัตร”

มหากฎบัตร Magna Carta ประกอบด้วยบทบัญญัติทั้งสิ้น 60 มาตรา อันเป็นความประสงค์ของเหล่าขุนนางและพระราชาคณะที่จะจำกัดอำนาจของพระเจ้าจอห์นและรัฐบาลของพระองค์ทั้งสิ้น หมวดสุดท้ายถึงกับมีการกำหนดไว้ว่า หากพระเจ้าจอห์นและรัชทายาทไม่รักษาคำมั่นสัญญาตามมหากฎบัตรนี้คณะขุนนาง 25 คนมีสิทธิที่จะยึดอำนาจและทำการเปลี่ยนพระมหากษัตริย์ได้

สำหรับในประเทศฝรั่งเศสนั้นจุดเริ่มต้นของรัฐธรรมนูญนิยมมาจากปฏิกริยาที่มีต่อระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ในศตวรรษที่ 17 ที่ได้ใช้อำนาจบารมีของตนในการปกครองบ้านเมืองมากกว่าที่จะใช้กฎระเบียบแนวรัฐธรรมนูญเป็นหลักในการปกครอง และจากการมีอำนาจมีแบบเบ็ดเสร็จทำให้พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ได้ยืนยันกับข้าราชการ และประชาชนทั้งหลายว่า “ข้านี้แหละคือรัฐ” (l'Etat C'est moi) ซึ่งเท่ากับเป็นการตอกย้ำความยิ่งใหญ่ของปกครองนั่นเอง แต่ในขณะที่เดียวกันก็ส่งผลให้ปัญญาชนร่วมสมัยเกิดปฏิกริยาต่อต้านและเรียกร้องให้มีการปฏิกรูปกฎเกณฑ์ทางสังคมขึ้นมาใหม่ ซึ่งก็คือการสร้างรัฐธรรมนูญที่ผู้ปกครองรัฐจะต้องให้ความเคารพเช่นเดียวกับประชาชนผู้อยู่ใต้ปกครอง ทำให้เกิดการปฏิวัติใหญ่ในปี ค.ศ. 1789 ซึ่งส่งผลทำให้เกิดการจัดทำปฏิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและพลเมือง เมื่อ 26 สิงหาคม 1789 มีทั้งสิ้น 17 มาตรานั้นได้มีการกำหนดเรื่องหลักประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชนไว้อย่างชัดเจน

ช่วงปลายศตวรรษที่ 18 แนวคิดรัฐธรรมนูญนิยมได้แพร่กระจายเข้าไปในอเมริกา ผ่านทางผู้อพยพจากยุโรปซึ่งต้องการที่จะแสวงหาเสรีภาพทางการเมืองทางสังคม ตลอดจนแสวงหาโอกาสในการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการมีหลักประกันเรื่องสิทธิภาพจากผู้ปกครองอาณานิคม จนในที่สุดสงครามประกาศเอกราชจากอังกฤษก็เกิดขึ้น และรัฐธรรมนูญแห่งฟิลาเดลเฟียได้ถูกตราขึ้น ในปี ค.ศ. 1787 ซึ่งได้กลายมาเป็นรัฐธรรมนูญสมัยใหม่ฉบับแรกของโลก

ขบวนการแนวคิดเรื่องรัฐธรรมนูญนิยมนั้นมีเป้าหมายครอบคลุมอยู่สามเรื่องหลัก ๆ ได้แก่ ประการแรก การขจัดระบอบเผด็จการให้หมดสิ้นไป ไม่ว่าจะเป็นที่การใช้อำนาจโดยผลการของผู้ปกครองหรือการใช้อำนาจเกินขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ซึ่งถือเป็นอันตรายต่อเสรีภาพของประชาชนอย่างยิ่ง ประการที่สอง การกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ จะต้องมีความชัดเจน ไม่คลุมเครือขาดความแน่นอนหรือขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้กำหนด เพราะเป็นกฎเกณฑ์ที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติตาม และ ประการที่สาม ได้แก่ เรื่องการสร้าง ความมั่นคงให้กับสถาบันทางการเมืองอันจะนำไปสู่การเมืองที่มีความมั่นคงและมีประสิทธิภาพในที่สุด

ประวัติ Roly Keating
ผู้อำนวยการหอสมุดแห่งชาติ (British Library)

Roly Keating เกิดเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 1961 เข้ารับตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการหอสมุดแห่งชาติอังกฤษ เมื่อเดือนกันยายน 2012 Keating จบการศึกษาที่ Westminster school, London และจบการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่ Balliol College, Oxford

ประสบการณ์การทำงาน

Keating ได้เข้าทำงานที่ BBC ในปี 1983 และได้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญหลายตำแหน่ง คือ

- (1) เป็นผู้ผลิตและผู้อำนวยการของแผนกศิลปะและการดนตรี ได้ผลิตรายการ Omnibus Bookmark ปี 1992-1997 และรายการ Arena
- (2) เคยเป็นบรรณาธิการของ The Late Show ใน 1997 และเป็นหัวหน้าในการจัดรายการโทรทัศน์สำหรับ UKTV ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ BBC
- (3) ในปี 1999 กลายมาเป็นผู้ควบคุมช่องโทรทัศน์ดิจิทัล
- (4) ปี 2000 รับผิดชอบควบคุม Arts Commissioning
- (5) ในเดือนธันวาคม ปี 2001 ดำรงตำแหน่งผู้ควบคุมโทรทัศน์ดิจิทัลสถานี BBC 4
- (6) ในปี 2003 ได้เข้าร่วมเป็นผู้นำโครงการ BBC's Charter Review project เป็นเวลา 6 เดือน ในเดือนมิถุนายน 2004 เป็นผู้ควบคุมรายการของ BBC 2 จนถึงปี 2008 และดำรงตำแหน่งเป็นผู้ควบคุม BBC 1 ชั่วคราว จากการที่ Peter Fincham ลาออก ในเดือนตุลาคม 2007

ก่อนที่จะดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการคนสำคัญของ BBC Keating ได้ถูกเชิญให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการหอสมุดแห่งชาติอังกฤษ ปัจจุบันถือว่าเขาเป็น 1 ใน 328 คนที่ได้รับเงินเดือนจากภาษีประชาชนมากที่สุดในปี 2015

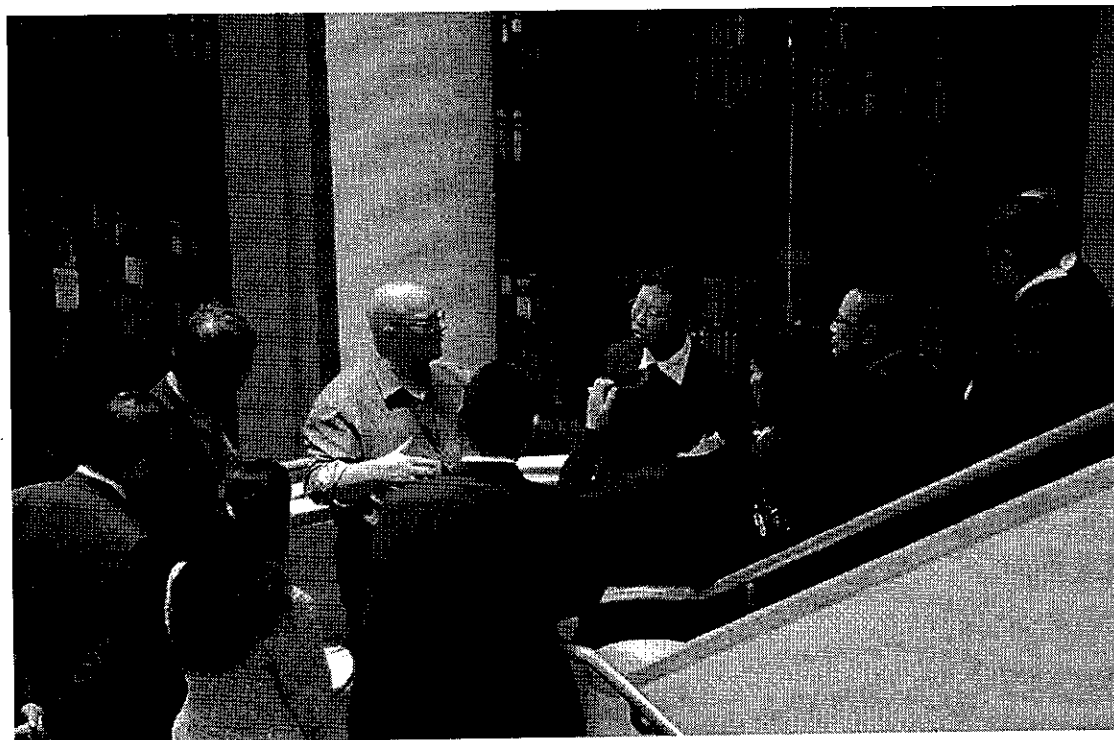
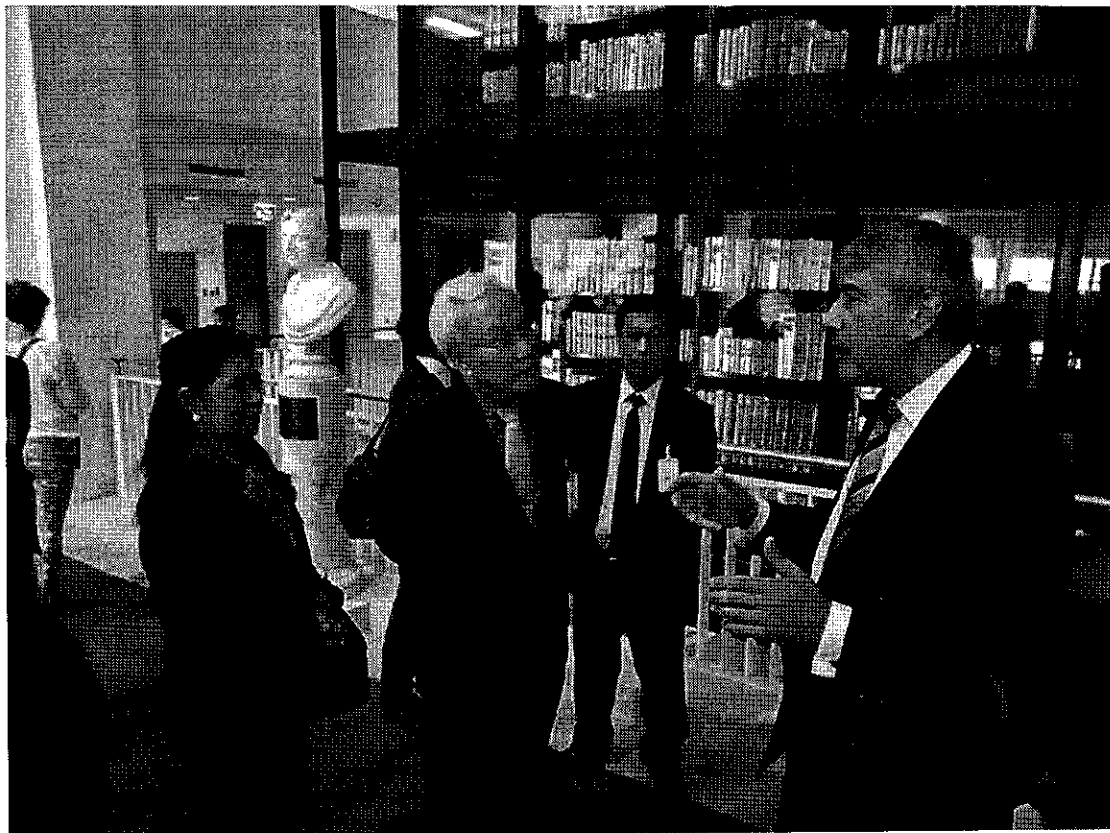
ผลสรุปการบรรยาย

- เป็นองค์กรที่รวบรวมทรัพยากรสารสนเทศที่ผลิตในสหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์ โดยมีการพัฒนาเทคโนโลยีการจัดเก็บอยู่เสมอ
- มีการเก็บรวบรวมสื่อทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น รูปแบบสิ่งพิมพ์ ดิจิตอล กว่า 150 ล้านรายการ ในทุก ๆ ภาษาทั่วโลก ทั้งในและต่างประเทศรวมไปถึงประเทศอาณานิคมด้วย
- ปัจจุบันหอสมุดแห่งชาติอังกฤษได้พัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และการสืบค้น ให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษา
- เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาเอกสาร หรือหนังสือที่อยู่นอกห้องสมุดทั้งในหรือนอกประเทศ หอสมุดแห่งชาติอังกฤษสามารถจัดหาได้จากเครือข่ายห้องสมุดทั่วโลก
- เป็นสถานที่รวบรวมหนังสือพิมพ์ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน ของทั่วโลก โดยสามารถสืบค้นย้อนหลังไปกว่า 300 ปี
- เป็นสถานที่เก็บเอกสารโบราณ รวมไปถึง แมกนาร์คาร์ทาร์ (ฉบับจริงเขียนด้วยภาษาลาติน) ด้วยวิธีการพิเศษ ควบคุมอุณหภูมิ ความชื้น และป้องกันแสงแฟลชเพื่อการเก็บรักษาที่ยาวนาน

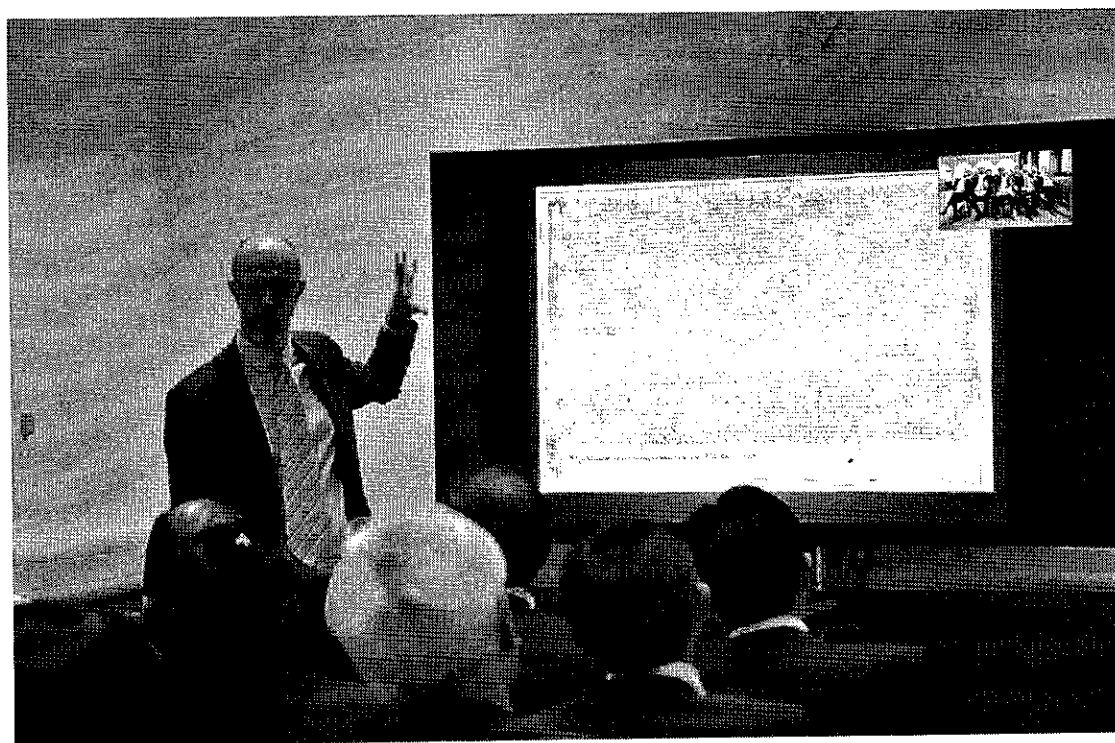
มหากฎบัตร Magna Carta

- มีที่มาจากรากฐานของการปฏิรูปทางความคิด บนบรรทัดฐานทางหลักธรรมศาสนา ซึ่งเป็นการแสดงอิทธิพลจากฝ่ายศาสนจักร โดยพระสันตปาปาเรียกร้องให้ฝ่ายอาณาจักรโดยพระเจ้าจอห์นยึดกรอบหลักธรรมและจารีตประเพณีในการปกครองโดยการจำกัดอำนาจของฝ่ายปกครองและคุ้มครองสิทธิของฝ่ายถูกปกครองด้วย
- เป็นคุณูปการต่อการพัฒนาหลักการปกครองภายใต้กฎหมายแทนอำเภอใจและการเคารพสิทธิของเสรีชนอันเป็นคุณูปการอย่างสำคัญยิ่งต่อการสร้างหลักนิติธรรมและประชาธิปไตยในระบบการเมืองการปกครองทั้งของอังกฤษและนานาประเทศในเวลาต่อมาด้วย
- มีแง่มุมที่เป็นมรดกทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจจากข้อสังเกตที่มีการแสดงความเป็นมาของมหากฎบัตรไว้ในโบสถ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของ the Honorable Society of the inner Temple ซึ่งเป็นหนึ่งในสี่ขององค์กรเนติบัณฑิตยสภาอังกฤษ อันน่าสับสนนั้นฐานได้ว่าเป็นการสะท้อนถึงบทบาทของฝ่ายศาสนจักรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความเป็นมาของมหากฎบัตรในประวัติศาสตร์อังกฤษอีกด้วย

การศึกษาดูงาน ณ หอสมุดแห่งชาติอังกฤษ

การศึกษาดูงาน ณ หอสมุดแห่งชาติอังกฤษ

ภาคผนวก

INDIA
&
ITS STATUTORY FRAMEWORK

Embassy of India, Bangkok
02 March 2016

INDIA,

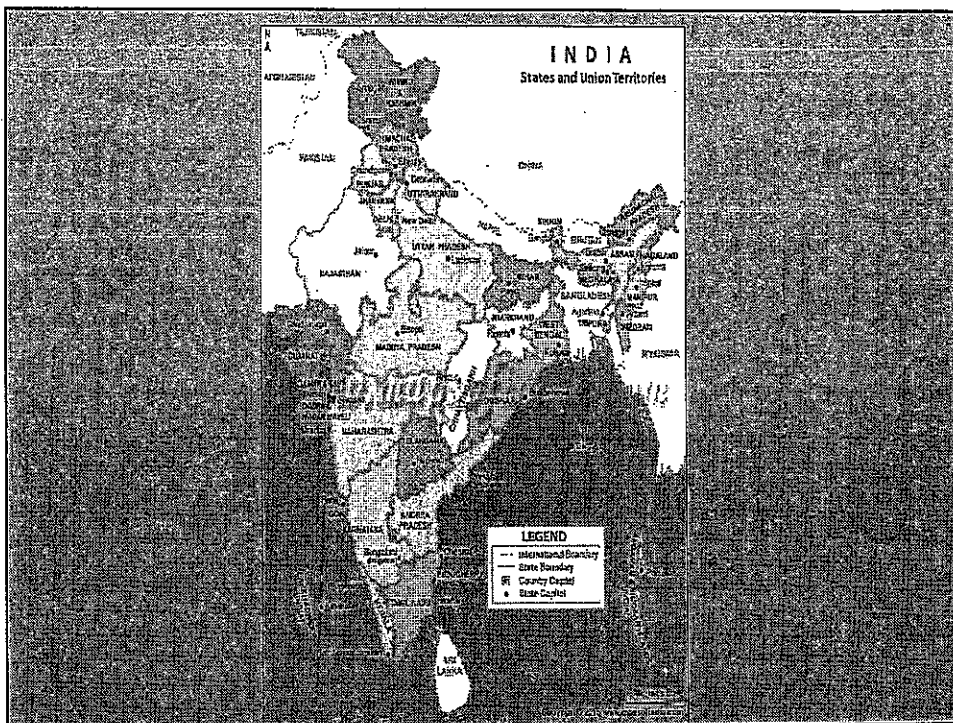
shall be a Union of States

THE LAND

- India is one of the oldest civilizations in the world with a kaleidoscopic variety and rich cultural heritage.
- Being the 7th largest country in the world, it covers an area of 32,87,263 sq. km (1,269,346 sq. mi), extending from the snow-covered Himalayan heights to the tropical rain forests of the south.
- Our neighbours include Afghanistan and Pakistan to the north-west, China, Bhutan and Nepal to the north, Myanmar to the east, and Bangladesh to the east of West Bengal. Sri Lanka is separated from India by a narrow channel of sea in south.
- Entire Coastline is 7,517 km encompassing the mainland, Lakshadweep Islands, and the Andaman & Nicobar Islands.
- Terrain of the mainland comprises of four regions, namely the great mountain zone, plains of the Ganga and the Indus, the desert region, and the southern peninsula.

DEMOGRAPHY & CULTURE

- India's population, as on 1st March 2011 stood at 1,210,193,422 (623.7 million males and 586.4 million females).
- Life Expectancy Rate is 65.8 years (Males); 68.1 years (Females) in the period 2006-2011.
- Sex Ratio is 940 females per 1000 males according to 2011 census.
- All the five major racial types – Australoid, Mongoloid, Europoid, Caucasian, and Negroid find representation among the people of India.
- According to the 2001 census, out of the total population of 1,028 million in the Country, Hindus constituted the majority with 80.5%. Muslims came second at 13.4%, followed by Christians, Sikhs, Buddhists, Jains, and others.
- 22 different Indian languages have been recognised by the Constitution of India, of which Hindi is an Official language.
- Constitution empowers Parliament to provide by law for continued use of English for official purposes.
- The literacy rate in the Country stands at 74.04 per cent, 82.14% for males and 65.46% for females.

GOVERNANCE

- Republic of India or "Bharat Ganrajya" – a Sovereign Socialist Secular Democratic Republic with a Parliamentary system of Government.
- National Capital is New Delhi.
- A federation of 29 States and 7 Union Territories.
- Won Independence from British Colonial Rule of over 200 years on 15th August 1947.
- The Constitution came into force on 26th January 1950.
- The Constitution is the fountain source of the legal system and governance in the Country.
- Executive Branch – The President is the Head of the State, while the Prime Minister is the Head of the Government, and runs office with the support of the Council of Ministers.
- Legislative Branch – The Indian Legislature comprises of the Lok Sabha (House of the People) and the Rajya Sabha (Council of States) forming both the Houses of the Parliament.
- Judicial Branch – The Supreme Court of India is the apex body of the Indian legal system, followed by High Courts and subordinate Courts.

CONSTITUTION

- Constitution is a set of fundamental principles or established precedents according to which a state is governed.
- It is the Supreme law of the land and all other laws have to conform to it.
- Constitution mainly describes –
  1. relationship between the state and its citizens
  2. Relationship between the three wings of the State – legislative, executive & judiciary
- Legislature makes laws; Judiciary interprets these laws; and Executive enforces these laws

HISTORY OF GOVERNING LAWS IN INDIA

- 33 Edicts of Emperor Ashoka in 3rd century BC
- Significant changes after British crown gained complete sovereignty over India in 1858
- The important legislations in British rule were
  1. Government of India Act, 1858 bringing India under the direct rule of Britain
  2. Indian Councils Act, 1861 introducing legislative wing for the first time
  3. Indian Councils Act, 1892 bringing element of executive accountability towards legislature as the latter was given powers to discuss budgets
  4. Indian Councils Act, 1909 introducing the concept of direct elections for legislatures
  5. Government of India Act, 1915 consolidating the legal concepts introduced in preceding half century

- Government of India Act, 1919 introducing bicameral legislature and sowing seeds of federalism by granting some autonomy to provinces
- Government of India Act, 1935 further enhancing the scope of federalism. Also strengthened the division of electorates on religious grounds
- Indian Independence Act, 1947 granting freedom to British India and dividing the country into two states – India & Pakistan
- Constitution Came into effect on January 26th, 1950 and India becomes a Republic.

INDIAN CONSTITUTION

CONSTITUENT ASSEMBLY

- Indian Constitution was drafted by a Constituent Assembly
- The original Constituent Assembly for undivided India was of 385 members of which 292 members were elected by the provincial assemblies and 93 were nominated by the Princely States
- December 9, 1946 the Constituent Assembly of Undivided India meets for the first time
- Sachidanand Sinha was the first President of the Constituent Assembly who was later replaced by Dr. Rajendra Prasad. Dr. Rajendra Prasad after promulgation of the Constitution became the first President of the Republic of India.
- Drafting Committee under the leadership of Dr. B.R. Ambedkar formed on August 29th, 1947 to draft the Constitution
- 299 member Constituent Assembly for the Independent India meets for the first time on October 31st, 1947
- Constituent Assembly passes the Constitution on November 26th, 1947

PREAMBLE

WE, THE PEOPLE OF INDIA, having solemnly resolved to constitute India into a SOVEREIGN SOCIALIST SECULAR DEMOCRATIC REPUBLIC and to secure to all its citizens:

JUSTICE, social, economic and political;

LIBERTY of thought, expression, belief, faith and worship;

EQUALITY of status and of opportunity;

and to promote among them all

FRATERNITY assuring the dignity of the individual and the unity and integrity of the Nation;

Preamble:

- It indicates the source from which the Constitution derives its authority
- &
- Also states the objectives which the Constitution seeks to establish and promote

PHILOSOPHY

- Constitution ordained by people of India and thus Sovereign and Independent
- Proclamation as Republic
- Representative Democracy – Government of the people, by the people and for the people
- Creation of Federation of states
- Economic justice
- Equality before law
- secularism
- Promotion of international peace

FEATURES

- The Indian Constitution (as on September 2012) consisted of Preamble and 25 parts containing 463 articles, 12 schedules, 2 appendices and 97 amendments
- Drawn from different sources and incorporates the accumulated experience of different constitutions
- Elaboration of Federal Structure and division of power between Center and States
- Inclusion of detailed administrative provisions like structure & role of judiciary, public services and election commission
- Grant of both justiciable and non-justiciable rights
- Universal franchise with out communal representation
- Fine balance between Parliamentary supremacy and judicial review
- Integration of 552 Indian princely states in Union
- Parliamentary system of Governance

STRUCTURE

1. Part I – Union & its Territory
2. Part II – Citizenship
3. Part III – Fundamental Rights
4. Part IV – Directive Principles of the State Policy
5. Part IV A – Fundamental duties
6. Part V – The Union
7. Part VI – The States
8. Part VII – States in the B part of the 1st schedule (stands repealed)
9. Part VIII – The Union Territories
10. Part IX – The Panchayats
11. Part IX A – The Municipalities
12. Part X – The Scheduled Areas

- 13. Part XI – Relations between the Union and the States
  - 14. Part XII – Finance, property, contracts and suits
  - 15. Part XIII – Trade and Commerce within territory of India
  - 16. Part XIV – Services under the Union and the States
  - 17. Part XIV A – Tribunals
  - 18. Part XV – Elections
  - 19. Part XVI – Special Provisions relating to Certain classes
  - 20. Part XVII – Languages
  - 21. Part XVIII – Emergency provisions
  - 22. Part XIX – Miscellaneous
  - 23. Part XX – Amendment of the Constitution
  - 24. Part XXI – Temporary, Transitional and Special Provisions
  - 25. Part XXII – Short title, date of commencement, Authoritative text in Hindi and repeals
- These 25 chapters contain 450 articles besides 12 Schedules and 2 Appendices

FEDERAL SYSTEM

- Union of States
  - Supremacy of Constitution
  - Division of Power
  - Existence of independent judiciary
  - Has some unitary features also because of peculiar nature of Indian polity –
1. Single citizenship
  2. Single Constitution
  3. Power of Union to override the States in some matters
  4. Power of parliament to alter boundaries of States
  5. Integrated Judicial system
  6. Emergency provision
  7. Appointment of Governors

FUNDAMENTAL RIGHTS

- Right to equality
- Right to particular freedoms
- Right to freedom of religion
- Right against exploitation
- Cultural and Educational Rights
- Right to constitutional remedies

- Art 14 – equality before law and equal protection of law
- Art 15 – prohibition of discrimination on the grounds of Religion, race, caste, sex or place of birth
- Art 19 – the six freedoms for citizens –
  1. Freedom of speech and expression
  2. To assemble peacefully and without arms
  3. To form associations and unions
  4. To move freely throughout the territory of India
  5. To reside and settle in any part of India
  6. To practice any profession
- Art 21 – protection of life and liberty
- Art 23 – right against exploitation
- Art 25–28 – freedom of Conscience and free profession, practice and propagation of religion
- Art 32 – direct intervention by Supreme Court for enforcement of fundamental rights

DIRECTIVE PRINCIPLES

- Certain ideals particularly economic which the State should strive for
- Certain directions to the Legislature and the Executive to show in what manner the State should exercise its powers
- Certain rights of the citizens which are not enforceable at fundamental rights but State should aim at securing those through policy
- Progress achieved includes areas of Local bodies reforms, education and rural development

UNION GOVERNMENT

- Union Legislature is Bicameral i.e. consists of two houses namely Lok Sabha and Rajya Sabha
- Lok Sabha consists of 545 members of which 543 are directly elected by the people in general elections and two are nominated
- Rajya Sabha consists of 250 members of which 238 are elected by the members of the State legislatures & Union territories and 12 are nominated
- Union executive is headed by the President who acts on the advise of Council of Ministers led by the Prime Minister
- Council of Minister stays in office till the Prime Minister has majority in Lok Sabha
- Ministers can be from any of the houses
- Legislations except Finance Bill need approval of both the houses for enactment

GOVERNMENTS OF THE STATES

- Most states have single house i.e. the State assembly, the members of which are directly elected by the people
- Few states have second house i.e. Legislative Council, the members of which are selected through processes of election by the members of assembly, certain groups and through nominations
- State assembly has paramount authority over state legislation
- State Executive is headed by Governor who acts on the advice of Council of Ministers under the leadership of Chief Minister
- Governor is nominated by the Union Government
- Chief Minister has to enjoy the support of majority in the state Assembly for staying in power

DISTRIBUTION OF LEGISLATIVE AND EXECUTIVE POWERS

- The legislative powers are distributed along:
  1. Territory of jurisdiction
  2. Subjects
- Subjects divided under 3 lists- Union list (97 items), State list (61 items) and Concurrent list (52 items)
- Residual powers rest with the Union Government

LEGAL SYSTEM

LAW, COURTS AND THE CONSTITUTION

- one of the oldest legal systems in the world.
- law and jurisprudence stretches back into the centuries
- a living tradition - grown and evolved with the lives of its diverse people.
- a federal system with Parliamentary form of Government in the Union and the States, an independent judiciary, guaranteed Fundamental Rights and Directive Principles of State Policy containing objectives which though not enforceable in law are fundamental to the governance of the nation.

SOURCES OF LAW

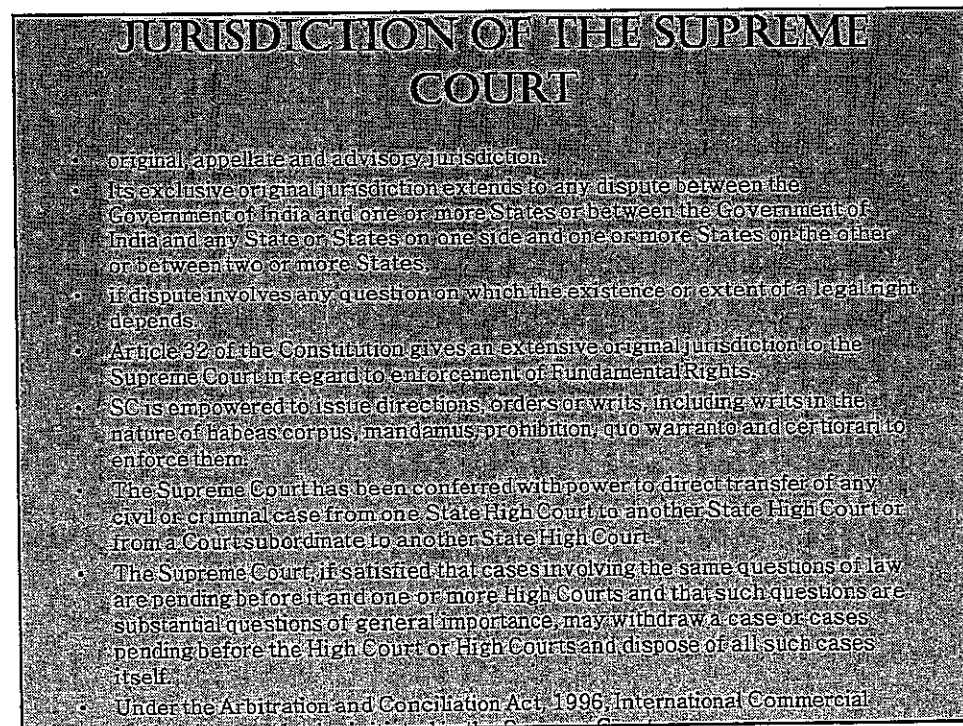
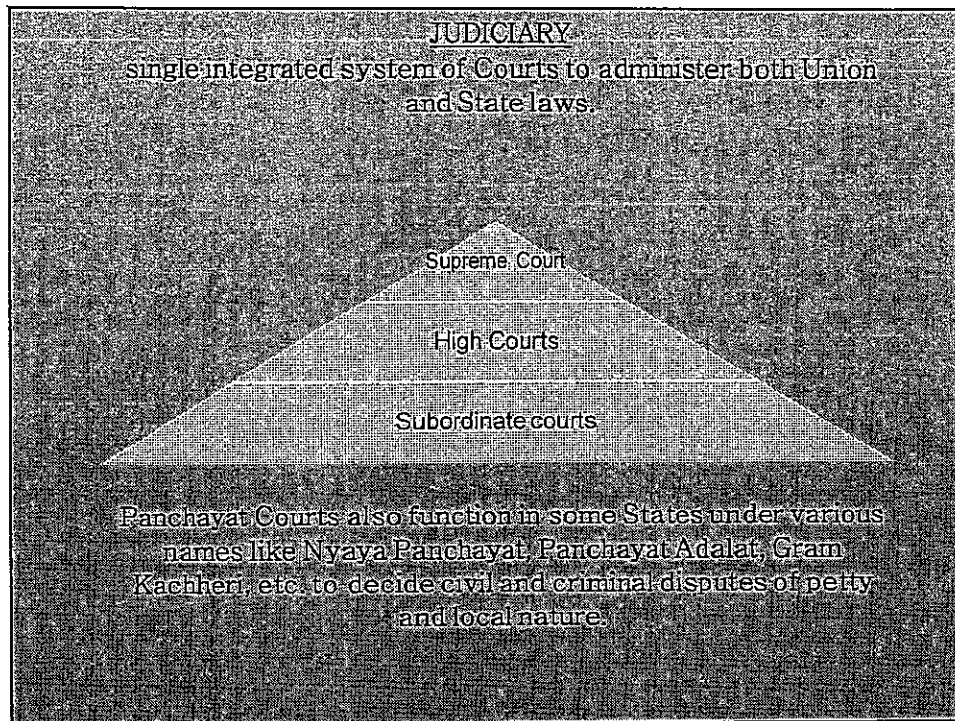
Constitution gives due recognition to statutes, case law and customary law.

Statutes are enacted by Parliament, State Legislatures and Union Territory Legislatures.

Subordinate legislation in the form of rules, regulations as well as by-laws made by Central and State Governments and local authorities like Municipal Corporations, Municipalities, Gram Panchayats and other local bodies.

The decisions of the Supreme Court are binding on all Courts within the territory of India.

Local customs and conventions which are not against statute, morality etc. are to a limited extent also recognized and taken into account by Courts while administering justice in certain spheres.

APPELLATE JURISDICTION

- The appellate jurisdiction of the Supreme Court can be invoked by a certificate granted by the High Court concerned in respect of any judgement, decree or final order of a High Court in both civil and criminal cases, involving substantial questions of law as to the interpretation of the Constitution.
  - Appeals also lie to the Supreme Court in civil matters if the High Court concerned certifies: (a) that the case involves a substantial question of law of general importance, and (b) that, in the opinion of the High Court, the said question needs to be decided by the Supreme Court.
  - In criminal cases, an appeal lies to the Supreme Court if the High Court
    - (a) has on appeal reversed an order of acquittal of an accused person and sentenced him to death or to imprisonment for life or for a period of not less than 10 years, or
    - (b) has withdrawn for trial before itself any case from any Court subordinate to its authority and has in such trial convicted the accused and sentenced him to death or to imprisonment for life or for a period of not less than 10 years, or
    - (c) certified that the case is a fit one for appeal to the Supreme Court.
- Parliament is authorised to confer on the Supreme Court any further powers to entertain and hear appeals from any judgement, final order or sentence in a criminal proceeding of a High Court.

ADVISORY JURISDICTION

- The Supreme Court has special advisory jurisdiction in matters which may specifically be referred to it by the President of India under Article 143 of the Constitution.
- Appeals also lie to the Supreme Court under several specific Acts.
- Election Petitions under Part III of the Presidential and Vice Presidential Elections Act, 1952 are also filed directly in the Supreme Court.

JURISDICTION OF LOWER COURTS

Each State is divided into judicial districts presided over by a District and Sessions Judge

Principal civil court of original jurisdiction

Can try all offences including those punishable with death.

The Sessions Judge is the highest judicial authority in a district.

Below, there are Courts of civil jurisdiction, known in different States as Munsifs, Sub-Judges, Civil Judges and the like.

Criminal judiciary comprises the Chief Judicial Magistrates and Judicial Magistrates of First and Second Class.

PUBLIC INTEREST LITIGATION

- Supreme Court has started entertaining matters in which interest of the public at large is involved and the Court can be moved by any individual or group of persons either by filing a Writ Petition at the Filing Counter of the Court or by addressing a letter to Hon'ble the Chief Justice of India.
- highlighting the question of public importance for invoking this jurisdiction
- Such concept is popularly known as 'Public Interest Litigation' and several matters of public importance have become landmark cases.
- unique and perhaps no other Court in the world has been exercising this extraordinary jurisdiction
- A Writ Petition filed at the Filing Counter is dealt with like any other Writ Petition and processed as such.
- In case of a letter addressed to Hon'ble the Chief Justice of India the same is dealt with in accordance with the guidelines framed for the purpose.

BOMBAY HIGH COURT

- The High Court of Bombay, which is the chartered High Court and one of the oldest High Courts in the Country. It has Appellate Jurisdiction over the State of Maharashtra, Goa, Daman & Diu and Dadra & Nagar Haveli.
- In addition to the Principal Seat at Bombay, it has benches at Aurangabad, Nagpur, Panaji (Goa).
- The Bombay High Court was inaugurated on 14th August 1862.
- The High Court has at present a sanctioned strength of 75 Judges.
- The Chief Justice of the Bombay High Court is Hon'ble Justice D.H. Waghela.

THE FATHER OF THE CONSTITUTION; DR. B.R. AMBEDKAR

- Dr. BR Ambedkar was the chief architect of the Constitution.
- The text of the Constitution prepared by Ambedkar provided constitutional guarantees and protections for a wide range of civil liberties for individual citizens, including freedom of religion; the abolition of untouchability, and the outlawing of all forms of discrimination.

**MARATHWADA UNIVERSITY
DR. BABASAHEB AMBEDKAR
MARATHWADA UNIVERSITY**

• On 23rd August 1958, the then Prime Minister of India, Jawaharlal Nehru inaugurated the University at Aurangabad in the state of Maharashtra

• Objectives - To disseminate, create and preserve knowledge and understand by teaching, research, extension and service and by effective demonstration and influence of its corporate, extension and society.

• The University is an examination as well as teaching body. It carries out its own teaching departments. At present Marathwada University has 39 Departments

FUNCTIONS

- (1) To play a significant role in the economic, educational, social and cultural development of people of Marathwada.
- (2) To cater to the need of higher education in the region.
- (3) To cultivate and promote the arts, commerce, science, medicine, engineering, technology and other branches of learning and culture.
- (4) To organize maintain and manage university laboratories, libraries, museum and other equipment for teaching and research.
- (5) To contribute to the advancement and dissemination of knowledge by undertaking Post Graduate and research in its own departments as well as through its college and recognized institutions.
- (6) To serve as a nursery of leaders in different walks of life, Professional, industrial, economic, Political, social who can actively help in all direction and in the resuscitation of its unique culture.

Visit of the Supreme Court of Thailand

Monday, 18th July 2016

The role of the Supreme Court of Ireland

Peter Charleton, judge of the Supreme Court

This court is not like the Supreme Court of United States of America. We have never declared the economic policy of the government to be contrary to our Constitution, as happened in the Roosevelt era, we have never declared that gay marriage is legal, as happened last year, and we have never discovered a constitutional right to legalised abortion, like in *Roe v Wade* in 1973. You may say, from that, that we know our place. It's not that. Fundamental to the European legal structure is the principle of legal certainty: you know when you're going to court what the law is but, more than that, even when you are thinking about an action in your private business life you know that the law is not going to be changed, that what is written out is what is going to apply. Fundamental to that law is the Constitution, voted into law by the Irish people in 1937, and it is about that, principally, that I want to speak today on the auspicious visit of the Constitutional Court of Thailand. You are all very welcome: cead míle fáilte.

So, as we are not America, in this country we do not have arguments between the strict constructionists, the teleologists, and those who think that the words of our fundamental laws merely a guide as to what we might do. The attitude of Irish judges is: there is a harp above my head, it has the name of my country on it and this means that I'm as much bound by the law as the people who make it in Dáil Éireann, our parliament, and the people to whom it applies. I must say, that attitude, whether I was sitting as a judge in the High Court and knowing that my decisions could undermine people's hopes if not actually ruin their lives or sitting here in the Supreme Court made it easier for me to decide cases. In effect, I feel that I am not deciding the cases but am merely applying the law to people's legal issues. That way, knowing that I'm not deciding in favour of people because I like them, or don't like them, or like or don't like what they represent, means that I'm free of the awful responsibility of making up the law to fit the circumstances. When you adopt that attitude, then instead of being some kind of source of wisdom, you are merely a judge.

So, what kind of judging goes on in this court? Well, the Constitution in Article 34.2° provides that the court system in Ireland is to be administered by a court of first instance, courts of appeal and a court of final appeal. The High Court is the main court of first instance and it has unlimited

jurisdiction. The Circuit Court covers large areas of the country but is local and limited, though it does serious criminal cases sitting with a jury of 12 ordinary men and women, and the District Court is even more local and limited and does criminal cases which are not very serious without a jury. This is the court of final appeal. Up until 2015, this court heard all appeals from the High Court. This system was devised back in 1937, when there were then 8 judges in the High Court and 5 judges in the Supreme Court. So for nearly 80 years, anyone who had a trial in the High Court, which has full original jurisdiction in relation to every kind of case and which can award either injunctive relief or damages or can overturn administrative decisions or judgement of lower courts on the basis that there is an excess of jurisdiction where the proper procedures were not followed, could appeal their case to the Supreme Court. As the country became busier, the workload of this court became unsupportable. Not only did important cases come before this Court, but every kind of case could end up here. Since we retain the right of people to bring their own cases, that is meant that a lot of what we deal with involve what we call lay litigants; unrepresented people with no lawyer. Sometimes they have a genuine point but sometimes in the background some genuine wrong has been done to them, but in many cases embitterment and obsession make it very close to impossible to find out if there ever really was an injustice. They take up a lot of time

The burdens on this court were becoming insupportable from about the year 2000. Over 80 years the number of judges in the High Court increased from 8 to 40. So with a fivefold increase in the number of judges who were making rulings which could be appealed to the Supreme Court, at one point the number of Supreme Court judges doubled to 10, there are now 9. In consequence, in 2014 by constitutional amendment a new Court of Appeal was created which has the bulk of the jurisdiction for all appeals from the High Court and also for criminal appeals from jury trials which take place in the Circuit Court. Now that backlog of cases has been moved to the Court of Appeal, and it is clear that there is a real need for that court, which sits in divisions of 3 judges, to be enabled to sit more than 2 panels of 3 every day. With 6 judges sitting in 2 divisions, the other judges will be preparing judgements or getting ready for hearings.

Speaking of that, the biggest burden on an appellate court, and on the Supreme Court in particular, is the vast bulk of papers which arrive prior to a hearing. Many of these documents are relevant but many of them are irrelevant. Sorting out what is important and what is not important is crucial to being ready for the hearing. Nowadays, our jurisdiction has changed. We don't tend to do every kind of case anymore. The Supreme Court deals with appeals from the Court of Appeal which involves points of law of "general public importance". That is the main and basic criteria. You can come

directly on appeal to the Supreme Court from the High Court provided that "there are exceptional circumstances warranting an appeal direct to" this court in addition to it being a case of general public importance. In addition you can appeals directly from the High Court or you can appeal after another appeal has been heard in the Court of Appeal where the "interests of justice" makes it "necessary that there be an appeal." That can happen where, for instance, the case has been split up into a number of parts and one part of it is already before the Supreme Court and it makes sense to take the other parts from the Court of Appeal rather than have what is essentially the same case being dealt with on a piecemeal basis.

By the way, in our jurisdiction we prefer to have cases decided as a unit and not to split them up, as happens in England, so the legal issue is determined apart from the facts or so that a particular section of the case is decided first and other portions are decided later on. Cases should be dealt with as a unit and they come to us as a unit where we then have the chance to decide everything in the case and make a ruling affirming what is to happen in the Court of Appeal of the High Court, as the case may be, or to make a different ruling and order.

It might be of interest to you to know something about the major cases that have been heard in this court and which have led to decisions that are cited again and again. Well, our system of justice is based on the separation of powers. The National Parliament and Senate pass laws and the executive, essentially the government which has authority over various branches of administration such as local government, health provision, education and job creation, administer how the country works. We do not administer how the country works. While the Constitution says that the High Court has full original jurisdiction over "all matters and questions whether of law or fact, civil or criminal", it is not the function of the courts to give people planning permission for a new factory or skyscraper or to assess the taxation liability of a citizen or to give out licences for fishing boats. We don't do administration of the State's business. Judges have stated again and again that we do not make law and we do not develop issues of policy into law. What we do do is we say if the administration is abiding by constitutional norms of fair procedures and if statutory bodies like the planning board or the child and family agency are acting within their legal limits. There is a jurisdiction in the High Court, which we exercise also on appeal, involving administrative law but in hearing those cases we never actually grant the licence or give planning permission, or whatever. We simply decide whether the procedures adopted by the various bodies operating under the government were fair procedures and took place within the jurisdiction of the legislation setting them up. So if there was something wrong with the procedure, a ruling is made to that effect and the matter is then simply

referred back to the planning board or the fisheries officers or whatever it may be so that they can then apply the correct procedure. Perhaps they will reach a different decision, perhaps not. What we don't have in this country are the kind of tribunals that they have in England, such as those dealing with planning appeals or refugee matters where the court is empowered to actually make a decision granting or refusing planning permission or dealing with refugee applications where the court is empowered to say that someone is or is not a refugee. No, instead, where there is an error the matter goes back to the decision maker to do it over again, but fairly this time and within the limits of their powers.

The whole idea underlying all of these examples is the separation of powers. The courts do not decide how to run the country or say economic policy is foolish. The courts do not make legislation. The courts are empowered to say what parts of legislation are consistent or inconsistent with the Constitution but even there the courts are not empowered to take the bits that they like, so to speak, and to get rid of the other bits if in so doing they are, in effect, legislating. Something is either constitutional or unconstitutional. We do not interfere with government and the government does not interfere with us. The government appoints judges but it does not make judicial decisions. An early and robust example of the judiciary asserting its independence was *Buckley v Attorney General* in 1947. There, an issue came before the courts in relation to the ownership of property which in fact belonged to a branch of an illegal organisation. The courts were set to adjudicate on who owned the money, but as the proceedings commenced, the legislature passed the Sinn Féin Funds Act 1947 which attempted to stop that court case and give the government ownership of the money. That Act was held to be unconstitutional. The courts pride themselves as the custodians of constitutional rights; *State (Quinn) v Ryan* 1964, and it was felt that it would never be permissible for the government to interfere in proceedings that are before a court.

What are these constitutional rights that we protect? Well, nowadays, one is used to human rights conventions. Back in 1937, when the Constitution was formulated, it was regarded as necessary to make a brief and very forward-looking document setting out the rights of individuals, which became our Constitution. India copied these sections when they achieved independence from Britain in 1947. Thus, in our constitution Article 40 provides that all "citizens shall, as human persons, be held equal before the law." And then there was reference to Ireland guaranteeing "by its laws to respect, and, as far as practicable, by its laws to defend and vindicate the personal rights of the citizen." No one knew what these personal rights exactly were. The Constitution said that "in particular" our country was through its laws to "protect as best it may from unjust attack and, in the case of injustice done,

vindicate the life, person, good name, and property right of every citizen.” This made clear that there was a right to life, a right to the bodily integrity and mental integrity of your personhood, a right your good name and that private property was protected. In addition it was provided that no one should be “deprived of his personal liberty save in accordance with law”. The Constitution also declared that there was a right to freely express convictions and opinions including criticism of the policy of government but this was not to “be used to undermine public order or morality or the authority of the State.” The family “in its constitution and authority” was to be protected by the state under Article 41, which also recognised “that by her life within the home, woman gives to the State support without which the common good cannot be achieved” and restrictions were imposed on divorce. As regards education, there is a right to basic education, which means primary education according to the text of the Constitution, but this was later expanded to secondary education by judicial decision. Private property also is protected in our constitution which says in Article 43 that “man, in virtue of his rational being, as the natural right, antecedent to positive law, to the private ownership of external goods.” All right, some of this may be mysterious and some of it such as the reference to “external goods” may be expressed in somewhat strange language but these were the rights actually specified in terms of human rights, as opposed to voting rights which are also in the Constitution.

The major case which identified that there were more rights, human rights if you like, more than those specified happened in unusual circumstances. The declaration of these unenumerated rights happened in a case called *Ryan v Attorney General* in 1964. Some of you may have seen the film ‘Dr Strangelove’. In that film a nuclear war is started by a crazy American general setting off Armageddon because he has a problem with the fluoridation of water: he rants on in the film that it was all “a Communist plot”. He regarded the fluoridation of water as being an attack on his very bodily essence since, as he told one of the characters played by Peter Sellers in the film, human beings are 90% water. Whether that’s true or not, and I certainly don’t believe that fluoridation is a Communist plot, children’s teeth in Ireland were rotting and so the government decided to put in some fluorine to address the situation. Mrs Ryan had a serious objection to this on the basis that she and her children were going to be drinking the water and you didn’t want anything in it that was unnatural. How could she make such a case? Well, the Constitution is superior to all other laws and the case that she was making was that the law allowing for water to be fluoridated violated a higher, more fundamental law, the basic law. Although Mrs Ryan was far from crazy, she took essentially the same objection as in the film because she said that the integrity of her body would be violated. But when you think about it, a lot of legislation and a lot of laws made up by judges as

part of the common law protect people against violations of the body. So, you can't assault people or sexually assault people and you can't take from them what is theirs. Normally you have a choice about what you eat and what you drink but the public water supply really leaves you no choice about your source of water unless you're in a position to dig a well of your own. For most people this is impractical. Although Mrs Ryan lost her case, the famous decision of Mr Justice Kenny in the High Court declared that there was a right to bodily integrity and that if the fluoridation of water infringed that right it would be unlawful and contrary to the Constitution. This right was not in the Constitution, it was implied by judicial decision into it. The experts in the case, however, proved that the fluoridation of water would have no harmful effect on human health but would protect people's teeth. So, Mrs Ryan lost her case. So, for the first time, we had unenumerated rights, that is rights that were not mentioned in the Constitution but discovered by judges. This effectively provided a kind of an unwritten human rights charter to judges in assessing the fairness of legislation in the future. Probably arising from that was the decision in *Byrne v Ireland* in 1971 that acknowledged that the State could violate these rights and that hence the State should have no immunity from suit. In Ireland, citizens can sue Ireland.

With regards to the criminal law, according to Article 38 of our Constitution, all criminal procedures have to take place "in due course of law". This is again a vague phrase. It says more by implication than by its precise text. This has led to a number of interesting developments unique to Ireland. In *The People (Attorney General) v O'Brien* in 1964 it was decided that deliberate and conscious violations of constitutional rights by the police required the exclusion of any evidence obtained in consequence of that breach. This meant that for several decades, Ireland had one of, if not the, strictest exclusionary rules in the world. This rule was recently reassessed in 2015 by this court in a case called *JC*, where it was held that exclusion is not being for every mistake which leads to a breach of constitutional rights and that a balance has to be struck as between the nature of the violation, how serious it is, how deliberate it is and the nature of the charge which the accused is facing. In *The People (Attorney General) v O'Callaghan* in 1966 also came from Article 38 and there we had the setting down as a constitutional right the presumption that people who are charged with a crime are in fact innocent until proven guilty. In consequence of the police simply having a suspicion arresting people that alone does not automatically deprive them of their right to liberty pending their trial. So, if you are charged with a crime in Ireland, you have a right to be out on bail pending trial and during your trial. The only way you could deprive someone of liberty pending a trial was on the basis of the police proving that a person would not turn up for their trial or if they were granted bail that they would use that as an opportunity to

interfere with witnesses. In the aftermath of a shocking murder in 1996 of a journalist called Veronica Guerin, who had devoted her life to investigating the criminal underworld, it was determined by the people through an amendment of the Constitution that where the prosecution proved that a person was likely to commit serious offences while on bail, such accused persons could be kept in custody pending their trial. There is also a constitutional right to legal aid *The State (Healy) v Donoghue* 1976 and this arose from the fundamental rights implied into the guarantee of fair procedures in criminal cases in the Constitution.

One of the most important cases in terms of the practical way that administrative bodies have to go about their affairs, but more particularly applying to courts and tribunals at all levels and exercising whatever jurisdiction is one which arose out of the savage campaign of the self-styled Irish Republican Army over 3 decades from 1968. A sum of money was raised in the late 1960s for the relief of distress in the northern part of this island. That money disappeared, about £100,000, equivalent to several million Euro today, and it was sought to blame someone who happened to be the brother of a future Prime Minister of this country whose name was Jock Haughey. A tribunal was set up, not within a court setting, but under the auspices of the National Parliament and the proposal was to blame Mr Haughey for the disappearance of the money and its diversion, apparently, to terrorists. This terrible wrong was to be laid at the feet of a number of people, including that of Mr Haughey who was not happy and took a case claiming that if he was to be found guilty in the court of public opinion, he deserved a fair trial first. What the parliament had embarked on was a hearing in which none of those who were effectively accused of what would have been a grave moral wrong had any entitlement to see the documents upon which this decision might be based, or to cross-examine witnesses or to make submissions. So the decision in the case of *Re-Haughey* in 1971 was based upon the right to the good name of citizens which is guaranteed in the Constitution. Before you could take away the good name of somebody you had to exercise what were called natural justice procedures; that's what this Court held. So, it is a bit like a criminal trial, but that is not always necessary: in fact subsequent enquiries became exactly like criminal trials. Some people say this is caused by a poverty of imagination. Some people say there are many fair ways of enquiring into a serious public wrong that may not necessarily be criminal and that you don't have to use criminal procedures to do that. Tribunals enquiring into things which may result in someone's good name being taken away must now follow fair procedures, even though any such declaration by a tribunal doesn't affect the rights in any way as it's only the opinion of the tribunal. So, since 1971 the tribunal has to hear all of the relevant evidence and has to gather together all the relevant documents, marshal the witnesses, give anyone who might be affected by their opinion

sight of the documents and tell them what witnesses they are going to call, tell them the kind of thing that they might be accused of, a bit like a criminal charge, allow them to be represented so that they can cross examine the witnesses and then enable them to make submissions as to why the good name should not be affected.

This decision didn't in fact apply to tribunals of enquiry set up under the Tribunals of Enquiry Act 1922, but it was so broadly based that it has since been applied to all tribunals and enquiries. Essentially, fairness means hearing each side and treating each side equally. But, really nowadays we have now interpreted this as being like a criminal or civil trial with full rights of disclosure and representation to anyone about whom anything bad may be said. Now, in 2016 there is a huge reluctance in government to set up any tribunal of enquiry into anything because one tribunal enquiring into planning corruption took 14 years and another enquiring into political corruption took 16 years. Tribunals take that long because of the huge burdens of fairness they must meet and because many of their decisions are challenged in the courts. Before I was a judge, I was involved in a tribunal enquiring into corruption within the national police force but this only took 6 years. I managed to stick it for 4. Some people think that there must be a better way, but what that is we do not yet know. Politicians cannot conduct these kinds of enquiries, as this court decided in 2002 in the case of *Maguire v Ardagh*. That happens, parliamentary enquiries finding facts and blaming, even excoriating people, as you know in Great Britain and in the United States of America, where perhaps the McCarthy era witch hunts for communists show how badly these things can go wrong. There has been a proposal to amend the Constitution so that the National Parliament can conduct these kinds of enquiries and do them fairly but the last time the government tried to bring that in four ex attorneys general came out against the proposal and the people voted it down in the referendum.

By the way, in our system, as you have gathered, the Constitution can only be changed by popular referendum. That has meant that we have had a lot of referendums held on such issues as divorce, abortion and the powers of Parliament. When it comes to the European Union, such a fraught subject at the present time because the British have decided that they are leaving, the provision of our constitution set up European law as what is in effect a superior body of law to that contained in the Constitution. This is actually one of the most unique features of the Irish constitutional tradition. From 1972, Article 29.4.10^o adopts what one of our great jurists Séamus Henchy described as a parallel constitutional order. Effectively, the entire Constitution, with its guarantees of fundamental rights, separation of powers and national sovereignty is made subject to the European Union. It is superior. The text provides that nothing in the Constitution "invalidates

laws enacted, done or measures adopted ... which is necessitated by the obligations of membership of the European Union". It further states that the Constitution cannot "prevent ... from having the force of law in" Ireland "laws enacted, acts done or measures adopted by the European Union or by the Communities or by institutions thereof, or by bodies competent under the Treaties establishing the Communities". The wording is deliberately overarching and conclusive, establishing constitutional immunity to European Union laws, measures and acts. Lawmaking powers which had previously vested in the Irish parliament were now transferred to the Community. The judicial power of the State, which had been sovereign and subject to no appeal, was now, in terms of the interpretation of European instruments, subject to the ultimate conclusion of legal disputes before the Court of Justice. There are echoes here of the Gauweiler case 1/1, C-62/14 - Gauweiler and Others and of the German Constitutional Court's reaction to it. We just follow the Court of Justice of the European Union on all matters of European law.

With that supremacy of European law under our constitution, however, there is a price. Every time there is a fundamental change in European law, whereby we are required to surrender more sovereignty to the European institutions, the people have to vote for it. So we've had votes on the Maastricht Treaty, on the Single European Act, on the Treaty of Nice and on some of these we voted no. Then something else was granted by Europe and we held a second referendum and we voted yes. That happened twice. The difference between us and the British is that we have voted on everything. Some people argue that we were forced into having a 2nd vote on two occasions. That's a point of view on which I make no comment, but the process here of integration within Europe has been entirely democratic. All of this flows from a decision of this court in 1987 *Crotty v An Taoiseach*. In that case a private citizen successfully prevented Ireland from ratifying the Single European Act by pleading that a referendum was necessary, the argument being that the constitutional order had been amended in 1973 by the transfer of powers from Ireland to the European Union but, unlike other provisions of the Constitution which, in common with many other countries, are regarded as developing over time, these technical measures were to be put in place once and for all. Mr Crotty claimed that where there was any fundamental change, there had to be a referendum. That argument succeeded.¹

So essentially, if what is happening in Europe is merely the filling in of detail to a treaty that we have voted for, that's fine, but if it is a case of some new constitutional architecture in Europe, then Ireland will not be part of it

¹ For a more detailed treatment of this issue see Peter Charleton, "EU Judicial Dialogue, from Bilateralism to Multilateralism" (January 2016) *Maastricht Journal of European and Comparative Law*

unless Ireland votes yes through the people voting yes in a referendum. We have had 35 proposed amendments to the Constitution on which the people have voted since 1937, about one every 2 years or so. That does not mean, when we vote against a new European treaty, however, that we leave the European Union. It simply means that, whatever the new development in European law may be, our government is forbidden from going along with it. *McKenna v Ireland* in 1995 also established that if the government is holding a referendum, there has to be equal treatment of both sides in any public information campaign and that the resources of the State cannot be used to promote the amendment which the government wants, though of course the government is perfectly free to argue on a party political basis on the expenditure of party funds for what they feel is the right result. So, we have had a lot of votes. Just by way of contrast, in Britain, the last vote that took place before the current, and possibly, disastrous one concerning membership of the European project was in 1975. That was on continued membership of the Common Market. So, when the British voted "Yes", they took ownership of the project. But that was 41 years ago and they have not had a vote about any of the very significant changes that transformed the European Economic Community into the European Community and into the European Union. We have voted on all of that. We have had public debates on all of that. Since then, we have had 4 referendums approving the Maastricht Treaty, and the Single European Act. As you know, the votes on the European Constitution was halted after France voted "No", on 29th May 2005, but when you vote on something you take ownership of it. Regrettably, the British were never asked to vote on new treaties, ones which seriously changed their unwritten constitution, perhaps because over there parliament is sovereign. Here, the Constitution is sovereign and to change it the people must vote.

We have also had cases on withholding medical treatment where someone is in a near vegetative state, on the right to life of unborn children and on legislation on the right of pregnant women to travel to obtain an abortion, on the right to earn a livelihood, and rights to education for handicapped people, on the rights of persons coming from outside the country and on socio-economic rights.

But, in reality, we are not just a constitutional court. We do all kinds of cases. I personally revel in the opportunity to move from European law to cases concerned with commerce to criminal cases to ones which involve points concerning our Constitution. This year, for instance, we have had cases on the meaning of the crime of rape, on when confessions to crime are to be admitted into evidence, on how votes in elections are properly to be counted, on tax avoidance, on sentencing a prisoner in his absence, on adding to the list of forbidden drugs by government order instead of

legislation, on adverse possession of land and on mortgages. That's naming but a few.

I'm sure in Thailand there are fascinating cases and I hope that this little survey of what we do in our Supreme Court has awakened in you some memories of the cases that you have done because after all, at the end of the day, what anyone who is a judge is doing at whatever level they practice their profession, is to try to administer law in accordance with justice. It's a great honour for us to have the Constitutional Court of Thailand visiting us and I look forward to continuing our discussions more informally.

Curriculum Development

Professor Angela Devereux
Professor Julie Price
Dr Ben Pontin
Nicola Harris

Legal Education in England and Wales

- The earliest legal training, of both barristers and solicitors, was conducted through the Inns of Court.
- Universities began to teach common law from the 1750s
- Law degrees from 1850s
- More formalised training and assessment began to be introduced from 1860

CONSTITUTIONAL 'CONSTRAINTS' (1)

AGE OF INSTITUTIONS

C12 origins of Court of King's Bench

Honourable Society of Inner Temple records date back to 1388

The Inns acted as the 'legal university' (Professor Gower)

CONSTITUTIONAL 'CONSTRAINTS' (2)

ORGANIC EVOLUTION OF THE CONSTITUTION

Lord Neuberger's ants analogy

Law curriculum is perpetually under review at a tacit level

Review process is conservative; the familiar is valued highly.

Inclination to be suspicious of motives behind proposals for radical change

Current routes to qualification

Solicitor and barrister

- Qualifying Law Degree or Degree and Graduate Diploma in Law followed by
- Solicitor: Legal Practice Course and Training Contract
- Barrister: Bar Professional Training Course and Pupillage

LPC

(more knowledge areas)

- Business Law and Practice
- Litigation
- Property Law and Practice
- Skills (Advocacy, Interviewing, Practical Legal Research Solicitors accounts)
- Conduct
- 3 electives

BPTC

(more skills)

- Advocacy (3 assessments)
- Opinion Writing
- Drafting
- Conferencing
- ReDoC
- Criminal Lit and Practice
- Civil Lit. and Practice
- Professional Ethics
(centrally set assessments)
- 2 options

SRA transitional arrangements

- Candidates will not have to repeat a stage of training they have already completed.
- Candidates who have started or are part way through a QLD or GDL would be able to finish those qualifications and so complete the academic stage of training, then transfer to the new regulations to complete their training.
- This would mean that a candidate would be exempt from the corresponding parts of Part 1 of the SQE but would need to pass any remaining parts of the Part 1 assessment and Part 2 of the SQE.

Current position

BSB

- Awaiting report on consultation
- 58 responses showing less likelihood of major change
- Options may be under threat
- More centralised assessments may be set
- Most extreme would separate knowledge tuition/assessment on BPTC from Skills training and assessment provided by the Inns
- Pupillage to be scrutinised

SRA

- Awaiting report on consultation
- 250 responses of which 200 hostile/showing concern
- Early indications of row back
- Likely at least to adopt centrally set assessments
- Next consultation is on work based learning